

of the Sub-Divisional magistrate of Jajpur with the aid of local muskhiyar Babu Govri Charan Das and cited Babu Haris Chandra Datto and the undersigned as his witnesses.

It so happened that Babu Atul Behary Bose was putting up at the time with Babu Monmohan Chakrabarty the Sub-Division officer of Jaipur and that the latter suggested compromise. On the next day a compromise was effected and the accused Babu Atul Behary Bose was made to pay complainant's costs Rs. 1—10—5.

Just after the disposal of the aforesaid case by compromise Babu Atul Behary Bose as the undersigned has been given to understand enquired into the income of the undersigned and also that of the Mushtiar Babu Gouri Charan Das (who undertook to prosecute the case of Isswar Behera) with a view to assess them with income tax.

Be that as it may if magistrial officers of Government do commit such offence on passengers or servants of their co-passengers in the way indicated above few gentlemen shall venture to take their journey in the said Government steamer. As the Government is the proprietor of the steamer in question Government ought to take notice of the matter and also to make proper arrangement for keeping order in the steamer.

18-3-96 Markand Fani
Muknir.

ମୁଦ୍ରଣ-ପ୍ରତି	
ବାହୁ ବନ୍ଦରମ ପାଇଁ	୧୫
,, ପ୍ରକାଶନ ପଠାଇ	୩୫
ମହିଳା ମୋଟ୍ଟୀ ପାଇଁ ପ୍ରସାରିତ ପରିବହନ	
ବାହୁ ଗୋଟିଏ ତଥା ବାହୁ	
,, ଶମ ମାତ୍ର ବର୍ଷ	
,, ବୈଜ୍ଞାନିକ ତାତ୍ତ୍ଵ	
,, ବାଚିଦିଶ ପ୍ରକାଶ	
,, ପାତଙ୍ଗପାତଙ୍ଗ ପାଇଁ ବାନେଶ୍ୱର	
ଚାନ୍ଦିଆଲାପାତା ପାଇଁ ଉତ୍ସପ୍ତର	
ବାହୁ ବନ୍ଦର କର ବନ୍ଦର କର	
,, ଆଚାର ମାନ୍ୟାବା	

ରିକ୍ରିଏଟ

“ ପଠକମାଳଙ୍କ ନିବାଟରେ
ନିବେଦନ । ”

କୌଣସି ବସାର ନିର୍ମଳିପାଇଷଟି ଦାଟ ମଧ୍ୟ-
ରେ କଲୁହଳ ଦେଖି ଆମେ ଜାଣି ଗାତ୍ରକର
ବାଷପାଇ କରୁଥିଲୁ ମୋଫଶଳ ପାଇନାହେ
ଆମୁ କଲାଟ ଯେ କୌଣସି ମାରୁ ଖରବ ବିଶୀ
ମହାଏ ମରି କରିବେ ତାହା ଦୟାକୁ ବରରେ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କରଇ ଦେବାକୁ ପ୍ରସୂତଗଢ଼ି ଆମୁ
କହିଛି ଅରେ କାହିନାର କର କରିଲାହା କାହିନା-
କାହିଏ ସମସ୍ତାଧାରଙ୍କ ଅନ୍ତେଥ କରି ।

୧୯୭ } ଶା ଅବସତରଣ ଘୋଷ।
୮୦୨୫୭ }

ପ୍ରକାଶନ

୧୯୮୪-୮୫ } ଶାକାଶ ଉଚ୍ଚ
ଦରକ }

卷之三

କଟକ ନଗରସ୍ଥ ଜଳକାସ୍ତବାଟିର ଦେଇ
ଖୋର୍ଦ୍ଧର ବର୍ଷବକାଳେ ଏହଙ୍କାର ସବଳ ୫
ସୁମୁକାୟ ପଟ୍ଟମାହିନୀ ଖେଳର ଥରରୁକୁ
ଯେଉଁବେଳେ ବୌଣୀର ତେଲଜାଳ, ତ୍ରୈଳଜା
ଦୟା ଘରଟନରେ ବାର୍ଷିକ ବରଶକ ଏବୁ
ଖେଳୁ ଲାଲଗମାସ ତା ୧୫ ରାତ୍ରି ମଧ୍ୟରେ
ଅପରାଜେ ଘାଟିଧେବଟ ସହି ଉତ୍ସବରହାର-
ଶକ୍ତି ନବତତ୍ତ୍ଵର ରତ୍ନପ୍ରତିବ ହେବେ ମଜୋଜାତ
ଦୋଷ ଛାପିବା କାହା କାର୍ଯ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ କରୁ-
ମାତ୍ର ମାହିନ ଦେଇନ ୧୮ ବା ବୟାମିତ ।
ବାର୍ଷିକ ଘନ୍ତୋତ୍ତମନଚର୍ଚ୍ଛେ କରିଯାଇଲେ
ବୃଦ୍ଧକାଳିପଦେ ୧୦ ବା ପର୍ଦ୍ଦ୍ଦ୍ଦ୍ଦ୍ରିକୁ ଦେଇଲା
କାହିଁ କରୁଣିବ ।

ବିଜ୍ଞାନ } ଶରୀର କୁଣ୍ଡଳୀ ପାଇଲା
ବିଜ୍ଞାନ ଏକତାକୀ } ଦେହରାତ୍ ମହାଯଜନକ
୧୯୫୩୫୭ } ନନ୍ଦନ | ୧୧୭୫୮।

NOTICE.

Wanted a Second tutress for the
Baptista Girls' School on a salary of
Rs. 6 a month. Apply sharp to the
undersigned.

ଏତିବ୍ୟାବ ସଦସ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ଜୀବ କଷର
କିମ୍ବା ଯାଉଛନ୍ତି ତେ ଏହି କଥା ବିଲାପ
ଦରଦିଶା । ଏ ଲୁଧିରଘେରାନଙ୍କରେ ବଳ
ସଦକାଣ୍ଡ ଅନେକ ଗୁଡ଼ାଏ ଲାଗୁଥିଲା ପାଇ,
ଫଞ୍ଚାକ ଡିଗେର କାଣ୍ଡ କିମ୍ବା ସଦାଜେ
ମହିମକ ଅଛି, ଯେ କେହି ଜରଦ ନିରଗାର
କିହୁବ ଦୁଃଖ ସେମାନେ ଅବହ୍ଵା ସୁନମାସ
ତା ଶୀ କିମ୍ବା ଏହି ଦର୍ଢିତ ଗଢ଼ରେ
ବାକିର ହୋଇ ଉଠିଲା ଉଚ୍ଚତାନିମ୍ବ ଦେଇ
ଖରିବ ଦର ପାଇଦେ । ଉଠି—

ବର୍ତ୍ତବ ଅଧୀକ୍ଷେତ୍ର }
ଲା ଗାଁଥୁଣ୍ଡେ }

ବିଶେଷ ଦ୍ୱାକ୍ଷରଣ

ବେଣୁ ସ୍ମରିତ

ରିପେଲ୍‌ବଜାର ହୋଟ୍‌ଇନ୍‌ଡାର୍କାର୍‌ଫାର୍ମ ଧୂଳିକ
ଅଛି ଦୁଇଦାଳାର୍‌ରେ ହୋଇଥିଲେ ଯୁଡ଼ା ସାଖା-
ବିଜ ଶୁଣି କମିସ୍ଟୀ ଅଗମା ତୁର୍ଗାପୁର୍ବା ପର୍ବତ୍‌କୁ
ଅର୍ତ୍ତମନ୍ୟବେ ଏର୍ଥାରୁ ଓ ହେଲାରେ ବିଶ୍ଵାଦା ।
ମୋହିଦିଲ କମିସ୍ଟୀ କୁଳମାଳ ପଥକା ପଢ଼ିବା ।

କଟକ ପିଲିଙ୍ଗୋଡ଼ାନାଳ ଶଖାନୟରେ
କରିଯ ଦେଇଥିବ।

ଶ୍ରୀ ମୌଳିକଙ୍କର ବନ୍ଦମୁଖ
ପାତ୍ରକାଣ୍ଡ

NOTICE

Required for employment on the Kanika Ward's Estate, Outack District, a qualified Overseer with practical experience of works. Canaj.

ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତା ପାଇଁ ଯାଏନ୍ତିରେ
କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ

ସାହିତ୍ୟ ସମାଜପତ୍ରିକା ।

卷之三

五〇〇

ମୁଁ ଏହା ମାତ୍ର କୁଳ କିମ୍ବା ମାତ୍ରିକ ନାହିଁ । ଦୁଇଟିମୁଁ କି ଅଗାଧ ପରି ୫୫୦୦ ମାତ୍ର ଲାଗିଥାଏ

202

三

ବୁଦ୍ଧିର କାନ୍ତିନଦିଗତୁ ରେଳବାଟ ହସ୍ତାର
କରିବାରୁ ହରକ ମଦହିଂଦେ ରହିଲ ଏହିମ
ଧୀମାନ୍ତ ଖେଳବାଟ ସେହି ଦରକୁ ବସ୍ତାର
କରିବାର ଯେଉଁ ଜଳବନ ଛିଥିଲୁ ତାହା
ସତୀକ ନହେ । ସବୁମେହିବର କର୍ତ୍ତମାତା
ଦେଇଲ ଲଜ୍ଜା କାହିଁ ସତ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ବାହାର ଦେଶ
ଦେବାର ଅବଶ୍ୟକ ନାହିଁ ।

- 808 -

କରୁଛିଲାରେ ମସିନାଜମାକେ ଘଟ
ମୋହରମ ପଥରେ ଗାଳିଥ ଏବଂ ଅର୍ଜୁତା
ଦାତାର ଦିରିବା ହାରଣ ପୁରୁଷ କରେବାକୁ
ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ପାଇଁ କେଇ ଥିଲେ । ସେଠାରେ
ଅନୁଭବ ସମାଜକେତୁକ ହଥିଲା । ଏହି ପାଇଁ
ମହାନବାର ସହାଯ ଓ ୨୫ ବାରୁ ଦିନା ଏକ
କାନ୍ଦବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମୟ କମନ୍ତେ ଧାର ଦ୍ୱାର
ହୋଇଥିଲା । ଏକନବର୍ଷେ ଅନୁଭବ
କେତେକ ବର୍ଷ ଦେଇ ସହିତେ ହୋଇ ଆମ୍ବଦ
ହାତ । କୋଣ ହୃଦୟ ଏହା କଥା ଆମ୍ବଦ ଅଟେ ।

— 2 —

ତୀର୍ଥ କରାନ୍ତି କହାଇଲୁ ନିମନ୍ତେ ମହାଶୂନ୍ୟ
ଗବ୍ରୀମେହ କଟିଛି ଅରନ ଜାଣ କର
ଦେବେବ ମେହକୁ ଯେତୁ ଆରନ କରନ୍ତି
ଅପରାଧରେ ଦିଶୁ କିମ୍ବାରମ୍ଭକେ ଯଥ ସେଠା
ମେହକର ଶକ୍ତା ଦେବ କାହା ! ଅନ୍ତର
ଦେଲୁ ଏହେଇ ବର୍ଷର ବସ୍ତୁବର କରାଇଗଲା

ବିଜ୍ଞାନ ବିଦ୍ୟାର ସୁଧାରଣା ଏକ ବର ସଙ୍ଗେ
ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ଲାନ୍ ମୁଦ୍ରାର ବିଜ୍ଞାନକର୍ତ୍ତା ଏବଂ
ସହକାରୀମାନଙ୍କ ଅଭିନମନେ ପରିଚାଳନା
ସୁଧାର କରିବା କାରଣ ଅନୁମତି ଦେଇ
ଥିଲା ।

ମହାମାନଙ୍କ ଶ୍ରୀମତୀ ଉତ୍ସୋହିତ ମହାଶ୍ରଦ୍ଧା
ପାଇବେଥୁଷ ସଙ୍ଗ ୧୯୭୨ ସାଲ ଜୁଲାଇର
ତା ୨୦ କାରଖରେ ଲମ୍ବଶ୍ଵର ବଜାରପୁରି
ଖାରଙ୍ଗ ଚରଣସ୍ଥଳେ । ସୁଲକ୍ଷ୍ମୀ ବର୍ତ୍ତମାନ ରାତ୍ରି-
ଦିନ ସହ୍ୟରେଗ ନ ୨୦ ର୍ଷ ସଜୁରୀ ହେଲା ।
ପ୍ରତ୍ଯେକ ସହ୍ୟର କାଣିଷ୍ଠି ଏତେ ଅର୍ପନାର
ପରିବହ କର ନାହାନ୍ତି । ସମ୍ମନତାରେ ତଳାପୁର
ପଠିଥିଲ କ ଏହି ଶୁଦ୍ଧ ପରମାର ପୁରାଣାର୍ଥ
ଅଗମୀ ସେପ୍ରେମୁର ମାତ୍ର ତା ୨୫ ଉତ୍ସତାକୁ
ତା ୩୦ ବିଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସରକାର ବାର୍ତ୍ତାକାଳୀନ-
ମାନ କର କରିବାରୁ ଏକହିମେଧ ମନସ୍ତ ବରୁ
ଅବହୁତ । ତା ୩୦ ତଥ ସେପ୍ରେମୁରେ ଉତ୍ସତାକୁ
ପରିବହ ।

ଏଠା ହେଲେନରୀ କଲେଇ ପତିଗା ୨୫
ଦିନ ପୁରୁଷଙ୍କରାରୁ ଜୋଯ ଦୋଷାତ୍ମକ
ପ୍ରିୟେ ଥାଏ ଶପକ୍ର କଳବାର୍ତ୍ତ ପାଦେଖ ଅମେ
ଧର୍ମାର୍ଥରେ ଉପର୍ଯ୍ୟତ ହୋଇଥାଏଇବୁ । କଲେଇ
ଶୋଇ ହୋଇଥାଏ ପତି କରୁଣାକର ପ୍ରତି

ତେ କୁଗାୟ ଶେଖିଲେ ଶ୍ରୀମାନେ ଘୁପଟିକ
ହୋଇ ଜାହାନ୍ତି । ଦୃଢ଼ିତାଦର୍ଶି ଅପା ବଳମ୍ବନେ
ପ୍ରଭାଵିତ ହେବା ଏଥୁର ଜାହାନ ଅଛି ।
ଯାଏ ସମ୍ବାଦ ପ୍ରାୟ ଏକମାସ ହେବ ପ୍ରଭାଵିତ
ହୋଇଥିଲେ ସନ୍ଧା ଚରିତାଲାଲା ବଳମ୍ବନେ
ପ୍ରଭାବିତ ହେବା ମୋହିବଳ ଶ୍ରୀମାନଙ୍କୁପ୍ରତି
ଏହି ଅସୁଧାକୁଣ୍ଡଳ ଅଛେ । ଏପରି ଅପରି
ବଳମ୍ବନ ହେବା ପରରେ ବନ୍ଦେଶ ଦ୍ୱାରାରଜୀବ
ବାଜାଣ ଅମ୍ବେମାନେ ଚର୍ଣ୍ଣପରାନ୍ତେ ଅନ୍ତରେଷ
ବଜାଏଥି ।

ଅମେରିକା ଅଛିଯାଏ ହୁଲେବ ସହିତ
ପରାମରଶ କରୁଥିଲେ ଯେ ଏଠାଏବେଳେକଣା କୁଟୀ
ମାଳକା ବିଦ୍ୟାଲୟର ପ୍ରଧାନ କେବଳ ଆଜ୍ଞା
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବୟସ ବର ଯୋଗଦାକ ଦକ୍ଷତା
ସମବଳ କରେ । ଲାଲ ମଦୋକିମ୍ବଳ ଫ୍ରାଙ୍କ
ଏବନବସର ବ୍ୟକ୍ତ ପରମାଣୁରେ କର କୋର
ମଳ । ବ୍ୟକ୍ତ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କର କାଳ ହେଲା
ଲାଲ କାହିଁ ଖାଲି ଶିଖଦା କାର୍ଯ୍ୟ ଅଛି
ଦୃଷ୍ଟିମର୍ମିପାଇସ ଚିତ୍ରକର୍ମଙ୍କ
କରିଥିଲେ ଏ କର୍ତ୍ତ୍ତବ୍ୟମାଲାକ ତାର କାର୍ଯ୍ୟ
ରେ ଏ ଗମନ ବ୍ୟକ୍ତ ସମେତ । କାହିଁର ମନ୍ଦିର
ହେଉ ଏବନନ ଦୂର କର କୋରିଥିଲା ।
ଅମେରିକାରେ ଉଦ୍‌ଘାଟନ ନବିତରେ ପାଠନ
କରୁଥିଲୁ ପେ ହାଲର ପରମାନନ୍ଦରେ ଆମ

କହୁଛିବରାମରେ ଧନନ ଜାସ ହୋଇଥିଲା
ମୋରଦରାର ପାଇ ଯାହାରେବୁ ଅପାତରା ଏହି
ଘଟତା ହେଉ ଯାହାଙ୍ଗମାନେ ନିର୍ମାଣମେଳେ
ଏ ପଣ୍ଡାଶାର ବର୍ଦ୍ଧକୁ ପାନୁରହିବା ବିଚାରି
କର କଷ୍ଟ ଅଟଇ । ଯେଉଁ ଉତ୍ତରକମଳଙ୍କ
ସ୍ଥାପନା ହୁତ ଅଥବା ଧରମକାରେ ଧମାଳଙ୍କ
ବୁଦ୍ଧିର ପରିକାରିବାରୁ ଅଗ୍ରପର ସେମାନେ
କହୁଣ୍ଟାନିର ପାତ୍ର ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ସୁଲିଖ
ଯେବେ ଅପାତା ଅଧିକାର ଦଳାଇବାରୀ ପମାଣ
କ୍ରେ କେବେ ହିଁର ଉପରୁ ଶାନ୍ତିହେତୁ
ବନ୍ଦମାନ ।

ଅଟୁଥ ଉଣା ପରିଶାଳନା ଘରୀ କଠିତ ବିଜେଷ ନିଯମ
ଦ୍ୱାରା ହେଉ ସେବାର ଯାକୀ ପ୍ରାଚୀ ଅତି କି
ଅଛିବାରୁ କିନ୍ତୁ ଅଛ୍ୟନ୍ତ ଉଣା ଥିଲା । ଏକ ଦୂ
ର୍ଧି ରହିବାର ଉଦ୍‌ଦେଶ ବନ୍ଦୋକସ୍ତ କରି
ଥିଲେ । ସତ୍ୟଃ ଧାରୁତଙ୍କ ବା ବୌଦ୍ଧବି
ଗୋକୁଳାଳ କି ହୋଇ କରିଦୁଥିଲେ ସମସ୍ତ
କାର୍ଯ୍ୟର ଶେଷ ହେଲା ।

ଏବର୍ଷ ମେ ୧୭ ଟି ଶାକଥ ହୋଇଥିଲା ।
ଏବି କେତେବୁଦ୍ଧି ଗାନ୍ଧିଆଙ୍କ ଗଠନ କୌ-
ଣ୍ଡରେ ନୃତ୍ୟ ଲାଗେଇ ହୋଇଥିଲା । ଗା-
ନ୍ଧିଆଙ୍କ ବିଜ୍ଞାନ ପାଇଁ କେତେବର୍ଷ ହେଲା
ମୁକ୍ତିକ କାଳଗେର ଦେଖାଇ ଅସମ୍ଭବ । ଏବର୍ଷ
ବେଶେହରା ସୁରକ୍ଷାତିକ ପଣ୍ଡ ଗାନ୍ଧିଆଙ୍କ ମୁକ୍ତିକ
ରେ ଧାରିବାର ଦୂର୍ଘ ବଢ଼ ସ୍ଵର୍ଗ
ହୋଇଥିଲା । ସୁତ୍ରାକାର ଗାନ୍ଧିଆଙ୍କ ଅଭ୍ୟକ୍ତ ଦୂର
କଥ ଦେଇଥିଲା । ଏଥର ବାକିଦିନର ଗାନ୍ଧିଆଙ୍କ
ଏବି ବନ୍ଦଧିତିକାରର ଏକ ମୁକ୍ତିକ କ୍ଷାନ୍ତ
ସଲକ୍ଷନ ଗାନ୍ଧିଆଙ୍କ ଅବର୍ଦ୍ଦରେ ହୋଇଥିଲା ।
ତେଥବନୀର ଗାନ୍ଧିଆ ପୂର୍ବର ଫେବ୍ର ରଜିସ୍ଟ୍ରଲା
ଏବି ଅଳ୍ପେକର ନନ୍ଦି ଗାନ୍ଧିଆ କେତେ
ନେବାଲାର ଦୁଷ୍ଟ ଆଚରଣ କରିଥିଲା । ଅଜ୍ଞା-
ନ୍ୟ ଗାନ୍ଧିଆ ମଧ୍ୟ ଯେ ଯାହା ଉତ୍ତିରେ ପୁନର
ଦିଶିଥିଲା । ଅନ୍ତରଃ ଗାନ୍ଧିଆ କହିବାରେ ଏ ନା-
ବରର ଦେଇ ମରୁବି କମେ କ୍ରମି ହେବାର
ଅଭ୍ୟକ୍ତ ପୁରୀବାର କରିବାର ହେବା ।

କୃତ୍ତବ୍ୟାମ ପଦ୍ଧତି ।

ପଣ୍ଡ କିମ୍ବାର ସନ୍ଧାବାଳ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ
ଗଂହୀମେଟ ବରିଯଙ୍ଗୁ । ଛେଲ୍ଲିଖିପାଳଟୀ ଓ
କିମ୍ବ ବେଳତମାକେ ଲାହା ଚଲେ ଅମର,
ଏକବାରେ ପାର୍ଶ୍ଵ କରିବା ପାଇଁ ଦେଇବ କର
ପଣ୍ଡ ରହସ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତର କରିବା କାରଣ ଥର୍ଟିକ୍ଷେତ୍ର
କର ଆଉବେ ଏହି ଅଧିକାର ମେମାନଙ୍କ ପଢ଼,
କିମ୍ବ ଅଭିନବେ ଏଥା ପାଇ ନ ଥିବାକୁ ଧେ-
ମନ୍ତ୍ର ଅଧିକାରିଙ୍କ ବିଷୟକ ଅନେକ ସମେତରଙ୍ଗର
ପଣ୍ଡିତି ବଜାୟ ବିଦ୍ୟାପ୍ରାପ୍ତ ସଜ୍ଜରେ ଅଗତ
ହେଉଥିବ ସେହିପର ମନ୍ଦିରୀଧାଳଟୀ ବିଷୟକ
ଅନ୍ତର ପଣ୍ଡାଖର ପଣ୍ଡିତି ଅଗତ ହୋଇ-
ଅଛି । ମିହନ୍ତିପାଳଟୀ ବିଦ୍ୟାରମାନଙ୍କ ମେତ୍ର-
କିମ୍ବାଲଟୀର ଡଳାହାର ଅମର ପିଲାତକା
ମେତ୍ର କାହାରିବ ପଣ୍ଡରହସ୍ୟର ସିନ୍ଧା ଦିଅଇବ

ଏହି ଦେଖିଲେ କାହାରୁ ଗଣ୍ଡିତଙ୍ଗେ
ମିଳନ୍ତେ ମଧ୍ୟକିଷେପାଇଛି ମଧ୍ୟରେ ବିପ୍ରଗ୍ରୂ
ଚିରବା ଅଥବା ପଞ୍ଚ ନିଷଳେ ତତ୍ତ୍ଵାଳ୍ୟ ସ୍ଥା-
ନୀ ବିବାହ କମଳା ଦେବା ଏଥର ମୋର
ଉଦେଶ୍ୟ ଏହି ଏହି ସନ୍ଧେ ଦେହର ପୁରୁଷ
ବା ସ୍ତ୍ରୀ ଯୋଗ୍ୟ ଦେବେ ତତ୍ତ୍ଵକଷେପିଲାଟା
ମଧ୍ୟରେ ବିବ୍ରତିତ ହାତ ବାର୍ଷି ବିରାମ ନିୟ-
ମରେ ମାନବ ଚିତ୍ତପ୍ରାଣ ଦୈତ୍ୟାତର ଦ୍ୟବମ୍ବା
ଗୋରାତ୍ମକ । ଦେହର ତତ୍ତ୍ଵକଷେପାଇଛାଇ ଦିନ-
ସନ୍ଦରମାନେ ଉତ୍ସାହ ହବା ଏ ପ୍ରବାହ ବ୍ୟୟ
କରୁଥିଲୁଛି ଏହି ତାହା ଅଭିଜନନ ଦେବ
ବିଜ୍ଞାନ୍ୟ । ଏହି ସଂଗ୍ରାହିତମାନ ଏହି ଅଭି
ଯୋଗୀ ସାମଳ୍ୟ ସଂଗ୍ରାହକ କରିବାରେ ବା
ବାର ଅଗ୍ରତ ହୋଇ ଛାରେ ମାତ୍ର ଏହି
ସଂଗ୍ରାହକ ପାଣ୍ଡିଳ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ତୁଳନ
କରିବିଲୁ ସବୁ ଦେଖିବା ହେବାର ଦେଖି ଆସେ-
ମାନେ ହସ୍ତ ଗୋରାତ୍ମକ । ତାହା ଏହିଦ ଧଳି-
ମଳ ଅନୁଷ୍ଠାନ ପର୍ଯ୍ୟାନ ପାଇବାରେ ବାଦ୍ୟ ଗୀତ
ଅଛିର ଜନ ପ୍ରବାହ ଦାଶକୁ ବାହାରରେ ମେରୁ-
ନିଷଳ କମ୍ପକରମାନେ ଛାହିଁ ନିମନ୍ତେ ପିପ
ଆଦୟ କର ପାଇବେ ଏହି ମେହି ଫିର୍ଭ କିର-
କବନ ବିରାଗୀୟ ବନେଷତରକ ଅନୁମୋଦନ
ମତେ ପ୍ରତିବ ଦେବ । ପାଟିଲା ମେରାହିଶାଳୀ
କର ବ ୩୦ ର୍ଥ ହେବ ଏହି ମିଥିଲେଇ ଆମୁ-
ଅନ୍ତରୁ ଏହି ଉତ୍ସାହ ସଙ୍କଟାଧାରୀଙ୍କ ପାଲରେ
୧୯୫୫ ମା ଅଧ୍ୟ କୋଇଥିଲା ପାଟିଲାରେ
କମ୍ପିଟର ଦରରେ ଫିର ଅବାଧ ଦେହ-
କାରୀ ଯାଏ—

କାହିଁକର ପାଇଲାଗୁ ତର୍କ ନ ହେଲେ ୫ ୦ ଯ
ଦଶଙ୍କର ତାର୍କ ନ ହେଲେ ୧୮ ୦
ତୋବିଶକୁ ତାର୍କ ନ ହେଲେ ୩୫ ୦
ତେଣୁ ତାର୍କ ନ ହେଲେ ୩୫ ୦
ଏଟାର ଅବସ୍ଥା ଏହି ଏ ଜୀବନରେ ସେଠା
ଲୋକର କୁଟ ଘନମଳିକୁ ଜ୍ଞାନ କାହିଁ ମାତ୍ର
ଡେଶାର କୌଣସି ଉଚିତମ୍ବାଲକୀରେ ଏହି
ତେଣୁ ଅନ୍ତରେ ବାହ୍ୟ ଉକ୍ତ ପ୍ରକଳନ କେଲେ
ଦେଖି ଲୋକର ଦେଖିମାଣ ଅନ୍ତରେ
ଏହି କଷ୍ଟ ବହି ହେ ସମ୍ମାନ ଅତ୍ୱ ହେବା
ସନ୍ଦର୍ଭରେ ବାହ୍ୟ ଆଶାର ତର୍କ ଏ
ପ୍ରକଳନରେ ଯତ ତତ ବୋଧ ଦେଇଥିଲୁ
ଏହି ପ୍ରକଳନ ଅବସ୍ଥା କବିତାରେ ସମ୍ମାନ
କରି ହୋଇଲା ଦିକ୍ ଦିକ୍ ମନେ ମନ ସର୍ବଜନ-

ଲୀପି ସମସ୍ତ ବାବ୍ୟ ଶବ୍ଦ ଦେବକାଳୀ ହେବ ଏବଂ
ଅନେବପୁଣେ କରିବ ନୋହିଲୁ ମଧ୍ୟ ଶବ୍ଦ
ଦେବାର ବନ୍ଦପ୍ରା କରିବାରୁ ଦେବ ଦେବକ
ଶେଷିମାକେ ବିଜନାଦ କୀର୍ତ୍ତରେ ଦକ୍ଷ ସମ୍ମା-
ପେଦବୃଦ୍ଧିକ ଦାତା ଦେଖିବାର ପ୍ରମାଣ ଦେବ
ହୁଲକୁ ସେମାନବଠାରୁ ଯେବ ଅକାଶ କରିବ
ଅଳ୍ପାଧ୍ୟ ଦେବ ଲାହୁ ମାତ୍ର ତଥାର ଅଧିକ ଅମ୍ବ
ଦେବା ସମ୍ବନ୍ଧେ ।

ବନ୍ଦଳାର ସର୍ତ୍ତୁଳ

ବଳେ ପ୍ରଦେଶ ର ସରଖେସୁଲମାନ କଟ୍ଟିବା
ବସ୍ତୁ କଗନ୍ତେ ଉପସ୍ଥିତ ଅନ୍ତର ପ୍ରବଳ ଯୋଗା-
ର କାନ୍ଦିବା କବେବଜନାଲେ ହୃଦୟପୂର୍ବ ଲେଣ୍ଡା
ନାହିଁ ଜନଶୀର୍ଷ ସେ ସବୁ ଅପଣାର ଆୟୁକ୍ତାରୁ
କଲ କା ଯାଇଲେ କ୍ରତୀର ଦେବାର ପ୍ରଥମେ
ମନ୍ଦିର ବହଞ୍ଚିଲେ । ଏହି ଉତ୍ସାହ ସେହି ପୁନଃ
ମାନ୍ୟ କ୍ରତୀର କି ଦେଇ ମେ ସମସ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟ-
ବାର୍ଯ୍ୟା ଦୂରି କରିବାର ସ୍ଵକିଳାଚିତ୍ର ହୋଇ
ପ୍ରୟୋଜନାୟ ପ୍ରମୁଖମାତ୍ର ଜନଶୀଳମୁଖରେ
ଉପସ୍ଥିତ କରିବା ଚାହୁଁ କୋଣା କରୁଗଲ
ଜାଗରେବରକେ ଯତି ଅନ୍ଦେଶ ହେବନ୍ତଙ୍କା ।
କବେବଜନାଲେ ତାରବେଳୁର ମହୋଦୟ କାନ୍ଦି-

ଲିଖନ ପ୍ରସ୍ତରମାତ୍ର ଜୀବପ୍ରକାଶ କୁଳନେ ଯଥା—
୧। ସର୍ବେସ୍ତୁଳରେ ଉଦ୍‌ଦିତ ଦେଖା ଶ୍ରୀ-
ମାତ୍ରଙ୍କର କହ ରାଜା ଭାଗିଧୂତ ଅକଳ୍ପକ
ଏଥରୁ ପଟଳା ସତରେ ସ୍ଥଳରେ ଏ କଥମ
ପୁଣ୍ୟ ପ୍ରତିବିଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏ ଏହା ବେଳେ ଦିଦା-
ନୟ ଦିଦାରର ଦେଖିବାକୁ ସବୁ ପରିଷ୍ଠେ ପରିଷ୍ଠେ-
ବାରୁ ଦେ ବିଶ୍ଵପୁରେ ଆହୁର ଫଟକଣ ହୋଇ
ଥିଲା । ଗାନ୍ଧାରେ ଦେଖା ଯଥାଥାରେ
ରାଜୁ ଭାଗିଦା ଗନ୍ଧବିତାରୁ ରାଜକ ନ
ଭାଗିଦା ପ୍ରମାଣେ କରି ଅଧିକ ଯୋଗଦା
ଦେଖାଇଥାଏନ୍ତି ଏହା କେ କିମ୍ବାରେ ଥିଲା
ଦେଖିଯୁ ବିଦ୍ୟାପୁର ସାମା ଅଧିକ ଓ ପ୍ରେ-
ମକଳୁ ଚାନ୍ଦୁଲାହ ବିକାଳ ଗର୍ବମେହକର
ଅଧିକାୟ ହୋଇ କଥାର । ଅପରକ ସେଠା-
ରେ ପଦଶାପୁ ରାଜା ଦିନ୍ଦିନକୁଳ ଭାଗିଧୂତ
ଦରତ ଦେଖିବ ମାତ୍ର ବହିରକୁ ଶକ ରାଜା
ହୋଇବେ । ୨୮ ଦେଖାଇ ଲା ଧାରିଲେ
ପଞ୍ଚମ ଧର୍ମ ଦେଖାଇପାରୁ ଅମିତ ଧାରିଲେ-
କଳ ନେଇ ଦିଦ୍ୟାକଳ୍ପରୁ କଥାପୁ ହୋଇ
ଗିବେ । ଦିଦିନରେ କାହିଁକି ଥିଲ ଧାରୀଙ୍କ

ତ କେବୁ ଅନ୍ଧରେ ଏହି ମାନୁଷର ପଥ କିମ୍ବା
ଯାହାର ମାତ୍ରା ଦେଖି ସେମାନଙ୍କ ମାତ୍ରା ଅଧିକରଣ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ମେତକଳାକୁ ପ୍ରକଟିତ କରେ
କରିଛି କିମ୍ବା । ଆଜିଏବେ କଟକ ସାରେ କେବୁ କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

“ ! ଦୁଆମକର୍ତ୍ତର ନନ୍ଦାମ୍ବ ଛାନ୍ଦୁମାଳି
ପଟିକ ପାଣ୍ଡିତ ପାଇସହଙ୍ଗ ଯୋଧୀଙ୍କ ସମ୍ମାନ
ଦରେ କରିବା ଦେବନୟୁତ କହୁଥିଲୁ
ପ୍ରଥମର୍ଜନର ଦୂରାତ୍ମାକଳୁ ଅମିକର ଅଶା
ହେ ସୁନ୍ଦରିଙ୍କା ଶରେଷା ଅଖର କରିମାରୁ
ଦୂରାତ ବେଳା ବାହୁଦୟ ଅଚିଦ କରିଦିଲୁ
ହେଉଁ ପ୍ରଥମଙ୍କ ଶରେ ହଜରେ ଥାଇପ୍ରଦୀ
ନନ୍ଦର ହୃଦୟମଧ୍ୟ କଳ ଥାଇ ନ ଥାଇଲୁ
ଅଥବା ଅନ୍ତ ପ୍ରକାରେ ଥୋରା ହେବେ

ଯେମାକଳ ଅଛିନ ସାଇଟେକଟ ଫର୍ମିକ ଏ
ପ୍ରକଳ୍ପରୁ ଭାବବେଦୂର ମନୋହରୀ ଧୟନ
କରିଅଗ୍ରଣୀ । ଆହେବ ହୃଦୟମରେ ପ୍ରଥମ
ବର୍ଷର ଧୟାନରେ ଉତ୍ସାହୀ ଦେବେ ସେମାନେ
ଏହ ଶ୍ରୀ ରେଣ୍ଜ ଯେଉଁ କୁତ୍ତାକେ ଶେଷ
ପରିଷ୍ଠରେ ଡାକ୍ତରୀ କି କହିଲେ ସେମାନେ
ପ୍ରକଳ୍ପ କିମ୍ବାର ଏବଂ ମାତ୍ରର ଗତିର
୧୦ ମନ୍ଦିର ଆବଶ୍ୟକ ଅଧିକ ଦରକାରକିଟର
ହୋଇଥାଏହେ ।

ରୀତିରେ ପାଦ ଯେ ସମ୍ପର୍କ ଘଟିଲା
କେବୁଥିରୁ କହିଲୁ କୁଣ୍ଡଳ କରିବା ବାବା
ଜୀବ ନୀତି କରିବା କାହିଁ କାହିଁ କରିବା କାହିଁ
କାହିଁ କରିବା ଅବଶ୍ୟକ କେ ଅନୁଭବ ଦେଖିଲା
ପ୍ରାଚୀମନେ ହାତିକାନ୍ତରୀ ଏବଂ ଛଳ ବୋରି
ତୁ ଅନୁଭବ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ବେଳାନ୍ତର
କର୍ମାତ୍ମକ ଆଧିକ !

ଏହାରେ ସୁଲକ୍ଷଣା କାନ୍ଦିଲାଙ୍କର ଏହା
ତଥା ଅର୍ପି ପାଇବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କମିଶନର
ଲୋକର ବାରବରାପୁର ଦେଖିବୁଗେ ଏହା
ଲାଜଙ୍କ ଘରଟୁମେହ ଅନେକ ଦୂହାର କରିବୁ
ଏ କଳାଙ୍କଟାଙ୍କ ସରଜେଥର ଅମର ଦୂହା
ବେମଳକର ପୃଷ୍ଠାରେ ଦେଖେ ପଥମେ
ସରଦେ ପୁଲକ କରି ପଠାଇବେ । ଉତ୍ତରାମ
ପ୍ରାଚୀନ ଚରଣପୁର ବମସ୍ତୁ ପୁଲରେ, ଆମ
ସେହି ବେଳପୁଣ୍ୟକର୍ମକୁ ପୋଖରୀରେ ଦେଇ ବାହୁ
ଦୟ ଯାଇ ଫରିବ ।

ମାନ୍ୟବର କଟେଜ୍‌ର , ତସବଳିରେ
ପ୍ରପୁରମାଳ ଫୁଲ ଛରଅଯନ୍ତି । କେବଳ
ଏହାହ ଖଣ୍ଡର ଗେ ଦବଳ ଯେଉଁମାନେ
ଶଥମଳ୍ପ ପରାମାରେ ଉତ୍ସାହ ଦେବେ
ଖେଳମଳ୍ପ ଆଖର ସାଧିଷ୍ଠାନ୍ତର ବିଶ୍ୱାସ
ଏହି ବାହବଳପ୍ରକାଶ ମହାକୁମା ସଙ୍ଗେ ପରାମର୍ଶ
ପୂର୍ବର ବଢ଼ିବ ସକରେତ୍ର ମର ପାଠ୍ୟ କରିବା
ମାତ୍ର ଯରବର୍ତ୍ତିତ୍ର ଦୋଷରଙ୍ଗ କାହା ଅନନ୍ତରେ
ଦତ୍ତ ଦେଖାବକାରୀ ନବପ୍ରିନ୍ଦେଷ ଅଧ୍ୟାତ୍ମି
ଚତୁର ବିଜିତମର କରେନ୍ଦ୍ର କରେନ୍ଦ୍ର ଏବଂ ଏକ
କାରକମାସ୍ତୁତ ବିଶାଖ ପ୍ରକାଶକ ପ୍ରକାଶ
କରିଅଛନ୍ତି କି ଦେଖିବାର କାହାରଙ୍ଗେ କା ଯାଇବା
ସେହି କରିବାର ପ୍ରସ୍ଥାଳକ ହେତୁ କ୍ରିସ୍ତ
ମନୁକ କିମ୍ବା ସବୁଦେଇ ନାର କାହାକଥାରୁତେ
କଲେବୁ ପଞ୍ଚଶିଳ କିଳାରେ ପାର୍ବତୀ କରିବେ

ସାହାରିକ ସମ୍ବେଦ

ଶ୍ରୀ ନାନାଦାଧିଏବ ପ୍ରଦ୍ଵାରକୁ ଟ ୫୦୮ ପତ୍ରାଣ୍ମାଳା
ପଦା ପ୍ରଦେଶର ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି; ସହାଯେ
ଏତୁଥ ଉପରେ ଆଜିହାଏ ମହାରାଜ ଘଣ୍ଟାର
ମଧ୍ୟଲାଭେ କିଶୋର ଧଳ୍ଲବାନର୍ଦ୍ଵ ହୋଇ-
ଅଗୁଡ଼ି।”

ଆ କୁଣ୍ଡଳ ଦିଶ
ଦର୍ଶକ ହାରହୁଲ ହେଠ ପଣ୍ଡଳ

82181

କୀ ଶା ମଙ୍ଗଳାଠାକୁରୀଙ୍କ ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟରେ
ସନ୍-୧୯୫୫ ମସିହା ବୋଣାତରେ ଦୟା ହୋଇ
ଯାଇଥିବାରୁ ଏ ଅନେକ ଲ୍ଲାବିନ୍‌କ୍ରେ ମାନ୍ଦି-
ଦ୍ୱାରା କୁଟ ପନ୍ଦର ପ୍ରସ୍ତୁତ ବରବା କିମନ୍ତେ
“ଶକ୍ତି ଦେଇ ରୁଦ୍ଧାରୀ” ନାମକ ମୋଟିଏ
ସଙ୍ଗ ପାଇବ ହେଉଅଛି । ଅଚ୍ଛଦକା ସ୍ଵାକ୍ଷରିତ
କେ ୧୯୫୦ ଜାର ଖର୍ବ ଟଙ୍କା୯ ଲା ଅଧିକ
ହୋଇ ମନ୍ଦର କିମିଳ ବାର୍ଷିକ ଦେଉଅଛି ।
ପ୍ରତି ସକଳାଧନ ଏ ସବୁର ଅଧିକେନ୍ଦ୍ରିୟ
ହୋଇ ସର୍ବମାନବିଦ୍ୟାର ଗୁଡ଼ା ସାନ୍ତର ଓ
ଅନୁଭବ ଉତ୍ସବ ପ୍ରସାଦ ପ୍ରକାଶରେ
ପ୍ରତିଦାନ ଦାତା ଶାରମେହଳ ସାଥୀ ତୁଳାନାରୀ
ମହୋଦୟକୁ ସଂଗେ, ଏ କରିବାର ଲାଈ
ପ୍ରତିକ ବାହୁ ଏ କରିବାରିମିଶିବୁ ସବୁକାଳ
ଅଭିନନ୍ଦି, ଏଠା ସ୍ଵର୍ଗ ପିନ୍ଧିର ମାତ୍ର ଶା ଗୋଟିଏ
ପଞ୍ଚାତ୍ମକ ସାହିତ୍ୟ ଏ ଏକାମହାରୀ ବାହୁ ଶା
ସୁରତର ଜାରି, ବାହୁ ଏ ଦୁଃଖକାଳର ମାହା-
ତ୍ରିକୁ ସହିତା ସନ୍ଧାନର ପଦରେ ମନୋକାଳ
ଦୟାରା ଅଛି । ଏହାର ସବୁମାନରାଜ୍ୟ
ମନ୍ଦିରପଥ କରୁଥିଲା ଯେ ସବାନ୍ତି ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ
ଏ ଧର୍ମବାଦୀ ପତି କନ୍ତା ଦେଇବ - ମେଘମେ
ଦ୍ରୁଷ୍ଟ ମଦାରୂପ କାମରେ ପଠାଇବେ ।

ପ୍ରକାଶକ ପରିମାଣ ।

ଅନ୍ତରେ ଥାଏ କିମ୍ବା ପିଲାଶିର ପାତରେ ମାସ୍ତାଳ କୁହାମନଙ୍କ ଜମଣେ ଅର୍ପିଛି କିମ୍ବା ତଥାପିତମାତ୍ରାରୁ ଯେ ନାହିଁ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିବ ଉଦ୍‌ଧିନାମୀଯ କରୁଥିବ କହିଥିଲୁଗୁରୁ ପଥିବାରୁ କରି ଚରିବାରୁ ହେବେ

୯ ମ—ମାଘାତ ପ୍ରାତିହରାତରେ ଶୁଣି
କିମୁଳ ଦାରଗ ପାଦାଜ ଧିକା ଶୁଣେ “ହୋ-
ବାଧୀପୁରେ ସେମାନୁଷ୍ଠାନ ଅଧିକାର ନାହିଁ”
କିମୁଳ ଶାଶ୍ଵତ ତା କାହାଲାକ ।

୨— ଦିଲେ ଖାର୍ଦ୍ଦ ପ୍ରସାର କାହାର ଦିଶେ
ହିତାରୁ ସେବେ ମାତ୍ରାକ ହୃଦୟରଥାରେ ଧୂମ-
ନଳ ଭୁଲ୍ଯ ଛଇବେ ଦରହାଳ, ମନାଥରେ ବା
ଶୌରିବ, ଦାମ ଏମାଜେ ସଦ କର୍ମ ଫରୁଚ
ହୋଇଥାରୁ ତେବେ ଶ୍ରୀଏହ ବା କେବର୍ଦ୍ଦ
ଅମାନକ ବୋଲିଥାର ଘରେ ।

“ସୁ—ଅଜିତାଳ ଉଚ୍ଛବିଃପରଗାଦିର ଆସୁ
ପ୍ରଥାନକାହୁରା ଧରମ ଯାଉଳ ସମ୍ମନମାନକୁ
ବେଦାଶୟକାଳ ଦୟତରେ ଉଷକଷ୍ଟ ବସ
ମାରଖବା ସୁଲେ । କଳବସ୍ତିର ମାସ୍ତାନକୁତ୍ତଣୀ
ମରେ ତ ଦେବର ଅସ୍ତରାଯ ହୋଇ ପାଇବେ
କାହିଁ ଅଛ ଏମାନଙ୍କର ସେ ଉଚ୍ଛବିର ବସନ୍ତା
କବ ଶାରପତି ତାହା “ବୈହିଷ” ବୁଦ୍ଧର
ମାନଙ୍କ ଉଦୟତାରୁ ଅବେଦ ଏଂହରେ
ଦିଲ୍ଲୀ । ନମସ୍କାର-ପ୍ରତି ନମସ୍କାରରେ ଉତ୍ସନ୍ଧ
ଦେହ ମାନହାର ବା ମାନୁଦୂରିର ଅଜିତାଳ
ବେଳ ଯାଇ କାହିଁ । ପ୍ରତିମସମ୍ମାନ କିମନ୍ତୁ
ମାସ୍ତାନକୁତ୍ତଣୀମାନେ ଉପେକ୍ଷ କାହିଁତ ନୁହନ୍ତି ।
ବାହେଦା } ଏ ମରମାନକର ଦେଲାପତି
୧୫୧୭ } କଣେକ ମସାନ ବାହେଦା ।

ପରିଚୟ ।

ସାହିତ୍ୟମେଳନରୁ ଏହିକାରିର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବୁଝିର ସମ୍ପୋଜନ୍ମ ଉପାୟ । ଏହି ସାହିତ୍ୟମେଳନରୁ ଲେଖନ କାଳୀପିବାରେ ସାଥର ବୋଲପ୍ରକାଶ ଆଜି ଅମେରିକାରେ ଏବୁପ୍ରକାର , ଅଲେଖନରୁ କଟା ଦୂରିତ୍ୟାହିଲ୍ୟ ହେବକି ବୁନ୍ଦକୁ ବହାରୁ ମନ ବିଭାଗ ଘର୍ଷ । ଅଗ୍ରଚର୍ଚୁ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର କଥାଟା ଛିକାନ୍ତି ଅଗ୍ରାର ଏବୁତିନାରେ ପଢ଼ିବାକୁ ଦେଖିବାକୁ

ସାହଚର୍ଚ ଇତିହାସ (History of Literature) ଅମ୍ବାଜନ ଦେଖିବେ କାହିଁ,
ପୁସ୍ତକର ଅଳ୍ପାଳ୍ପ ସବ୍ୟ ଦେଖିବେ କାହିଁ
ଥାଏ । ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରୁ ଯେହିଁ ତେବେ କିମ୍ବା
କିମ୍ବାଲାଇ ଉଚିତର ସେମାନରେ ଅବୁଳ
ହେଉଥାଏ । ଦେଖିଁ ସମୟରେ ଦେଖିଁ କ୍ଷମ
ପାଇ ଦୋଷଧଳ; କ୍ଷମକ ବରଦୂତଙ୍କ କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ଅବୁଳ କେ ପଢି ଗାନ୍ଧାରା କିମ୍ବା

କବିଜୀ କରିଥିଲେ; ତାଙ୍କ ଉଚିତବାହାସ ଗୁଡ଼ି
କର୍ରିବିବ ପରିବର୍ତ୍ତୀ ଅବସ୍ଥା ଦିକ୍ଷା ଥିଲା ।
ତାଙ୍କ ରହିଥାଏବେଳେ ଠେଣ୍ଟିଲା ତ ମନ୍ଦ
ବା ଅନ୍ତରିକ୍ଷ ସାଧନ ହୋଇଥିଲା; ଉତେବେଳେ
ଦିନ୍ଦୟ ଧାରାହବ କଣ୍ଠ ନାହିଁ ବସୁତ ସାହି-
ତ୍ୟରାହାର ବା History of Literature
ଏବହାର ଦେଇ ଓ ସମ୍ମାନ ମେ ଦେଖେ
ଦୟବାର ସାଧନ କୁବ ବାବା ବାହାରକୁ ଦୂର୍ଭାବ
ଦେବାକ ହେବ ନାହିଁ । ତାହାରେ ଯ ଗୀତ ଓ
ଅଥବା ଶାନ୍ତିଯ ପ୍ରକାର ପହାଶରେ ଅଛି ।
ପାଇଁ କହୁର ମୋଟାବ ରହିଥାଏ ନାହିଁ । ରା-
ତିକା ଯେ ଏହାନ୍ତି ବାହାର ସେଥିରେ ଥାଇ
ମହାଦେବି ମା ଆଜି ତ ପାଇବା ବଜାଳା ଶାନ୍ତିଯ-
ରେ ମଥ ଲାବା ନ ଥିଲା । ଫାଟୁ ଦେଇ ସଜୀ
ଦେଲୁ । କର୍ମଜ ଭାବ ବିଷୟରେ ନିଜା
ପ୍ରକାର ଦେଖୁ ଦେଇଥିଲା । ଉତେବେଳେ “କବ-
ିତ୍ୟ” ତାମିମାହିତ ପଢ଼ିବାରେ “ବୟାମ କ-
ବାର” “କେବେଳ ଓ “କବି ଜ୍ଞାନ” ରେ
‘କବିଜୀର ପାଇବ ଦବ’ କାମକ ମାରବାହିବା
ବୁଝେ ପଢ଼ିପାଇ ପ୍ରକାର ଦବ କହିଲ ବ୍ୟାହ-
ରାଏ । ମାହିଦ୍ୟ ଦେବନ ମାତେହି କରୁ ପବନ
ଦୟର ଦାତେଦୂରା ହୃଦୟରେ କରିବାର
ମନ୍ଦମ ଦେବବେ ।

କିମେଣ୍ଟ ଉତ୍ତରକେ କି ଏହାର କୌଣସି
ଦେଖୁଣ୍ଡ କରିବା ଅବସଥା କି ସେ ଯମନୀରେ
ଅଛିଲୁଗନ୍ତା କି କାହାର ପ୍ରାଣରେ ଜୀବନକୁ
ହେବ ନାହିଁ ? କିମ୍ବା ଅପେକ୍ଷା ଉତ୍ତରକେ
କିମ୍ବା ଏହା ସବୁ ଧ୍ୟାନ ଦୋଳି ଆ ମୁଖେନେ
ମନେ କିମ୍ବା କାରଣ ଉତ୍ତରକୁ ଲଭିବାର ଅଛି,
କିମ୍ବା କାହିଁ । କୌଣସି ଦେଶକୁଠିରେ
ସାହୁତା ଦେଖିବ ମନୋଦୟ ଏ ବସ୍ତୁରେ
ହତ ମାନ ହେବିବ କି ? ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟା, ପାନ୍ଦିତ୍ୟ
ଦୀର୍ଘ ପ୍ରକାଶକାଳୀନୁ ପ୍ରଥାକାଳ, ମଧ୍ୟକାଳ ପା-
ର୍ଯ୍ୟାନ୍ ଅଧ୍ୟେତାଙ୍କେ ଏହିପରି ମୋହିବ ଥାଏ-
ବା ହବ ଲଭିବାକୁ ଦେଖିବାକୁ ଏକାତ୍ମ ଶକ୍ତି
କାହାର । ଅବାକିମ୍ବା ଅଧ୍ୟେତାଙ୍କ ଏହି ଥାଏ
କିବିନ୍ଦାରେ ପଥିବାକୁ ହେବ ନାହିଁ । ଫେରି
ଏକାତ୍ମମାନେକ ଏ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କେବେ

ବୁଦ୍ଧିମତୀ } ନିଷ୍ଠାମତୀ
ପାତ୍ରାଂଶୁ } କଥାକୁଣ୍ଡଳ ଦେଖିବାର

ସାଧୁହିନ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା ।

Q 915 G

ੴ ੧੯ ਦਾ

ସ୍ମାରୀ ବିଦେଶାକଳ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନଗରରେ
ଅର୍ପିତ ଧର୍ମ ବିଷୟରେ ନିଯମକରୁଣ୍ଡ କଲୁଚା
ପ୍ରକାଳ ତରବାଳ ଅରମ୍ଭ କରି ପ୍ରଥମେ ଜ୍ଞାନ
ସୋଗର ଉପଦେଶ ଦେଉଥିଲା । ସେ ପ୍ରକାଳ
ପ୍ରାଚୀନରେ ଖରେହି କଲୁଚା ପ୍ରହାଳ କରିବେ
ଏହି ଏକ ଦିନ ପୂର୍ବ ଛାତ୍ରଙ୍କ ଦେବେ ।
ସେ ସବୁ ପଥା ସମୟରେ ମୁଦ୍ରିତ ହୋଇ
ପ୍ରଶରିତ ଦେବ ।

କଲୁବରା ପ୍ରେସିଡେନ୍ସି କଲେଜର ପଥାର୍
କଞ୍ଚାଗର ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବାହୁ ସାମାଜିକ ଚନ୍ଦ୍ର ବସ୍ତୁ
ଶାତ୍ରା ବିଷୟର ଗୋଟିଏ କଠିନ ବିଷୟ
ମାନ୍ୟବୀ କରିବାର ଲକ୍ଷ୍ୟକ ବାବିଧୀନରୁ
ଯାହାକୁ କାନ୍ତର ଅଛି ସାବଧାନ କାମକ ସଂଖେତ
ଭିଷୟ ପ୍ରକାଳ କରିଅଛନ୍ତି । ଏହି ଉପାୟ
କମିଟ୍ରେ ବିବାହଠାରୁ ଘର୍ଷଣା କେବାର
ପ୍ରୟୋଜନ ହେଲୁ ଯାହିଁ କରାଳ ଶିରିବ
ଲେବାରର ଏହା ସାମାଜିକ ଗୋଟିବର ବିଷୟ
ନୁହର । ବସ୍ତୁର ଏ ବିଷୟରେ ପାଞ୍ଚାମାତ୍ରାବୀ
ଯାହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଅଛନ୍ତି ଅମୃତାଳ ମର୍ଦ୍ଦରେ
ଲାହା ପ୍ରଦାନୀଙ୍କ ହେବ ।

ପୁଣ୍ୟକାଳ ଉନ୍ନମାର ହୃଦୀ ଗ୍ରହଣ କଲାଇ ଏବଂ
ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ହେବ । ଅମ୍ବେମାନେ ଅଶା କଲା
ହୁଲୁ ଚରଣକ୍ଷି ସାହେବ ସମୟରେ ଗୋଟିର
ମେମର ହେବେ । ଏ ଅଶା ବର୍ତ୍ତନାକୁ ଥାଂକି-
କୁଣ୍ଡେ ପୂରଣ ହେଉଥିଲା । ଅମ୍ବେମାନଙ୍କର ଅଶା
ସ୍ଵପ୍ନରୁ ଧୂରଣ ହେବାର ଶିଳନ ଲାହୁ ।
ଓଡ଼ିଆର ପରମବତ୍ତ ହୋଟିଲର ମେମର ହୋଇ
କହିଲେ ଅବଶ୍ୟ ଓଡ଼ିଆର ମଙ୍ଗଳ ହେବାର
ସମାବଳୀ ।

ଅଜାମୀ ସ୍ରୋତ ଶାଳ କାଳେପାଣୀ
ମାଥରେ ସଞ୍ଚିତ୍ତ ଧୂର୍ବ ପରମ ଦେବ ସେ ତାହା
ଦେବଙ୍କ ଲାଭବକର୍ତ୍ତର ଦେଖାଯିବ । ଏହି
ପୁଷ୍ଟିଶ ଦିଶନର ଆନନ୍ଦଗୀଯ ସମ୍ମାନ କୁର୍ବା
ଦୟବା କିମନ୍ତେ ବିମେର ଏବଂ ପୁକାର
ଦେବେକଣ ସମ୍ମାନ ଦ୍ୱାରା ଏହି ଏବଂ ଆଜଳର
ଦେଖିଯ ମୁକ୍ତିଗଣ ଦୟା ଦକ୍ଷାର ଡକା ଦେବା
ପ୍ରଦାନ କରିଅଛନ୍ତି । ପୁକା ଦେଖାଯିବ
ଦିଲେଖର ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ଶାସ୍ତ୍ର ତାମ୍ଯକଦମ୍ବମଜାଳ
ଏହି ପୁଷ୍ଟି କାର୍ଯ୍ୟ କିମନ୍ତେ ମନୋମାତ ହୋଇ

ଅନ୍ତରୀ । ଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କ ସାହାରାରେ
କିମ୍ବା ଦେଶୀୟ କଥାରୁ ଧୂର୍ଯ୍ୟ ପରିପରା ବେଳେ-
କିମ୍ବା ତର୍ହନରେ କିମ୍ବା କଥାରୁ କଥା
ଅନ୍ତରୀ କଥାରୁ ଅନ୍ତରୀ ।

ଅମ୍ବାଳକର ପାଇସୁର ସମ୍ବାଦ ବାବା
ଲେଖି ଅଧିକ ବିତେରଣୀ କଣ ହୃଦୟରେ
ବଢ଼ିଛି ବିକଷପଦ୍ଧତି ରଖି ବହୁତଚକର୍ତ୍ତ୍ଵ
ବ୍ୟୁକ୍ତଗୋପ ଜୀବକ ମଧ୍ୟରେ କିମ୍ବା ପ୍ରବେଶ
କରସ୍ଥିତ ଏମନ୍ତ ସମୟରେ କି ଏଠିଠ ପର
ଗୋଟିଏ ଶାନ୍ତିପିଲା କିମ୍ବା ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ
କିମ୍ବା ମାତ୍ର ଆହାର ଗୋଡ଼ା ଖାଦ୍ୟ ବିଭାଗୁ ସେ
ଅନେକ ମଧ୍ୟରେ ପଢ଼ିଯାଇ ଜଳମୂଳ ଦୋଷ ପ୍ରାପ୍ତ
ହସିଲାଯାଇ । ଗତ କର୍ତ୍ତା ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ଆହୁ
ଏକଜଣ ଲୋକ ବନ୍ଦକ ମଧ୍ୟରେ ହୃଦୟ ମଳ୍ଲଥିଲା
ଥଳେବକ ପଢ଼ିଲବ ଡୋକ୍ ଥାରେ ସାମନ୍ଦର
ଛାତିତ ଯେ କାହିଁଲ ମଧ୍ୟରେ ବନ୍ଦ ନିକଟ
ନୟନ୍ତେବୁନ୍ଦୁ ମାଟି ବୋଲିଲେନି ଘର ଦିନ୍ଦୁ
ମାଟି ଝୋଲା ହୋଇଥିବା ଜୀବକରୁ ବାରଫୁର
ଗୋଡ଼ ତେଲେ ଥାହୁ ଏଥର କୁର୍ବାନା କହାକ
କୁଥିଲୁ କାହିଁ ଏ ଜଣପୁରେ ଉଦ୍‌ବ୍ୟତରେ
ମନ୍ଦଯୋଗି ଦେବାକାଳୀଙ୍କ ଯକ୍ଷିଙ୍କ ତେବେ
ପ୍ରଭାବର ସେବକଙ୍କ ଅପ୍ରବୃକ୍ଷ ଅନ୍ତରେଖ
କର ।

ପେହି ସମ୍ବାଦ ଦାତା ଅନୁର ଲେଖି ଅଛି
ଓ ସେଠେଲମେହି ଜୀବଶାର ଡାକ୍ ବେଳୁର
ଶ୍ରୀମତୀ ଜୀଯଜ ପାତେର ଓ ସେଠିଲମେହି ଅଧି-
ଦର ଶ୍ରୀମତୀ ମେହିକୁ ଘାଟେବ ଏବଂ ଆ
ସେଠେଲମେହି ଅଧିକାର ଶ୍ରୀମତୀ କିଂଦ୍ରପୋର୍ଜ

ସାହେବଙ୍କ ସହିତ ରଜ ଲକ୍ଷବାର ଦିନଠାରୁ
ଏଠାରେ ପଢ଼ିଥି ଶୟକ୍ରମ ବାବୁ ଯାମେଲାମୋଦର
ଦିବ ଅଶ୍ଵେଷ୍ୟ ବେଳେମେଣ୍ଟ ଅପିସରବର
ଅନ୍ତିମ ଖାତ ଲବାରଖ ଓ ଜମାବନ୍ଧୀ କାର୍ଯ୍ୟ
ପେଶ ଦେଇଥିଲୁ ତାହା ସେମାନେ ଉପରୁତ୍ତ
ଆଇ ପ୍ରକଟ କେବେଳ ଜମାର ଯମାବନ୍ଧୀ
କାର୍ଯ୍ୟ ଚରାଇଥିଲାକୁ । ଥିଲା ପରି ସତାମନ-
ଦର ଜମାବନ୍ଧୀରେ ଯେ ଫଳ ହେଉ କିନ୍ତୁ
ବଜୟପ୍ରିଯାରମନକର, ପ୍ରାୟ ତିରପୁରେ
ଜମା ଦର୍ଶି ହେଉଥିଲା ।

ବରୀୟ ଗେଟଲେଟ ପାହାଦରଙ୍କ ଗ୍ରେ
ପ୍ରେଶମ ଜଳ ଚାନ୍ଦମା-ବେଳେଜେରେ ପରା-
ପିତ ଦୋଷାଥିବା । ଚନ୍ଦମାର କା ୯ ରଖିରେ
ବାର୍ତ୍ତମାନ କରି ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନାରେ
କା ୧ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବସ୍ଥାକ କର ଆଗରାରେ
ବେଶ୍ୟାରେ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେବେ ବହୁଭାବରେ
ବାନିପୁର, ମହାପର୍ଯୁଦ୍ଧ, ରୂପଲଘୁମ, ପାତା
ଲଭାବଦ ପରିବର୍ଗର କର ଅର୍ପଣାମ ଲା ୧୨
ରଖିରେ ସମ୍ମତ ପରିବର୍ଗ କର ତାହାରଙ୍କ
ବେଶ୍ୟାରେ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେବେ । ପ୍ରଥାକ
ସେବକେସାହିନୀଙ୍କ ସିଂହାସନ ବୋଲୁକ,
ପ୍ରାଚୀଦେଶୀ ପରିଷାରଙ୍କ ଶାପିତ୍ତ, ଏ, ଏହ,
ରୋଧୀ ଓ ଦୟାକ ଜ, ସ, ରୋଧ ମାନୁଷ
ସଙ୍ଗରେ ସେନ ପ୍ରେଟଲେଟ ପାହାଦର ଗ୍ରେ
କରିବେ । ଓଡ଼ିଆ ରୂପ, ବହାଦୁର ପ୍ରସର ମର-
ଧିରେ ଦେବ ଓ କାହିଁ କଲା କାହିଁ । ତଥାପି
ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁବାର୍ଷି ଉତ୍ସବରୁ ଓଡ଼ିଆ ବନ୍ଦ
ଅଭିନନ୍ଦ ଅଭେଦା କଲାପତ୍ର ।

ମଧ୍ୟପରେଶାନ୍ତ୍ରଗତ କଳକାଳୀ ଦିଗନ୍ଧି
ବଜୁବ କାଳାବସ୍ଥା ସମୟରେ ଅଯତ୍ତ ବର
ତେଜିଲାଗରିଲ ସାମହିକ ବିଜୟର ଆରାଜମେଖ
ସତ୍ତରେ ପ୍ରତ୍ଯେ କଥାରେ ଭାରଗାୟ ଚଞ୍ଚିଟ-
ତେଜିଟେସ ଲର୍ତ୍ତିହାଲିଙ୍କନ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ତା
ପ୍ରକଳ୍ପର ଜମାରୁଦ୍ଧି ଶରକଷ ଟଟିଏକାରୁ ଅ-
ଧିକ ହୋଇଥାଏ କାହିଁ ତାହାର ମାନକର-
ନାହିଁ ନ ଖୁବ କଥା ସବୁ ମୁହଁତେ । କିମାଣ-
ଥାରୁଣ୍ୟରେ ଜମାରାମାନବୁ ଶରକଷ-
ଟଟିଏକାରୋ । ଏବୁ ଅନେକ ପ୍ରକେ ଧରକର
ଟଟି ବୋ ବା କର୍ଣ୍ଣରୁ ଅଧିକ ବିଅମ୍ବାଲାହାନ୍ତା ।
ଏହି ଜିନିବର୍ତ୍ତରେ ତେବେବି କିମ୍ବରେ
କୁଟାଳେ ଘାରାର ତାମାରରେ ମଧ୍ୟର ପାଇ

କୋଇ ସ୍ଵର ଏବଂ ତହିଁ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଗ୍ରନ୍ଥ ଡଳାପି
ଦିଆଯାଇ ଥିଲା । ମାତ୍ର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ସରବର୍ତ୍ତି
ଛିମୟେ ଉଣ୍ଡିଆ ପକ୍ଷିମେଘଙ୍କୁ ଲେଖି କବିତା
ଲାହୁ । ତମା ବନ୍ଦୀରବା ସଫଳରେ ସବଚାର-
କର ମାତ୍ର ଦୋରୁଥିବା ସ୍ମରଣ ତହେରୁ ସହକ
ରେ ଜ୍ଞାନ ଦେବାର ଅଶ୍ଵ କରିବା ଚାହୁଁ ।

ଭଣ୍ଡା ଗବର୍ନ୍ମନେ ହମ୍ମିଲାର କିମ୍ବରେ
ମୁହଁବୋଟି ଡଲ୍ଲା ଗର କରିବାର ଛାପକ
ଦେଇଅବଳି । ଏହି ବାଜ ପ୍ରମିଳା କୋଟି
ହାତ ନିୟମିତ ସେ ରହିଲ ସହ କଣ୍ଠବ-
ମଳକସ୍ଥ ରହିଲା ବରରେ ପ୍ରକଳବର୍ଜି
ନା ୩୦ ଟଙ୍କା କୁଳ ଏହି କା ୩୧ ରଖ
ଦିବସବରେ ଦୟା ଯିବ ଏବଂ ସେହି ପ୍ରମିଳା
କୋଟମାଳ ସନ ୧୫୫୫ ଶାଲ ଦିବସକ ମାର
କା ୩୫ ରଖ ଚକ୍ରା ଅଧିକୁ ଦେବ ନାହିଁ ।
ଯେତେ ମାତ୍ର କର କେବଳ କାହା କିମ୍ବରେ

ସେମାନେ ଏହି ମାତ୍ର କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଦୃଥିବାର
ଦିବା ଦୂରପ୍ରକର ମଞ୍ଚର କଣ୍ଠେଲାଙ୍କ
କେନ୍ଦ୍ରରଙ୍ଗଠାରେ ଆବେଦନ କରିବେ ।
ପତି ଅଣ୍ଟ ପ୍ରମିଷର ମୋଟର ଟଳା ଟ ୫୦୦
ଟଙ୍କା ବନ୍ଦ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ କଣ୍ଠା ଦେବ । ପ୍ରାୟ ଦୁଇ
ବର୍ଷ ଦେଇ ସରବାର ପ୍ରମିଷର ମୋଟର ସୁବ୍ରତ
ଟ ୫ ଟଙ୍କାରୁ ଟ ୩୫ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚୁ ଦେଇଲେ
ସୁବ୍ରତ ବର୍ତ୍ତମାନ ଧେହୁ ଟ ୩୫ ଟଙ୍କା ପ୍ରଦର୍ଶନ
କାରକ ପତକର ଟ ୯୦୯ଟଙ୍କା ଅଧିକ ମୁଲ୍ୟରେ
ବିତ୍ତ୍ୟ ହେଉଅଛି । ପ୍ରମିଷର କୋଟର ଏପରି
ପଦର ପ୍ରଲେ କିମ୍ବା କାହା ଯାଇଥିପାଇଁ ଯେ
ଟ ୩୫ ଟଙ୍କା ସବର ମଧ୍ୟ ଲେବେ ଥରୁଥିର
ହେବେ । ଧନ ଲେବନର ବଜାର ପ୍ରାଚୀ
ନାହିଁ ପରା ? ଅଥବା ଦୃଶ୍ୟର କିମ୍ବା ଯେ
କାରୋକଥ କବିତାଧୂରେ ଟଙ୍କା କଟାଇବାର
ପ୍ରଦର୍ଶନ ହେବା ନାହିଁ ।

ଲଭ ପଦ୍ମମୁକୁତାର ଦିବସ ଏଠା ଶକୋରମ୍ଭ
ପ୍ରେସର ପ୍ରେସ ବନ୍ଦିଯୁ ମନ୍ଦ୍ର ଜନସାହୁ
ମନୁଷୀ ବନ୍ଦେଶ୍ଵରେ ନିରାମ ହେଉଥିଛି ।
ମନୁଷୀ କିମ୍ବାର ନକ୍ଷା ପ୍ରେସର ବେଳେବକ
କର୍ମଚାରୀ ଓ କାମକ ଦକ୍ଷେତା ବାହୁ ଗୋପନୀ-
କରୁ ଘୋଷ । ଯମାନକର ମାତ୍ରିଣୀ ରନ୍ଧାରୁ
ଟ ୫୦୦ ଟାରୁ ଲକ୍ଷ ଟିକଟ ସବ୍ୟାଂ ପ୍ରେସର
ମନ୍ଦ୍ର ସମ୍ମତ ନିରାମରେ ଅନ୍ତିମ । କୁ
ରୁକ୍ଷର ଅଧ୍ୟ ହାତର କିମ୍ବେଳ ଉତ୍ସ ମେଲ

ପ୍ରେସ ଖତ ପ୍ରେସ ସମ୍ବଲାୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରକାଶକ
କୋର୍ପ୍ସ ହୋଇଥିଲା ପ୍ରକାଶକ ଦେବିତାନାଥପଣ୍ଡିତ
କଳା ଚାନ୍ଦା କାହା ସୁନ୍ଦରାଧୀନ ପଣ୍ଡିତ
ଟେ ୧୯୩୦ ୫ ଫାରେ କଲମ ତାହା କିନ୍ତୁ ସମ୍ବଲାୟ
କିମ୍ବା କରିଅନ୍ତରୁ । ଆହା କେଉଁ ଗର୍ଭବ କରି
ଥିଲା ଓ ହୋଇଥାଇବାକେ ସେମାନଙ୍କର
ପ୍ରାପ୍ତ ପାଇସନ୍ତ କିନ୍ତୁ କୁଞ୍ଜର କଷ୍ଟରୁ ସେ
ଡେଣ୍ଡାର କର୍ଣ୍ଣିକାର ଅବସ୍ଥାରେ ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ
ମୌଖିକାର୍ଯ୍ୟ, ଯୁଦ୍ଧରୁ ଭୂଷ୍ୟ କିମ୍ବା ଉତ୍ତର କ
ହୋଇପରିବେଷରେ ଅବାକୁ କଲମ ହେବା ।
ଏଥରେ ଅନେକ ଶୁଠ ପ୍ରୟାନ୍ତ ଲିଖିବ
କୁନ୍ତଲେବ ଯୋଗ ଦେଇଥିବା ମୁଲେ ପରିବାସ
ଏପରି ହେବା କିମ୍ବା ହୁଅଥିବା କାହା । ପ୍ରେସ
ପ୍ରକାଶକ ଦେବିତାନାଥପଣ୍ଡିତ ମେଥର ବାର୍ଷିକ
କଲମରୂପେ ରତ୍ନମଳ କିନ୍ତୁ କି ହେବରୁ ଏ
ଆହା ଗୋପରୁ ଏଥର ଗଟିଲ ଅମେସାନେ-
ବୁଦ୍ଧି ପାରୁ କାହାଁ । ଏ ସମାପ୍ତ ପ୍ରେସର କର୍ମ
ଶୂନ୍ୟ ଅଥବା ଅନ୍ତର୍ଭାବରୁ କିମ୍ବା ଦାରୀ ।

ବାଲେ ସରରେ ଗୋଟିଏ ପକ୍ଷ କରିବାର
ଶେଷ ହୋଇ ପାଇଲ ତାହିଁ ତତ୍ତ୍ଵଜୀବ
କିମ୍ବା ପଠେ । ସେଠାରେ ଦୂର ତାଳିମାଯରେ
ଯେହିଁ ବିଦାଦ ବାଟୁଥିଲ ଫର୍ମିବ ଦକ୍ଷତା
ତ୍ରୈଖାତ ନକ ସଂବାଧପୁ ନିମ୍ନେ ଚିନ୍ତା
କଲା । ଏଥେ—

‘একৰ্ণ পুরুষ তে দৃশ্যমান মানুষ যুবরে
হই লল। কঠলুণ্ডি গাজুলাঙ্গা আৱত্তি
কেৱল পদচৰ সহিত দৰ্শা দিবলৈ চূণ
হেবাৰ অৱস হোৱ। দৰ্শাপত্ৰী,
আঙুলাবাল, দেশেজাহাঙ্গা তে মুলাৰ দল
হনকৈ লেকাইৰে হোৱলল। বেৰ
ষ ১০ দা বছৰি গো ট ষা গাজুল কুন
ছোৱলুক, কুণ্ডলাই তে মাঝেজন মাছুল
অশেষাবে ধৰে ক্ষয় কৰ দেলু মাত্ৰ
ছেহেৰ্দ ষে দৃশ্যমান অসেবাৰ বেজা ক
লল। বহু পৰম্পৰে ধৰনকুল নিবাসী
জানু কামত জলে গাঢ পৰাবৰু একৰ্ণ
গোষ্ঠী কুখ্য গাজুল কোৱলুক। কুণ্ড
গাজুল ছুঁসুড় ঝুঁকৈ বষি ক বুগাৰ
বেৰেৰ অসেবাৰ অশেষ কুন্দলু কৰ
কুণ্ডল তেকে মো গাজুল সু ধৰেৰ
অপঞ্জা আঁকালকু দেজৰীভ; এখনপৰ
কুণ্ডল উৎধৰে পুণা ধূ

ସାହେବଙ୍କର ଅନୁମତି ମାଗିଲୁ, ସାହେବ ଥିଲା
ମତି ଦେଲେ ମାଟ୍ଟ ସେ ପେର୍ଚି ସାହେବଙ୍କର ଦେବ
ଅଧିକା ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ମିଳ, ସେହି ପଥ ସାଧାରଣ
ଭାବରେ ଓ ଯୋଗଦାନାଳ ଆଶମୀ, ବେଳେ
ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ଯିବାର ରୟୁ 1ଜାନୁ ଭାକିଆ ଯେବେ
ଆଗେ ଉଠି ପଞ୍ଜିଆରୁ ସତ୍ତବ ଭାବରୁ ଏହି
ମାତ୍ର ସହାଯ୍ୟକେ ସିବାବାଲୁ ଦିନସାଇମାନେ
ଦେଖିଲେ ଯେ କାନ୍ଦୁବାଚିଆ ସହାଯ୍ୟ ଉଠି
ଆଗେ ଚାନ୍ଦିଲ ଭାବୁ ଭାବର ସହ୍ୟ କି ହେବ;
ତାଙ୍କ ରୂପରେ କାନ୍ଦୁବାଲୁ ଲାଗି ଦେବ କୌଣ୍ଠ
ମାଲ ସତ୍ତବ ଦିପରେ ପାଇସମା ଉଚ୍ଚ ଭାବ
ଅବୁ ଅନୁମତି କରି ହାତ ପ୍ରତାରରେ ଭାବରେ
ଭାବି ବୁଲାଧାରୀ ବରହେଲେ । କାନୁ ମନ୍ଦ
ପତାରକ ବୋଲି ଭାବମୁଣ୍ଡା ଅଛିଏ କାଳକରେ
ଘୋରମନ୍ଦ । ସେହି ସଙ୍ଗେ ଦିନସାଇମାନ୍ତରୁ
ପ୍ରତାର ଅପଣା ଦେବ ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ରମନ
ହେଲେ । କହି ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟ କଥା ଏହି ଯେ
ପୁଣ୍ୟର ବଜା, ଅପ୍ରସର କିମ୍ବା ପୁଣ୍ୟ
ଅନୁଷ୍ଠାନ ଓ ଶରୀରର ପୁଣ୍ୟ ପ୍ରବଳ ପଦାର୍ଥର
ମାନେ ଘୋଟ ବହି ଥାହିଁ, ତର ପୁର କର
ଯାଇ ଯାଇ ଭାବୁ ଭାବିତୁ କରି ଦେଲେ
ଅଥବା କେହି ଜଣେ କଥା ଦେଲୁ ହାହିଁ ॥

କଞ୍ଚଳାର ପ୍ରଦେଶ ଜମ୍ବୁ

ଏ କର୍ତ୍ତା ଏହି ସମେତର ଅଧିକେଷନ କରିଛନ୍ତି
କରିବା କୁଣ୍ଡଳକୁ କରିବା ନାଟମନିର ପ୍ରକାଶ
କାହାରେ କରି ଗାଥ ଆ ୨୦ ଟି ୨୯ ପରିମାଣ
ହୋଇଥିଲା । ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧି କରିବା ପ୍ରାଚୀ
ବେଳେରେ ପ୍ରତିନିଧି ଉପରେ ହୋଇଥିଲେ
ଏକ ସେମାତେ କାବ୍ୟକ, ମର୍ମମନ୍ଦିର, ଭାଗ
କଥା ଟି ବଜାରାର ପ୍ରକାଶ ଦର ଦେଇ
ପରିବର୍ତ୍ତନ କାବ୍ୟକ ପ୍ରାଚୀ ସମ୍ପଦ ପାଇଲୁ ଅପରି
ଥିଲେ । ଦର୍ଶକଙ୍କ ଦର୍ଶକ ଏକ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା
ଥିଲେ । ପରିବର୍ତ୍ତନ କାବ୍ୟକ କରିବାମୟକର ଅଭି
ବେଳକଠାରୁ ଏଥର ଅଧିକ ଲୋତ ଭାଗ
ପ୍ରାଚୀ ହୋଇଥିଲେ । ଅପରିବର୍ତ୍ତନ କାବ୍ୟକ ସମ୍ପଦ
ମୂଲେ ଅଧିବେଳକ ଅବସ୍ଥା ଦେଲେ । କାହା
ମର୍ମମନ୍ଦିର ଦେଇ ଅଧିର୍ଥକା ଉନ୍ନତିର
ବର୍ଣ୍ଣନା ପରିବର୍ତ୍ତନ କରୁଥାଏ ପ୍ରକାଶମନ୍ଦିର
ଥିଲୁ ଅଧିର୍ଥକାରେ କହିଲେ ଏ କୃତିଗତ ଜା-
ହାଜର କଥାପାଇ କି ହେଲେବେଳେ କଥିଥା
କାହାର ପରିବର୍ତ୍ତନ ପ୍ରତିନିଧିମାନକୁ ଗୁରୁତବମନକ କି-
ମନ୍ତ୍ରେ ଧର୍ଯ୍ୟବାଦ ଦେବାର ଅଧିବାର ସେ
କିମ୍ବା ମୂର୍ଖକାରୁ ବିଦେଶକା କରିବୁ, କାରାଏ

କଥେ ଚିତ୍ରଳିଖ୍ୟ ହେଉଛଇ ଜିଲ୍ଲା ଥିବେ ଏବଂ
ବୈଜ୍ଞାନିକ ଭୂର୍ବିଷ୍ମର୍ମ ପ୍ରସାରକ ଜୀ ଆଜି ତହିଁ
ସଫେ ଉଗେ ଉଚ୍ଚ ସାକ୍ଷିତକ ସତ୍ୱରେ ଯେ-
ହେଉ ବେ ଧୂର୍ବୁ ଜାପୋରସରେ ସେ
ଦେଶର ଉତ୍ତର ଉଚ୍ଚତା ମୂର୍ଖମାନଖାନକୁର
ବୈଜ୍ଞାନିକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରେ । ଅଛିବକ
ସେ ସଦେଶୀୟ ମାନ୍ଦ୍ରା ପରାମର୍ଶ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଭାବ
ଦୂରଙ୍ଗ ପୂର୍ବକ ଏକ ମେଲରେ ସାଧାରଣ ହିତ
ବାର୍ଷିକରେ ସହିତାକୁ ଦେବାକୁ ଅନୁରୋଧ
କରେ । ଏହି ଦେବାକୁ ସଥା ଉତ୍ତରେ ମାନ୍ଦ୍ରାକର
ବାତ ମୁରୁପ୍ରସାଦ ସେଇ ମଜ୍ଜାଗତ ପଦରେ କ-
ରିବ ହୋଇ ଦେବିଦୀର୍ଘା କାଳ ବନ୍ଦାମା ଏକ
ସର୍ବ ବ୍ରତିଭାବ ପ୍ରକାଶ କଲେ ଏକ ଜହାନୀରେ
ବଜୀୟ ଜବାହୀମେନ୍ଦ୍ର ଥୟ କମ୍ପୁ ପନ୍ତର
ବ୍ୟକ୍ତସ୍ଥା ବିଶେଷଗୁଡ଼େ ସମାଲୋଚନ ହୋଇ-
ଥିଲା । ଏହିଗୁଡ଼େ ପ୍ରଥମ ବକର କାମ୍ପ୍
ଯେବେ ହେଲା । ଯୁଦ୍ଧ ଦିନ ଦିନ ଦୂରପ୍ରକର-
ନ୍ତୁ ସମ୍ବନ୍ଧ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେବିକରେ ମେବର ଦେ-
ବାକ ଜ୍ଞାନକ ଦେବା ଶାନ୍ତି ମେଲାର ବିଦ୍ୟ
ବାକ କୋରିବୁ ବିଦ୍ୟିଗାତ୍ର ଅବୈଧତା, ତୁ-
ର ୩ ତ ବଜୀୟ ଜବାହୀମେନ୍ଦ୍ର ମଧ୍ୟରେ ଅର୍ଥ
ବ୍ୟକ୍ତି ସାହାରୀଙ୍କ ତାର ପନ୍ତରର ନ

ଦେବକରତାରୁ ବନ୍ଧୁର ବିଶ୍ଵାସରୁ ପୁଅଳ୍ଳ କର-
ବାର ଆହସନକରା, କୁର ପ୍ରଥାର ସମ୍ଭାର, କେ-
ତୋକାର ଅଳନ, ରେବନାଟର ଚୂଜନ୍ତି ହେଉଛି
ଯଥିର ଦୁଃଖ, ତିକ ଧର୍ମାର ବନ୍ଧୁର, କେଳ-
ଗାଳାର ମୁଠ ଲକ୍ଷ୍ୟ କିମ୍ବା ଅନ୍ତରିଳ
ହୋଇ ଦର୍ଶନମାଳ ସ୍ଵର୍ଗ, ଦେଲ । ଏହଙ୍କ
ପ୍ରୟୁ ତବସହ୍ୟ ନେବ ଉତ୍ସୁକ ଥିଲେ ।

ଏହି କଣ ସହାଇ ଥିଲୁଗା ପମ୍ପରେ
ଦେବ ଅଳମୁ ଦୋଷ ଦରା ଦୂରପରିଚାରେ
ଦେବ ହେବ । ଏହି ପ୍ରଥମେ ଆଶୀର୍ବଦୀ ଜଳ
ସେବାକବା ଏହି ତହୁଁ ନିମନ୍ତେ ଦେବ ଦରା-
କବା ଦସ୍ତବୃତ୍ତ ବଜୀରୁ ମର୍ମିମର୍ମି ପ୍ରସାର
କିମ୍ବାରୁ ଦେବରେ ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦ ଏକବାଜାରେ
ଦେବାନ୍ତ ଦରାର କି ତିଥି ଦୂରି କରିବା ଯନ୍ମା
ଦେବାନ୍ତ ଓ ଯାତ୍ରା ଦୀର୍ଘ ମର୍ମିମର୍ମି ସେ ପ୍ରସାର
କିମନ୍ଦିରୁ ଥାଏ । ପାରାମାଟ କବା ମନ୍ଦିରକିରି
ଦେବର ଦେବରେ ଶତବା ପ୍ରତିକିର୍ଣ୍ଣ ଦେବ ଦେବ
ଦେବ ଶାସ୍ତ୍ରକବା କିମ୍ବରେ କିମ୍ବରେ ଦେବ
ଦେବ ଦେବ ଦେବକବା ଅବଶ୍ୟକ ଦେବ କବା
ଦେବ ଦେବ ଦେବ ଦେବ ଦେବ ଦେବ
ଦେବ ଦେବ ଦେବ ଦେବ ଦେବ ଦେବ
ଦେବ ଦେବ ଦେବ ଦେବ ଦେବ

ପର ଅଜ୍ଞାନ ଅଧୀନ କିମ୍ବର ଅଦ୍ଵୈତର
ଦେଶ ଏବ ବ୍ୟକ୍ତିଗୁଣକ ସମ୍ମାନ ସମ୍ମାନିକା-
କିମ୍ବ ସମ୍ମାନୀୟ ନୟମାବଳୀ ବିଷୟରେ ନିର୍ଦ୍ଦାରଣ
ମନ୍ତ୍ର ହେଉ ଦୋଷ ଲଭିଥାବୁ ମହାଶୂନ୍ୟ ଏବଂ
ଅଦ୍ୟତନୀ ବିନ୍ଦୁଶିଳ୍ପ ଧର୍ମବାଦ ପ୍ରଦାନ ପଦକ
ସର ଉଚ୍ଚ ଦେଶ । ଏହି ସମ୍ମାନ ଅଗାମ ଆ-
ଖବେଶ୍ଵର ଅଗାମ ରତ୍ନ ରଜବାହରେ ବିଦେଶ ର
ଧ୍ୟେ ହୋଇଥାଏ ।

ସଙ୍ଗ ଦିଲ୍ଲି ହେତୀର ଅନ୍ଧବୁଦ୍ଧ ପରେ
ଜନସାଧାରଣକର ଗୋଟିଏ ସଙ୍ଗ ହେଲା ।
ହିତକାରୀ ସଙ୍ଗବିତ ଟଣ୍ଡିକ କାଳିତମାନ କାହିଁ
ଦିଶାରେ ଏବଂ ମାତ୍ରକର ବାବୁ ସରେବୁଲାକ
ଦାର୍ଯ୍ୟକ କଲାକାରେ ଦକ୍ଷତା ପ୍ରଦାନ କର
ଭାଲୁକ ମହାସଂଗ୍ରହ ସାହାଯ୍ୟ ମିଳନେ ହୋଇ
କାଳକାରମାନଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ଉଚ୍ଛରଣେ ଏହଙ୍କଣ
କୋକାଳଦାର ପାହାସ୍ୟ ସର୍ବପୁରୁଷ ଭାବ କର
ବାର କୃତିକ ହେଲେ । କୋକାଳ କ୍ଵାଣ୍ଟା
ଆସନ୍ତିର ପ୍ରତିକ ଶ୍ରେଣୀର ଲେଖମାନେ ଅନ୍ୟ
ଆସନ୍ତି କାଳ ଅନ୍ଧକର ଅର୍ଥପରିବହି ହୋଇ
ଦରେବ କାହିଁ । ଉଦସା କହୁ ନବିରାଜ
ଦାକମାନରେ ଏ ଉଦସରେ ଅନ୍ଧମାନକର
ଦର୍ଶନ ହେବେ ।

ପାଇଁଦ୍ୱାରା ଅଛିଲା

ପ୍ରତିବର୍ଷ ଜୟାତିରେ ସେମନ୍ତ ଗୋଟିଏ
ମୂମତ ଆହାର ଥାଇଯାଇଲ ଅଧିକ ସବୁ ଏବଂ
ଜୟାତିର ଅମ୍ବାଳେକର ଗୋଟିଏ ନାହିଁ
ହେଲେ ଥିଲା । ଅର୍ଥାତ୍ କଷ୍ଟକୁ ଏହିର
ଦୀର୍ଘାଂଶୁ ହାର୍ଷି ଜୟାତିର ଜୀବ ନାହାଳ ଛା-
ବେ ଥାଏ ଯେମାନେ ଲୋକଙ୍କର କଷ୍ଟ ତୁ
ମିଳାଇଲ ବିଷୟରେ ଉପାର୍ଥକ ଜୀବନେ
ଏବରିଷ୍ଟନ୍ତ ଶେଷତ କେତ୍ରା ବରୁଷଙ୍କରୁ
ସହିଲ ଦେଇ ଗାହିଁ । ବରେଳ ବୈଶନ୍ଵ
ପ୍ରଦୟାମ ଏବଂ ଅନ୍ତକରଣ ସହି ଅବଶ୍ୟକ;
କିମ୍ବା ତାହା ଦେଇ କାହିଁ ବୋଲି ବୈଶନ୍ଵ ଶତ୍ରୁ
ହେ । ଏହି ଅଧ୍ୟେ ଘର୍ବଦର୍ଶିଙ୍କ କରେ
ଅତିର କୁଠ ଥାଏ ଦ୍ଵାରା ବିଶାର କରେ
କେ ଉଚ୍ଚବାର୍ତ୍ତମାଳେ ସକର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଛିଲୁ
ତାମ୍ଭର କେଉଁଆଲେ ହେବେ ଅନୁମାନ-
ଅର ସହାଯ ଦରଖାର ଅବଶ୍ୟକ
କିମ୍ବା ତାନ୍ତ୍ର ମାତ୍ର ଯେ ସୁଲେ ଦାଙ୍ଗପାଇର
ନାହିଁ ଅବଶ୍ୟ ହୋଇ କାହିଁ କେ ସୁଲେ
ପଢ଼ିବାର କମନ୍ତେ ଅମ୍ବେଳାକେ କରୁ
ନାହିଁ ବର୍ଷାର ଅନ୍ତରେଥ ବରୁଥାର୍ହ ।

ବାକୁଗାରୁ ଦେବନୋବ୍ରତୀ ଅମ୍ବେନାଚେ ହୃଦୟ
ଯାହା ପ୍ରଭୃତି କରିଥିବୁ ତାହା ନିର୍ମ୍ଲେ ପ୍ରକାଶ
କଲା ସଥା ।

ତେଣୁ ବନ୍ଦରା ଏ ପ୍ରକଳ୍ପର ଲେଖନ ମୋଟ-
ସମ୍ଭୂତ ଧାରାଯିଲେ ଗତ ଦ୍ୱାଦ୍ଶାବୀର ସବାଳ
ଏ ହେ ଆ ସମୟରେ ବନ୍ଦରାକୁ ପାଇ ତତ୍ତ୍ଵର ପାଇ
ବୁଝିବେଶର ମହାଦେବ ଘାଟରେ ଛପ୍ରତିକ
ଦୋଳ ଦେଖିଲେ ଯେ ଗତ ସବୁରୁ ସେହି
ପାଥରେ ଥିବା ପଟ୍ଟାବଳ ଦୂରରେ ସମ୍ଭବ
ତି ହେବଳ ଜଣ ସମ୍ଭବ ଦେବକ କୁଳକୁ ପ୍ରାୟ
୨୦୦ ଦାଇ ମୂଲ୍ୟରେ ଯାଇଥିଲେ । ଯେ ମୌରୀ
ବାହାର ସାରଥିବାରୁ ଲେଖନ ଅଭିଭାବ କରିବ
ପାଇବୁ ଅବ୍ୟ କୌତୁକ ଶର୍ଷର ଅପେକ୍ଷାରେ
ରହିଲେ । ଭାବାକ ପାଇଲେ ପାଇଲୁ ଅବ୍ୟ ଏ-
ବ୍ୟ କାହାର ଧାରାକେ ଅଧିକ ଏବଂ କରେ
ଅଛେବ ପ୍ରତିକ ଅଛି ଉପରୁକେ ଦେବେ । ଯାଏ
ଏକ ଦୟା ଦୟାରୁ ଅଣ୍ଟେ ଭାବରଙ୍ଗେ ଏବଂ
ରହୁଥିଲ ଅଧିକା ଦୟାରୁ ଅବ୍ୟ ଅଣ୍ଟେ ଭାବ
କୌତୁକ ବଠକ ଦୟାରୁ ଅବ୍ୟ ଲୋକ ଦେବେ
ଅଛେଇ ଏବଂ ଉଦ୍‌ଦେଶ ପାରିଲେ ଥିବା ପଥକର
ମଧ୍ୟରୁ ଦୟାରୁମାତ୍ରେ କୁଳପତି ଦୟାରୁ କିମ୍ବା ପାଦ୍ୟା
ଲେଖାର୍ଥୀ ପ୍ରକଳ୍ପର ଦିନରେ ଦେମାନ୍ଦ୍ରୁ ବସାଇ
ଦେଇ ଗଲା । ପାଇଲେ ଦୋଷାଦ୍ଵାରା ଉପଯୋଗୀ
ନ ଥିବାରୁ ଲେଖିଲ ତଥା ପାଦାର ବର୍ଜି
ପାଇଲି ଏ ଅଜ୍ଞାନୀୟ ବନ୍ଦରାବ୍ୟର ଦେବିତି
ଦେହ ରହୁଥିଲେ ଯାଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ । ବଜା
କୌତୁକ କାହିଁକି ନ ଅଣ୍ଟେଇ ଏହା ପରିବହାରେ
ରହୁଥିଲୁ ଦେବେ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଥେବେରେ
ତାକ ପାହିବେବାର ଦେଖା ନାହିଁ ।
ଏବଂ କାହାର ସମୟରେ ଏବରଣ୍ଟ ପଟ୍ଟାବଳ
ବନ୍ଦ ପାଇବୁ ଦୂରରେ ସବୁ ଓ ବେଳେରଙ୍ଗ
ପଥର ଦେଲ ପଦ୍ମରଙ୍ଗ । ସେ ସରତକ୍ଷେତ୍ରର
ପରିପାରେ ଦେମାନ୍ଦ୍ରେ ବହିଲେ ଏ ପଦ୍ମରଙ୍ଗ
କିମ୍ବା ସମୟରୁ ଦେମାନ୍ଦ୍ରେ ଦେଖିଲେ ଏବରଣ୍ଟ
ଥୁଲା । ସବାଳ ଅନ୍ତରୀ ଦେଲେ କିତିକା
କାରି ପରୁଣ୍ଡ ଏହ ପାହିଲାକେ ଅନ୍ତରୁକୁ
ପଟ୍ଟାବଳ ଦେଖାଇ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଦେଖିଲେ
ତାମାରରେ ଅଜ୍ଞାନୀୟ ପାଇଁ ଏକବିଦ୍ୟା ସମ୍ଭବ
କରାଯାଇ । କୁଣ୍ଡେର ପାଇଁରେ ପଟ୍ଟାବଳ
ପଦ୍ମ ଦୋଷାଦ୍ଵାରା ଜାଲେ କିମ୍ବା ମାତ୍ରକେ କିମ୍ବା
ପାଦର ଦୋଷାଦ୍ଵାରା ଦୋଷାଦ୍ଵାରା ପଦ୍ମରଙ୍ଗର
କାହା ଦୃଢ଼ ଦୋଷା ଭାବ । ମାତ୍ର ନ ଏ କାହାର
କାହା ଦୃଢ଼ ଦୋଷା ଭାବ । ମାତ୍ର ନ ଏ କାହାର

କରିବାର ଅବଶ୍ୟକ ବଲ୍ଲ । ନେବେକ ସହା ଦେଇ
ମାଝେକୁ ପଞ୍ଚମରେ ଦୂରେ କି ଏହାପରିବେ
ମୟୁର ଆଗ୍ରାୟ କରୁଥିଲା ? ମୟୁର ବଟକପାଇ-
ବେ ନିଆଯିବାର ସମସ୍ତକୁ କଣ୍ଠ ଜନ୍ମିଷେ
ଶାକ ହୋଇ କୌଳ ଘଟିଛି ଦେଇ । ନେ-
ବକଳ କିନ୍ତୁରେ ବିଦ୍ୱାନୀ କେବେଳଙ୍କ ପଥକ
ଯେଉଁ ମାତ୍ର କି ବନ୍ଧୁତ ଅର କଟିବାକୁ ଯିବା
ଅହବା କରିବା ନେବୁ ଯାଇବାକର ବ୍ୟବ-
ହାର ଦୂରି ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ କହିଲେ କି ଆ-
ପରଦୁ ତାର ବରସିବ ତଥା ପାଇଁ କୁଦମ କ
ରଇ କୌଳ ଫଟା ଦେଇ ଜୋଡ଼ିଲେ ଏ
ଦେଖିବ ଲେବତାରୁ ଅବସ୍ଥା ଓ କୋଣ ଅନ୍ତର-
ସାରେ ପାଇଥାର ବା ଦୂରପରିସ୍ଥିତ ନେଇ ସହା
କୌଳ ଶୁଭବାକୁ ଦୂର ଭବ ପଥା କରିମ୍
ଦୂରିଆନ୍ତା ଏହାର ବାର ପାଇବ ବ୍ୟାପାର ।
ଏବ ପ୍ରତିଚିନ୍ତା ଏହା ପାଇଅଛି । ଉଲଜିତାରୁ
ବନ୍ଦେଶ୍ୱର କଟି ପାଇବେ । ଅଭ୍ୟାସରେ
ତାହାର କରେ ସବା ଯୋଦ କିନ୍ତୁ ଯେ
ମାଝେକର ଚରତ ପଥ ଦୂରି ଦୂରିକ ଦୟା
ପଞ୍ଚମାବଦୀର ମୁହଁରୀ ପୁରୁଷ । ପରିଦ୍ୱାର-
ମାନେ ବଟକପାଇ ଦେଇ ମୂରିଥାନ୍ତି ।
ଅଭ୍ୟାସରୁ ଯାଏ ବିନାହୀ ସନେତ । ଏଥରେ
ମାଝେମାନେ ସାହା ଦାଢ଼ି କାହା କ କରିବେ
କାହିଁତି ? ଅନ୍ତରୁମାନେ ଏବିଜନର ପଦକ
ଅବସ୍ଥା କଣ୍ଠାରୁଣ୍ୟ । ଉଲଜାକଟୁଁ କରିପାଇ
କର୍ମକୁଳମାତ୍ର ଏହା କବାଇବେ କିନ୍ତୁ
ତଥାୟ ଉଲଜକ ପଦକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ।
ଆମମାନେ କବେଳିଲାରେ ବିନ୍ଦୁରଖିତ ଉପାୟ
ମାତ୍ର ଅବଲମ୍ବନ ଦେଇଲେ ଅନେକ ଉପକାର
ଦୋଷାବେ ପଥା—

୧ । ମନ୍ତ୍ରାଳୟ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନାକୁ ଯେ ଏକ
ବେଳୁ ଅନ୍ୟଦର୍ଶ ଦେଖାଯିଗଲାର ସମ୍ବନ୍ଧ
ଥାଏ । ଅବସର ଉତ୍ତରାଳୟରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ
ଧାରକ କୁରୋ ମନ୍ତ୍ରୀ କୁଞ୍ଜିତ ଦିଇ ସମ୍ବନ୍ଧ
ବ୍ୟବସା ଆବଶ୍ୟକ ।

୨ । ପାଇବାର ପ୍ରତିଧାରିରେ ଅଟେ କୁହା
ଏବଂ ପାଇବାର ସମ୍ବଲା ଅନ୍ୟମେହ ବିଶ୍ଵାସ
ପାଇ ଜ କରିବା ହିତ ।

ତହୁଁରାଜୁ ଅବସ୍ଥାକମତେ ପ୍ରକାଶିତ କା
ବଦଳାରେ ପଡ଼ୋଇଲ ପରେ କୁମଳ ଏହା
କମଳର ଦିନ ଏ ୧୯ ଅପ୍ରେଲମୁଁ ଏହା ଅପ୍ରେଲ
ରତ୍ନ ଏ ୩ ଖାତାରୁ ସନ୍ଧାର୍ଥମୁଁ ଗୋଟିଏ
ପାଦାଧୂରର ନିମ୍ନ ଦେଶର ଉଚ୍ଚିତ । କାହାଙ୍କିମୁଁ
ଅନ୍ତରେ ଅନ୍ତରେ ଏହଦଳାରୁ ଅଧିକାରି
ଦାବାଦରୁ ଅଧେଷ କରିବାରୁ ହେବ କାହିଁ
ଏହା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଏହରେ ଗୋଟିଏ କାହାରବାବୁ
ବାଖ ହେଲେ ମାଝମାତେ ପରିଧୀନ କରୁଥିଲେ
କାହାରକ ନାହିଁ ।

ଶାଦାଟୁର ସମସ୍ତ ଗୋହାର ପ୍ରକାଶକୁଳ-
ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଲାଗ ବୟା କବାବର୍ତ୍ତିରେ ଦର୍ଶନ
ଅନ୍ଧରେ ନମ୍ବର ପଢ଼ କଥିତେଣ ଜୀବିତ
ଜଦ୍ବୁଦ୍ଧଙ୍କେବେ ଘର୍ଷତଳା ଚାହିଁଆଇବେ ଏବଂ
ବ୍ୟାହର ଉତ୍ତବାର ଅବଶ୍ୟକ ହେଲେ ସେହି
ନମ୍ବର ଧରୁ ପରାମର୍ଶ ଦେବେ । ମାତ୍ରର କାମ
ନାହିଁବାର ଅବଶ୍ୟକ ହେବ ନାହିଁ । ଯକ୍ଷର-
ଦାର ମଧ୍ୟ ଯାହା ଯାହା ଗୋଲାକୁ ଆପଣୋକା
ବୋଲ କହ ପରିବର୍ତ୍ତକୁ ଠାର ଶାରିବେ
କାହାର ।

*। ସେମନ୍ତ ଉଚ୍ଚକଣ୍ଠ ପଞ୍ଜା ବାଟରେ ମରି
ଲାଭଧାର ବେହୁତ ଶାର ଦେବାର ସମ୍ମନଧ
ଖଣ୍ଡ ପଞ୍ଜରେ ଲେଖି ଲାଗଦେଇର ସମ୍ବନ୍ଧ
ଶାରର ବନ୍ଦନାରେ ସର୍ବକୁ ଦେବକେ ଏକ
ପାଦପଦ୍ମନାଭ ଓ ତଥା ପାଦପଦ୍ମନାଭ !

କୁଳମିତ ଜ୍ଞାନର ଅଶ୍ଵା ସୁବେଦିବା
ଏ ଏ ଏ ଏ ପଥମର ପ୍ରଧା କହାଇଲ
ହେବେ ।

ପ୍ରଦୀପ ଶେଖା ।

ପ୍ରତିକାଳୀନ ମହାତ୍ମା ପଦବୀ ପାଇଲେ ।
ମରି—ବାବୁ ମରେଇକାଥି ରଥ୍ୟ । ଲଜବାସ
ଓ କୁଳାଳ—ଆଦି ହେଉଥି । ସମ୍ମାନ—
ବାବୁ ବ୍ୟାବମଳ ହୃଦୟମ୍ୟ । ବଜାର—ପଣ୍ଡିତ
ଶିଳ୍ପିଙ୍କାଥ ଗାନ୍ଧୀ ।

卷之四

ଲାଙ୍ଘଣୀ—ଟିକ୍ ଫୁଲ୍ । କରିପ—ମେଥ-
ସେଇକେ ଓ ନନ୍ଦ । ଲକ୍ଷମାର—ଟିକ୍ ପାହିଲାର ।
ରାମ୍ୟତ—ମି ଛାଇ । ନିଧ୍ୟ—ଟିକ୍, ତେ,
ଶୁଦ୍ଧ । ଖଣ୍ଡ—ରଣ୍ଜିତ ଦର୍ଶନାର ଶାହୀ ଓ
ଚନ୍ଦ୍ରବେଦୀର ପଢ଼ିଲୁଏ । କଳାଳ—ଠଣ୍ଡିତ
କରୁଣାକାର ବାହୀ । ପ୍ରାଚୁତକ ଉତ୍ତମ—ନେ
ମାବରୋକାନ୍ତିତ ।

•41

ଭୁବନେଶ୍ୱର—ମେହ ସେ, ଅର ଉତ୍ତରପାଞ୍ଚିଆ ଓ
ପାଦର ବାଜକ । ବର୍ଣନ—ବାବୁ କାଳିତରଙ୍ଗ
କଲୋପାଖୟାୟ ଓ ମିଥ ସ୍ଵର୍ଗ । କରକାର—
ବୈଷଣିକ ମରସକ । ଗଣେଶ—କାନ୍ତର
ଅନ୍ତରୋପି ମୁଖୋପାଥୀୟ । ପ୍ରାଚୀକବ ହଜନ—
ଟିକ ଲଜ ଲଜଧୂତ । ଉତ୍ସଯକ—ମିତ୍ରଜୀ ଓ
କାନ୍ତର ଓ ଯୁଗେନ । ସହତ—ନ କୁ ପାଇମଣି
ମୁଖୋପାଥୀମୁ, ବାବୁ ଦୁଃଖପତ୍ର ପ୍ରକ୍ଷେପାଥୀୟ
ଓ ପରେର ଗର୍ଭଦରନ ଶାକ୍ତ ।

(୭୮୭)

한국어 번역

ଅମ୍ବାତୁଆରୁ ଲାଲ ଦୂରକ ପଳ, ନୀଳପଳ
ଠାରୁ ଅଧିକ ଓ ସବୁ ବିଳମ୍ବର ପାଇଁ ହୁଏ
ଦେଇ, ପଞ୍ଚମ କଲମର ରାଜାକଣ ହୋଇ
ଅଛି କିନ୍ତୁ ଉଲ୍ଲମ୍ବରପାଇଁ ଅଧିକପରମାଣୀରେ
ଥମ ଗଲେ ନାହିଁ, ଏପରି ଅନେକ ପୁରୁଷ
କୁଟିର ବଜାର, ମାଳର ଦେଇବଳ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟର କର୍ମସ୍ଥ ମଧ୍ୟ ଦୂର ନାହିଁ । ଏହୁ
ଯେ ତୃତୀୟ ଶାନ୍ତିକେ ବିଶେଷ କିମ୍ବାତୁ
ଦୁଃଖୀ । ଅମ୍ବେମାରେ ଢାକୁଆହାର ଦୂରରେ
କେବଳ ଅନ୍ତର୍ଭୂମ ଅମ ଦୂରାରାଜ ଦେଖାଇର
ଦୂରକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିବୁ । ଏବର୍ତ୍ତ ଅମକ ସାରିବୁ
ଏହୋଇବି ଗୋଟି ବୁଝିବେ କୁଟିର ଅଧିକ ପଳ
ହୋଇଥିବୁ । ସାଧାରଣମର ଅବଶ୍ୟକ କିମ୍ବା
ଏହି ନିଯାମ ଲେଖିଛି ।

ମେଲା କାହାରୁ ଜୋଗେ ଥିଲା ?
ଏମା ପ୍ରେରିତିକାରୀ ଅମ୍ବର ମୂର ଜଳାଇ-
ଦାଇ ଦଳା ହେବ, ଚର୍ଛିରୁ ମାତ୍ର ଧରାଇ କା-
ନ୍ତରେଥିବ ସୁଧାରୁ ଅମ ତାଙ୍କୁ ଜଳ ଦସ୍ତଖତ
ଦେଖି ଓ ଜୟନ୍ତୁ ପୁଅର କର ଟାକୁଆସତକ
ତୌରାହି ଆହୁର ପ୍ରାନ୍ତରେ ମୁହଁର ଉପର ଉପିବ ।
ଯତନିବସନ୍ତୁ ଜଣା ତି ଏକଥାରୁ ଅଥବା କି-
ହେବ ଏହିପରି କାହାର ଟାକୁଆସ ଶାଖାରମାତ୍ର
ଦେବ । ଥରେ କୌଣସି ପ୍ରାନ୍ତର ମୁହଁରା ଏହି-
କୁଣ୍ଡ ଅନ୍ତରୁ ଜଳନ କର, ଜାମାନାଗରେ ଟାକୁ-
ଆନନ୍ଦିକ ପଢାଇବାକୁ ହେବ ଯେଥର ତାକୁଆସ-
ର ଉପରକୁ କଷିବ ତୁର ହୋଇବା ।

୨୧. କୁଠରେ ପକାଇମାଳ ୩୫ ଦିନସବୁ
ପ୍ରତିବି ହର୍ଷାଚାର୍ଯ୍ୟକୁ ଓ ହର୍ଷାପ୍ରତିବେ,
ହର୍ଷାଚାର୍ଯ୍ୟକୁ କେବଳକୁ ହେବ ଯେ ଆଜୁଆ
ପାଇଛନ୍ତି କି କା । ଏ କାର୍ଯ୍ୟମାତ୍ର ଏଥର
କାଠ ଦ୍ୱାରାବ କଣ ଅବସ୍ଥା ପହଞ୍ଚିବେ
କହ ବସୁ ଦୂରକୁ ଦେଖାଯାଏ । ଏହିପର

ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ଦେଖୁ କେଣୁ ଯେ ତଥାଲେ କୌଣସି
ଏ ଟାକୁଆର ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତଗରେ ଫାଟିବାର ଦେଖା
ପିତା, ସେହିଜଣ ଗାନ୍ଧୀ ସେ କମ୍ପି ଗାନ୍ଧୀର
ତର ଘାଇବ । ସେଇଁ ଟାକୁଆରେ ହୃଦୟାବସ୍ଥା
ହୃଦୟରେ ଫାଟିବାର ଦେଖାଯିବ ସେହି ତଥାଲେ
କମ୍ପିବ ଧର ।

କ । ଏହିବର୍ଷପରେ ଏହି ମୂରାଗତିକ
ଉଦ୍‌ବ୍ୟାନରେ ସେ ସୁନରେ ବୋଲି କରିବାକୁ
ହେବ ସେ ସ୍ମଳେ ବୈଷ୍ଣଵ କରିବ । ବେଶର
ବରାଚା ଧୂମେ ସେହି ମୂରାଗତିକର ମୁଲକେବ
କାହିଁପାଇବାକୁ ହେବ । ମୂରାଗତିକ ଉତ୍ତମ-
ବୁଝେ ଲାଗିଥିଲେ ଅର୍ଦ୍ଧତ ନରବାର ଅଶ୍ଵ
ଦୂର ଦେଲେ ପ୍ରତିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବର୍ଣ୍ଣାକରିବାକୁ ହେବ
ତାଙ୍କ ଶୋଇ କର୍ଣ୍ଣାଳିନ ଶ୍ଵାସକାରୁ ହେବ
ଜାତିକମ୍ପରେ ଗୋବର ଶାତ ଓ କୁରାଙ୍ଗ
ମନ୍ତ୍ରିକା ହାତ ପୁରଣ କରିବାକୁ ହେବ ।

ଜୀବନ କା ପାଇବର୍ଷିତରେ ମୂରାଗଚିହ୍ନ
କଳୁଙ୍କିବାର ସମ୍ବନ୍ଧକା ଦେଲେ ଯଥିବା ବସ୍ତୁକି
କେ ଶୁଣିବ ବାହୁରେ ମା ଗଠିତରେ ଶକ୍ତିବ୍ୟାପ
ହୁଏ ଶୁଣିଅଲୁନ ପରମେତ ହୁଏ ଅର୍ଥିତ ଉପ
ରବ ବେଳ ଭାବରେ ପରମାନାନ୍ତର ଦେବ ଏବଂ ସେହି
ପ୍ରାକରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଧର୍ମାନ୍ତର ଦେବ ଗୋମନ
ମୁଦ୍ରିକା ସମୟମରେ ମେତ୍ରର ଦେବ ପ୍ରତିବର୍ଷିତେ
ଯ ପାଞ୍ଚହାଶ ଜୀବନରୂପେ ବାଜିବାରୁ ହେବ
ଏହିପରି ବେଳ ପ୍ରଥମ ଦୁଇବର୍ଷ କରିବାର
ଦେବ । ଏହି ପ୍ରଥାକୁ ଟାକୁଥାରୁ କର
ଦେବାରରେ ପାଞ୍ଚହାଶ ଫଳ ଲେଖି ସମ୍ମାନ କରିବା
ଦେବ । ସାଥୀରେ ପଶୁମାରକୁ ଏହି ଅମ୍ବା
ପାର୍ଦ୍ଦିଗୀ — ବିଭାବା

ପାଦିକ - ସମ୍ବନ୍ଧ

ପ୍ରକାଶକ ପ୍ରତିକଳା

ପ୍ରାଚୀନ ଟି କି ଏ ପିଲେହାନ ମାତ୍ରମର ମାତ୍ରଟେ
ତ ବିଲେହାନ ଗଠନେ ପରିବାଳ ମିଶିପେ ଦସ
ପୋଷାନ୍ତରେ ।

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣମାତ୍ରର ପଦରେ ଆଶ୍ରମିତ ପଦ
ପାଇଁ ଉନ୍ନତାପାର୍ବତେ ବାରୁ ଚାଗେଲିବାଟ ସ୍ଵର୍ଗ କି
ବାହିନୀରେ ଦୂର୍ତ୍ତ କାରୁ ସୁନ୍ଦରମାତ୍ର ଯୋଗ୍ୟାମି ଓ ତେ
ଧାର୍ମବ୍ୟକ୍ତି ଦୋଷେମି ଓ ବାରୁ ଯୋଦକବ୍ୟକ୍ତି କାହାର
ପଦପରିବଳରେ ଏ ବାରୁ କିମ୍ବାନୁହି ଯଥାକୁ ଅଭିଭବ
ଓ ବାରୁ ବାନ୍ଧୁବ୍ୟକ୍ତି ବାନ୍ଧୁବ୍ୟକ୍ତି କମାନ୍ଦର ମନ୍ଦିରର
ମୁଦ୍ରାପତ୍ର ।

ବାରଦେଶ୍ୱର ପାତା କଲୋଦ୍ଧୁ ବନ୍ଦିଙ୍ଗ ମହା ଉତ୍ସବ
ରେ, କମରୂପ ମହା ମହା ମହା ବାରଦେଶ୍ୱର ଉତ୍ସବ
ବର୍ଷାତରକୁ ।

ଦେଇଲ ଟେକ୍ ମାର୍କେଟ୍ କେ ଏହା କରିବାକୁ ଆଜି
ମସଦିକାର ଲାଗୁ ଯୌନପାତ୍ର ବାର୍ଷିକୀୟ ଅନୁଭବ
ଖ ୧୫୦ ଲକ୍ଷୀଣୀ ଜମା ପାଇଁ ଦେଇବାକିଛନ୍ତି ।

କୁଣ୍ଡଳ ପଦ ହେବ କଲେବୁର ଖାତ୍ର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ
ଦୟା ଦେଖିବ ଥାଇ ଏ କାଳାନ୍ତୁଥାବୁ ପରାର୍ଥକଲ
କେବିଧି ମୋହଦୀମାର ହୃଦୟ ପରାର୍ଥ ପ୍ରସ୍ତୁତି
କରିଛନ୍ତି ଅମରା ଆପୁ ହୋଇଗାଏ ।

ଗୋକୁଳର କହି ମନ୍ଦିରରେ ସବୁଜା କଣତାମନ୍ଦିର
ରା ୨୦ ଟଙ୍କା ଏଇପାଇଁ କୁଳାହ ହେବା କାହିଁ ହେବା
ନମ୍ବର ଯାହାରେ କାହିଁ କାହିଁଥାବା ।

କେବଳ ବାହୀନଙ୍କ ସମ୍ରକ୍ତ ଅଧିକେଷ୍ଟ ପଦମାନାବ
ତା ୧୯ ମାର୍ଚ୍ଚରେ କରିବାରୀରେ ହେବ । ସମ୍ମାନିତ
ପଦକ୍ଷେତ୍ରରେ କେବଳ କଲାପକ ଏହି ଶାନ୍ତିକାଳ ।

ଜାରିମାରା ଅନୁଷ୍ଠାନ ଉପରକାରୀଙ୍କ ହାତକ ଏବଂ
ଛାତାକ ଧାରୀ ମେଟ ଲିଖିବ ପାରିବା ଯାଇବେ
ଏହାରେ ତା ଏହି ସର୍ବିକାରୀ ଜ୍ଞାନରେ ଉଚିତଙ୍କେ
ଏହି ଆହୁତିରେ ଧାରୀକାରୀ ମେଟ କିମ୍ବା ମଧ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ବୃଦ୍ଧିଗରା।
ଜାରି ଜାହାନରେ ଉ ଶଶ୍ଵତ ଏ ଲୋକ ଏହେ ଏହି ଏହି
ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟରେ ଉ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧ ଏହି ଏହିପରିବାହି
ପାଇବାରୁ ।

କଥା କୁଳମାର ପ୍ରଦୟନରେ ଉତ୍ସବାଳାଚନେ ଅଧିକ ପ୍ରେସର ହୋଇଥିଲା । ଏହା କୁଳମାର ପ୍ରଦୟନ ସମେତ ଶରୀର ଜୀବନରେ ମାତ୍ରିକର୍ତ୍ତା କାହାରେ କାହାରେ ଓ କାହାରେ କାହାରେ ଏହାକେ କହିବାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦିଲାଯାଇଛି । ଅମ୍ବାର ବେଳାରୁ ଯେ କି ଏଠାକୁ କହିବାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦିଲାଯାଇଛି ।

ପର୍ବତୀ ମୋହାର ଅନ୍ୟ ଶାକ ଖରଚ ହେଉଥି
ଗାଲି । ଏବେଳେବେଳେ ସେ ପରିଷ ମରି ମହାଦୂର୍ଘବ୍ୟକ୍ତି
ପରି ହେବାରୁଥି ।

ପ୍ରତିଦିନଙ୍କ ଦୀନର ହେଲେ ସବୁ ହୋଇଥାଏ
କେତେ କାଳ ପ୍ରତିଶ୍ରୀ କିମ୍ବାଠିଲେ ନହୋଇବୁ କରିବା
କରିବାରେ ଅଧିକାର କରୁଥିଲେ ମାତ୍ର କୁଣ୍ଡଳ ମାତ୍ରମେ
ହୁଣ୍ଟରେ କରିବାକୁ କରିବା କରୁଥିଲେ କରିବା କେବୁଳାକ
କରିବାକୁ କରିବା କରିବା କରିବାରେ ଅଧିକାରକରିବା
କରିବାକୁ କରିବାକୁ କରିବାକୁ

ମୋଟମାନ୍ଦ ପରିହା କରିବା ତୋ ମାନୁଷଙ୍କର ଜଳ
କଲେ ଦେବତା ହାତକା ପରିହାରୀ ହୋଇ ଏଥିରେ ଯେତେ
କମାନକର କେ କୁଣ୍ଡ ଏକାମ୍ରରେ ଉଚ୍ଚ ପରିହା ଦିଇବା
ପାଞ୍ଚମାନ୍ଦ କେ ଉଚ୍ଚଦର ଦୋଷ କେତେବେଳେ କରେ
ଅଧିକରଣ ସମ୍ମାନ କରିବାରୁ କାହାର ମାନ୍ଦ ଏ ଦିଇବା
ପରିହାର ସମ୍ମାନ କରିବାର ଅଧିକରଣ ଗଠିତ ହେବାରୁ
କିମ୍ବା ଅଧିକରଣ ପରିହାର

କେବଳ କବିତାର ମାନନ କାହିଁଏ ବସ୍ତୁ
କିମ୍ବା ପଦିତା କହିବାକୁ କୋଣାର ଶୀଘ୍ରରେ କହିଗଲା ।
ଯେବେ କାହାର କବିତାର ଅପରିଚିତ ହୋଇ ପାଇବା
କାହିଁଏ କବିତା କହିବାକୁ କୋଣାର କହିବାକୁ ।—
କବିତାର ଅନ୍ଧରେ କହିବାକୁ ।

ପାଦମୁଣ୍ଡ କରିଲା କବି ଗାଁରେ
ତାହାର ନାମ କହିଲା ସମ୍ମରି କହିଲା
ମୁଖୀର ନିରା ।

四

ବିଶ୍ୱାସେ କାହିଁ ମାତାବଳ ସତ୍ତଵ ଦେବ କମଣ୍ଡା
ଏବଂବୁଦ୍ଧ ଦେବପାତା ସ୍ଥାନ ମିଳଇ । ପୁଣେ ଘେର
ମାତ୍ରାଙ୍କ ଶାତ ଶପ୍ତ ତାଟା ଯେ ହନ୍ତୁଦିଲେ ମାତି
ପାରେ ।

କେତେବସ୍ତୁ ହୋଇଥାଏ ?

ଏ ଅଭିନନ୍ଦ ପ୍ରମାଣିତ କରି ହେଉଥିବାକୁ ଦେଇଛି।
ଅର୍ଥ ବିବରିବାକୁ ସାଧାରଣ ନାହିଁ ।

ଏହି ଦେଖିଲୁ ଏହାର ମାନତର ପଦାଧିକାରୀ ପ୍ରାଚୀ
ର ଏହି ଯୋଗାର ସୁହ ବୈଷୟାକ ପୋଡ଼ିମାନ ହେଉ
ନିଜରେ ନିରଜକରୁ କା ତେବେବୋପରୁ ଏହା ହେଉଥିବାର
ସମ୍ଭବ ହେବାରିଲା ।

ଏହି କମ୍ପ୍ୟୁଟରରେ କାମକାରୀରେ ଶାଖାରେ କାଠ ଏ
ପାଇ ଦେବତାଙ୍କେ ନାମରୁଥରେ ଅଧିକ ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦୀୟ ଦେଇ
ହୋଇଗାନ୍ତି ।

ଏହି ମୁଦ୍ରଣ ପାଇଲେ ଏହି ଛନ୍ଦବିଦ୍ୟକ ଚାହାନ୍ତର
ଦୋଷ ଓ ଅବଧା ଓ ଜ୍ଞାନ ଓ ବାଚିଷ୍ଠା ବାହାର ଫଳ
ପକ୍ଷ ଛନ୍ଦବିଦ୍ୟକ ଦୟାବିଦ୍ୟକ କ୍ଷେତ୍ର ଚାହାନ୍ତର
ଦେଶ ପାଇଲୁଛନ୍ତି ଯଦ୍ୟ ଉତ୍ସବାବ୍ୟ ବାହାରୀ ବନ୍ଦ
ଦୟା ।

ଅଜ୍ଞାନ ଦୁଃଖର ସହିତ ଜଣାଇଲୁଛି ଏ ଏ ପାଇଁ କାହାର
ମହିଳାର ଠାର ଚାନ୍ଦ ଆ— ଏ ଦିନକ ଦରିଦ୍ରୋହ ହେଉଥି
ହେ ଯାଏଇ କାହାର କର କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଉତ୍ତରାଧିକ ଦୀର୍ଘମୁଦ୍ରା
ଦୀର୍ଘମୁଦ୍ରା କରିବାର ଏହି ପରିବହ୍ୟ କହଇଲା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ହାଲପତ୍ର ସମୀକ୍ଷା ।

କାଳ ହେଉଥିଲାକୁ ଏହି ବନ୍ଦ ଅବସଥା ହୋଇ ଏହାରେ
ମୁଣ୍ଡ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଯାଇ ଦୂରାଫୋଟୋ ଉଚ୍ଚତାରେ ପାଇନିଲୁ
କୁଠାରେ ପାଇଁ କେବଳକରାଙ୍ଗ ଶାଖା ବନ୍ଦ ହୋଇଥିଲା
ପାଇଁକିମନ୍ଦ ଅବସଥା କରୁ ଥିଲା ଏହାରେଇବେଳେ ।

ଶୁଣି ମହା ସାହେବ ତଥାପିର କାଳୀ ଦୂରତ୍ତରେ ଅପରା
ଧାରିଷ୍ଠ କବି କେତୋଜୀବନର ମନେରେ ଅଭିନ୍ନ
ହୋଇଯାଇଲୁ ଯେ କିମ୍ବାତାକୁ ଏହାର କିମ୍ବାତା
ପରିଚାରି କରିବ କି କରିବ କେତୋଜୀବନ କେବୁବାର
କାହିଁ ଥିଲାକିମ୍ବା ଗୋଟିଏ ପରିଚାର କରିବିଲେ
କାହାକୁ କେବୁକୁଥିଲେ ବନ୍ଦିବାକୁ କାହାର କେବୁକାର
କାହାରେ କାହାର କାହାରେ

ଗଭିରା ଦେଉ ମୋକଳଙ୍କ ନାହିଁ ହେଉ
ପାଇଥାର ଫମାରୀ ଦେବତା ଉମାରେ ପଡ଼ିବାର ଏକବୁ
ମୋକଳଙ୍କର ସହିତରେ ମାନମତେ ବଢ଼ି କାହିଁ ହେଲା
ଏ ସବ୍ୟାତର ବୁଝାଯାଇପାଇବା ଏବଂ ଅଧ୍ୟାତ୍ମରେ ଏବଂ
ଏ ଦେବତାର କାହିଁ ଏବଂ ଏ ଦେଖାଇ କରିବାରେ କମ୍ପି
ପାଇଥାର ଏକ ଶକ୍ତି ଏ ଦେଖାଇ କରିବାରେ କମ୍ପି
ପାଇଥାର ସେମାନେ ପଢ଼ିବାର ଏ ମୋକଳଙ୍କର ତୋ
ମନ୍ଦିର ମନ୍ଦିରେ ଏବଂ କମ୍ପି କୁଣ୍ଡଳଙ୍କର । ଏହି କେବୁ
ଏ ଚାକୁରୀ ଏ ମୋକଳଙ୍କ ପଦବାର ହେଲା ଏବଂ ଏହି
ପଦବେ ତୁମ୍ଭ ପଦବୀରେ ହେଲା ଅଧ୍ୟାତ୍ମର ଏବଂ ମନ୍ଦିରେ
ଏ ମନ୍ଦିରର ମନ୍ଦିର ପଦବୀରେ କମ୍ପିବାର ଏହି

ମୁଖେ ଦେଇବନ୍ଧୁ ହେ ତାଙ୍କ କିମ୍ବା ମହାକାଶେ ହେ-
ମାତ୍ରେ ପାତା ପୋଷନ୍ତରେ ।

ଅନୁମାଳ କଥା ହତ୍ତି ହେଲୁଛି ଏକ ଟ ଉଦ୍‌ବନ୍ଧାଳୀ
ତୋର ଅନ୍ତେକ ଦକ୍ଷମତ୍ତ୍ଵ ଏଠାରେ ଏହାରେ ।

ହୁନେଇ ମୁଦ୍ରିତ ପତ୍ର କାହାର ହାତରେ ଥାଏ
କିନ୍ତୁ ଜୀବନୀର ତା ଏହି କଲେ ବ୍ୟାଧିର କିମ୍ବା ଆମ୍ବାରେ
ଦେଖିବ ପ୍ରାଣ କିମ୍ବା ଶରୀରର ଅନ୍ତରୀତ ସମୟ
ମଧ୍ୟରେ ଯତନ୍ତ୍ରିତ ମାଟାମୁଢ଼ ଆମ୍ବାର ପାହି ମଳମୋଡ଼ିଲେ
ତଥା ତା କେବଳକିମ୍ବା କାହାର କରୁଥିଲେ କୁହାର କିମ୍ବା
ଦୂଷକାରୀର ଆମ୍ବାର କବିତାର କାହା କିମ୍ବା ଶରୀର
କାହାର କରୁଥିଲୁଛା ?

ଏଠା ଭାବୁର କାହାର ଶେଷମାତ୍ରାଟିକି ତଳ ପାଇବ ଦିଲ୍‌
ଭାବ ପାଇଁ ପେଇ ଅବଶ୍ୟକ କରାଯାଇ ଦୋଷ ପାଇବାର
ପାଇବାକୁ ସବୁ ଏବଂ ଅଟ୍ଟାଇ କାହାରୁ କରୁଥିବ ନାହାନ୍ତି
କେ କେବଳ ଦେଇବନ ଦେଇବ ପାଇବାକୁ ଏବାର
ଦେଇବ ଦେଇବା ପାଇବାକୁ ପଥକିନ ପ୍ରାଣୀଗତି ହେଲା
ନାହିଁ ଅବଶ୍ୟକତାର ବଳ ଦୁଃଖ ପରିପାଇବ ଦେଇବ
ପାଇବାକୁ ଏବଂ ପାଇବାକୁ କରୁଥିବାକୁ ପ୍ରଥାତ ଦେଇବ
କରୁଥିବାକୁ ।

চোরাবলী

ପଢ଼ିବେଳେ ମହାନତ କିମ୍ବା ଅମ୍ବୁ-
ପାକେ ଦାସୀ ଲୋକୁ ।

ଶ୍ରୀମାନ୍ ଉତ୍କଳପାଣୀଙ୍କା ସଂଗ୍ରହକ ମଦ୍ଦାବ୍ଦୀ
ସମୀକ୍ଷାପତ୍ର

କିମୁଲାର୍ଟ ଏକଟବ ଟିକ୍ଟୁ ଅପରାଜୀ
ବନ୍ଦନ ଖ୍ୟାତ ପଢ଼ିବାର ଏବଂ ପାଇଁରେ ପ୍ରକା
ଶବ୍ଦର ଦର ଉତ୍ତରାଧିକ ହୋଇଥିଲା।

ବର୍ଷାମ ଅନୁରଥ ପାଇଲୁଗୁମୁଣ୍ଡି କରଇବେ
ଏହାଜ ଦିନାବର୍ତ୍ତମା ତାମରେ କୋହିବ ସରାଜ
ପରିଶୁଳ୍ପ ସବାର ଅପଞ୍ଚଳ ଅଠକମାଳା
ବନ୍ଦାତର ନହେ ତାର ସମାଜର ଘାସବାଟି

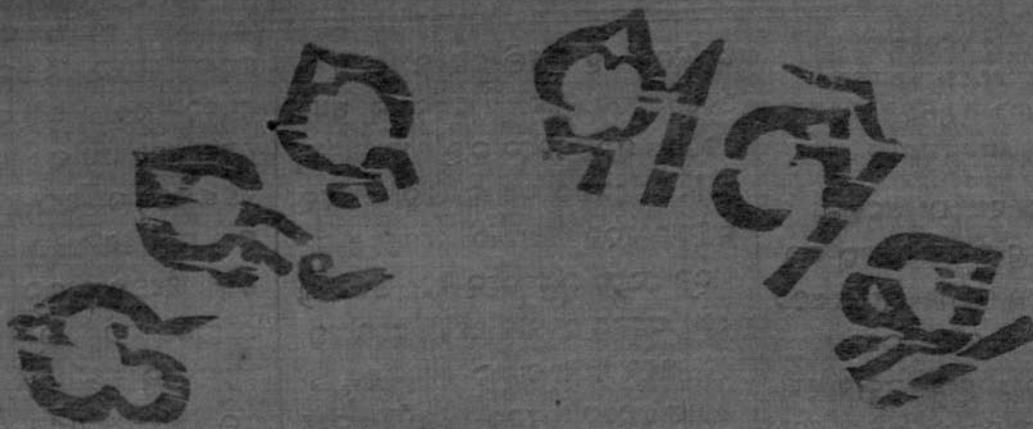
ଏବେଷଳ ଉତ୍ସବ ଥାଏ ଯା ୨୫ ଜାନୁଆରୀ କାହିଁ-
ମର୍ଦଦଳ ମହା ଦୟାବେଳେର ଚନ୍ଦ୍ରଲଙ୍ଘକ,
୨୩ ଦୟାବେଳ ଏଠାର ଉତ୍ସବାବଳୀ ଉତ୍ସବାବଳୀ
ପଞ୍ଚ-୧୦ ଦିନର ସମୟରେ ଆହାରକର୍ମ-
କାଳସୂର୍ଯ୍ୟର ଏଠାର ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପଦି-
ତ ନାଶ୍ୟାବେଳ ମହାବଳୀ ଏବଂ ଏବଂ ଉ
ତେଜି, ପୈଲାପାଣୀ ଓ ସ୍ଵରମାନ୍ତ ବସ୍ତୁବଳୀ-
କେ ଏଠାର ବର୍ଷକାଳୀନ ପଢ଼ିବାର ଜ୍ଞାପନୀୟ
ହେ । କଣ୍ଠମ-ଭାବର-ବୁଦ୍ଧିନାଭ ନାହିଁ ଯା
ନାଶ୍ୟାବେଳ ଅଳ୍ପକୁ ବି, ଏ, ଭାଗ୍ରମାରର
ପାଦକ ନାହିଁ କିମ୍ବାଲେ । ସବୁ ପ୍ରଥମେ ତୋର
ପାଦକ ପାଦକ ବେଳକାଳ ସମ୍ମାନକ ବାନାଇବା
ପାଇଁ ଦାବରାର ପାଠ ଉତ୍ସବରେ ବଦ୍ଧପରେ
ବିବେଳ ବ୍ୟାକକୁ କିମ୍ବାଲେ ପଦ୍ମକ ନାଥ

ହାର ପ୍ରଦାନ କରସାଇଲୁବ ଦେଖ କରିବୁ ଯଥେ
କେତେ ଜାଣ୍ଠାକ ତେ ଉଚ୍ଛବଶ୍ଵରର ଉପଳଦ୍ୟାର
ଏବ କରୁଗାମାତ୍ର ଦେଖିବା ଥିଲେ, ଫରମନ୍ତ୍ରୀ
ମହାନାର ଅବେଦନକାଣ୍ଡର ତେ ଗ୍ରୂପ ଏ ଉଚ୍ଛବଦ୍ୟ
କଥେପବନ, ଏବ ଅଗାଧବାନ ବିଷୟରେ
ଗୋଟିଏ ସୁଅଳ୍ପ ଖେଳା ହୋଇଥିଲୁ ନିମନ୍ତେର
ବୃଦ୍ଧତ୍ତୁ ମାନଙ୍କର ବାବୁ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଧରା
‘ଦାରକା ବିଦ୍ୟା’ ଉପରେ ଉଚ୍ଛବଶ୍ଵରର
ତେ କାରୁ କୁରେତ ଏଠି ଉପଳଦ୍ୟାର ତେ କଳିତ
ସଥାପନାକ ବିଷୟରେ କବିତକ ମହିମ ପ୍ରକାଶ
ଦୃଢ଼କ କରୁଗ ବିଦ୍ୟାର ଥିଲେ, ସର୍ବତ୍ରସରେ
ମହାପତି ମହାଶୟ ଦୋଷାନ ମହୋପର ଉତ୍ସାହ-
କର, ଉଚ୍ଛବ-ମନ୍ତ୍ରକ ସାଧନ କଥିବାରେ ଏବ
ଉତ୍ସାହକ ଲାହ ଦରଖାରେ ଯେଉଁ ଶାର ନର୍ତ୍ତ
କରୁଗ ପ୍ରତାପ ଦରଖାରେ ଲାହା ସମ୍ମ ଶୋ-
ମାଳ ମନ୍ତ୍ର ଉଚ୍ଛବକ ଦେଇଥିଲ, ସରମହା
ପରମେତରକ କାର୍ତ୍ତି ଲାତ କଲାଗାନ ଅନ୍ତର
ବସୁକ ବରତାନୀତର ସମ୍ମ ପାଇଁ ସ ମାର
କମ୍ପିବେ ଦିଲା ଦେଲା ଲକା।

ଦେବଲାକିମ୍ପି } ବନ୍ଦମ୍ବ
ପଞ୍ଚଶିର୍ତ୍ତ } ଶ୍ରୀବିକାଶ ପୁର୍ଣ୍ଣ ପାତେଶ୍ୱାର
ନବଶୟ ।

ତଳାରୀର କେବେ ଦିଶ୍ଯ ସଫ ଅଧିକା
ରତ୍ନାଶ ଏହିବୋଲାରେ ପ୍ରାକ ପ୍ରଦାନ କରି
ଦିଲକ କେବେ ଅଧିକାର ଦୂଷଣିଆ ଅଧିକା
ରାଜିବେ ।

ଏଠାର ଛନ୍ଦମଳକୁ ସମ୍ମଦ୍ୟମନ ହୁଏ
ଯିବାରେ ଯେଉଁ “ନନ୍ଦାପିତାର ହଣ୍ଡେଲାଈ”
ବଜାପତ ବାବାର ଶବ୍ଦ ତାପା ପାଠ ନାହିଁ
ହେବୁ ପାଇଁବାର ମନୋକରନଙ୍କ ଗରୁଟିକୁ ପାହା-
ର ଅବେଳାରେ ଅଛବୁ ପ୍ରାୟ ମନ୍ଦର ହେବ
ଏହି ଡଳା ମଧ୍ୟରେ କରିପାରେ, କିନ୍ତୁ କବା
କବ ମନ୍ଦରର ମହାପୂର୍ବ ଦୟା ଦୋଷକୁଳପର
ମନ୍ଦର ପ୍ରାୟର ସହ ଏହି ଖତ୍ର ମହାପୂର୍ବ ପ୍ରେ-
କ୍ଷମିତାରସିଦ୍ଧ ଆଜାନ୍ତରୁଣ୍ୟ । ମାତ୍ର ଦୂଃଖର ଦେଶ୍ୟ
ଏହି କି ଏହି ଅକଷ୍ୟରୁ ଉଚ୍ଚ ହୁଣ୍ଡିଲାଣୀ
ଦେଇଲା ପଦ୍ମବାହୁ । ଉଚ୍ଚ କଷ୍ଟପୂରେ ବେ
ଶବ୍ଦ ନେବିଲେ ମଧ୍ୟ ଦୂଃଖ ପ୍ରକାଶ କରୁ-
ନାହୁଁ, ଏହିର ନିର୍ମ ମୁକ୍ତ ପୁରେଶପ ନାହୁଁ ।
ବଜାପତ ହୁଣ୍ଡିଲିଖା ମନ୍ଦାରର ବପର ଫେରିବା
କିମନ ପ୍ରକାଶ କରି କି ହେବୁରେ ପାତ୍ରିତ,
ପ୍ରକଳ୍ପ କରୁଥାଇନ୍ତି, ପାଠକର୍ମ । ନେବିଲ
ଏହି ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟ ଦେଇରାନେ ହୁଣ୍ଡିଲ

ପାଦ୍ୟବିକ ସମ୍ବନ୍ଧିତିକୀ

ଶ୍ରୀ କମଳ ଗୋପନୀ

ପାଇଁ ଦିଲ୍ଲି ମାତ୍ରରେ କୁଣ୍ଡଳ ଏହି ପରିଚାରକ ନୀତିରେ ନୀତିରେ ପରିଚାରକ ଏହି ପରିଚାରକ

469

元四

୩୫୮

三

କଣ୍ଠୀରୁ ଦ୍ୟନ୍ତପକ ସମ୍ମ ଅଛି କେଳ
ଏ ୧୯ ଆ ସମୟରେ କରିବାର ସମ୍ଭବୁଦ୍ଧି
ହେ ପେକିବ : ଏଥାର୍ ଉତ୍ତମର ପ୍ରକରିତ
ମାଲିନିର ଜୀ ମଧ୍ୟସ୍ଥବିଜ ଦାସ ଲକ୍ଷ କୃତ୍ୟବାର
ସଠାନ୍ତୁ ଶାତ୍ରା ବଲେ । ସମ୍ବପନ ମାଲିନିର
ଚରେଣ୍ଟର କର୍ତ୍ତଯାଙ୍କ ଉତ୍ସବାଳେ କାହାକୁ ।
ସମ୍ବଦରେ ଏହି ଅଧିବେଶନ ଅନ୍ୟବାଳ ଚମଳେ
ଦେବ ।

ଜୀବତାରେ ସେଉଁ ଦେସରକାରୀ ଚିହ୍ନା
ଅଧ୍ୟକ୍ଷମ୍ଭୁତ ପ୍ରାଣିତ ଦେବାଳ ପ୍ରସ୍ତାବ ହୋଇଥିଲା
ତାହା ଗତମାତ୍ର ଯେତେ ସମ୍ଭାବିତ ପିତୃଶତ୍ରୁ ଏବଂ
କର୍ତ୍ତ୍ଵ ନିମନ୍ତେ ୨୦ ଉଚ୍ଚାର କରାରେ ବୋଲିଏ
କୁହ ଗର୍ଭବ ହୋଇଥାଏ । ଜୀବନ ଜିନିବିନ୍ଦୁ
କ୍ଷେତ୍ର ଏଥର ମୁକ୍ତ ଉଦୟୋଗୀ ଏବଂ ସେ ଏହି
ଜଳେତ ଧାର୍ଯ୍ୟଲକ୍ଷ ଧ୍ୱନି ସମ୍ଭାବିତ ହୋଇ
ଥିଲା । ସମ୍ବଲକମାନେ ସେଇନ୍ଦ୍ରିୟ ଉତ୍ସାହ
ସମୂର୍ଧ ବାର୍ତ୍ତାବରମ୍ବନ କରିଥିଲାନ୍ତି ତର୍ହୁଁରୁ ଅଧି
ଦେଇଥାଏ ଯେ ଏହି କଳେଜ କୌଣସି ଅନ୍ତର୍ଗତ
ରେ ସରକାରୀ କଲେଜରୁ ଡାଳା ହେବ ନାହିଁ ।

ଭୟକ୍ଷମୀରୁ ଦେଉଥାଟ କଟଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଶିଖ୍ୟାତ୍ମକ ଏହିଗୋପ ମଧ୍ୟରେ ଭବନେତର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ପ୍ରତ୍ୟକ ଏହି ମାଲ ଓ ପଢ଼ି ଆମୋଡ ଦୂର୍ଗତିର
ମୁଖେ ଚଲାପିଲେ ହେବ । ଏହି ଦେଉଥାଟ
ଭୟକ୍ଷମୀରୁ ଗ୍ରେହ ହେବିର କଥା ଦେଲ । ମାତ୍ର

ତୁଳା କାଶ୍ଯପ ଦେବକାନ୍ତର କଟକ ଶାଖା
ବାରଙ୍ଗାତାରୁ ଅଦୟ ଦେବକ ମୃଖୀଶାବ ।
ସୁତକୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀଚୋଣ୍ଡ ଦେଇଥାଟର ହତ୍ତର
ସାମ ବାଜକ ଦେବ ଅଥବ ବର୍ଷିରକୁ ଦିଶାର
ଫୁଲ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଇଲ କାଶ୍ଯପ ରେତ
ଦିନ୍ଦ୍ରିକିକର ଅଧିକାରରେ ରହିବ । କିମ୍ବା ପଢ଼ିବ
ତାକୁ ପାତ୍ରକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲଖ୍ମୀଚୋଣ୍ଡ ଦେଇ
କାଟ ମନ୍ଦ୍ରାଜ ଦେଇବମାନଙ୍କ ଗର୍ଭିନୀମେଧ
ପଦାକ ବିଜୁଥିଲା ।

କରୁଥିଲାଟଙ୍କର ପ୍ରାଣଦୟ ଅଜ୍ଞା ସ୍ତ୍ରୀମୟ
ଗର୍ଭୀମେଣ୍ଠ ମନ୍ତ୍ରର କଳାଚାରୀଙ୍କ ବନ୍ଦଗର୍ଭୀଦାନ୍ତ
ମନ୍ତ୍ର ବିବରଣେ କରିଥା ଅପଳ କରିଯାଇବେ କଳା
ଏହି ପ୍ରସ୍ତୁତ ଉପତ୍ରର ଦେବାଶ୍ରୀ ଲଙ୍ଘନ ବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଠ
ଅପଳନ ପୁରୁଷ ଧ୍ୟାନ ଅତେଷ ଦେଇଅଛିନ୍ତି
ଯେ କଳାଦିମାନଙ୍କର ଯେ ପ୍ରକାର ଅପଳ କରି
ଦାର ଅଥକାର ଅଛି ଏହି ସେମାନ୍ତର ଦେ
ପ୍ରକାର ଅତ୍ୱଦଳ ପଢ଼ ସ୍ତ୍ରୀମୟ ଗର୍ଭୀନେଣ୍ଠ
ଗ୍ରାହକର ଅଭିକାର ଉତ୍ସବର ଅଧିକାର ଲାଭୀ
ସେପରି ଆବେଦନ ପଦ ଘାଁଲେ ସ୍ତ୍ରୀମୟ
ଗର୍ଭୀମେଣ୍ଠ ଅଭିଶାନ ଉପବସ୍ତୁ ବର୍ମମୂଳକ
ବିବରଣ୍ଠ ପଠାଇବେ । ପ୍ରାଣଦୟ ଉପଗ୍ରହିତ
ହେବାକୁ ପାଇଁ ପାଇଁ ପାଇଁ ପାଇଁ

ମାନ୍ୟକର କରେଥିଲ ବିଜ୍ଞପନ ଦେଇ
ଅଛିଲି ଏ ସନ ୧୯୬୫ ମାର୍ଚ୍ଚ ମାସ
ତା ତ ରଖିବେ ଡେଣ୍ଟା ସବାରେ ମେହିର କଳ-
କର ବ୍ୟମାନଙ୍କ ଜୀବ ହୋଇଗଲ ଉଦ୍‌ଦେଶ
ପ୍ରଥମ ଉପରେ ତାଙ୍କ ଲକ୍ଷଣ ବିଷୟ
ଯୋଗ କରିବାର ପଥାର କରିଛନ୍ତି ଯଥା

୨— ଅଖୁଦାରକୁ ଅପ୍ରେଳ ଶାହ ଲାଇବା
ଓ ତୁମମାର ଟାଙ୍କ ଘଷ ମଧ୍ୟରେ ଝଳ ଦେବା
ପାଇ ନାଗପ୍ରଚ ଟ କ୍ୟ

ବେଳେ କୁଟୀରେ ପ୍ରମାଣିତ ହେଲା ଏହାର ନାମ କାହିଁକି
ପରିଦର୍ଶକ ହେଲା ଏହାର ପରିଦର୍ଶକ ହେଲା ଏହାର
ନାମ କାହିଁକି ହେଲା ଏହାର ନାମ କାହିଁକି

୧ ପରିମାଣ କୁଳାର ଦୋଷ	୨ ପରିମାଣ କୁଳାର
୩ କର୍ମକାରୀ କୁଳାର ଦୋଷ	୪ ପରିମାଣ କୁଳାର
୫ କର୍ମକାରୀ କୁଳାର ଦୋଷ	୬ ପରିମାଣ କୁଳାର
୭ ଅନୁଯାୟୀ ଦୋଷ	୮ କର୍ମକାରୀ ଦୋଷ
୯ ଅନୁଯାୟୀ ଦୋଷ	୧୦ କର୍ମକାରୀ ଦୋଷ
୧୨ ମୁଖ୍ୟମ୍ୟ ଦୋଷ	୧୨ କର୍ମକାରୀ ଦୋଷ
୧୪ କେତେ କେତେ ଦୋଷ	୧୪ କର୍ମକାରୀ ଦୋଷ
୧୬ କର୍ମକାରୀ ଦୋଷ	୧୬ କର୍ମକାରୀ ଦୋଷ
୧୮ କର୍ମକାରୀ ଦୋଷ	୧୮ କର୍ମକାରୀ ଦୋଷ

୧୯ ଅନୁମତି କରାଯାଇଛି ୨୦ ପରିବହଣ କରାଯାଇଛି
୨୧ ବସାଲୁକର ବୋଲି ୨୨ ବସାଲୁକ ଆ ପଦିପଦ
୨୩ ସିଂହାଲାନ୍ତରାଜୀବିତାଶ ପରିବହଣ କରାଯାଇଛି
୨୪ କାଳାଚାର କରାଯାଇଛି ୨୫ ବସାଲୁକ କରାଯାଇଛି

କଳିକାର ଅଧ୍ୟ ସମାଜର ଅନୁଭବରେ ବ୍ୟାପାରର ବିଷୟରେ ବିଦେଶୀ କାମକାର ଗୋଟିଏ ସବୁ ହଜାରା କାମ କରିବାରେ ଏକ ମହିମାର ପ୍ରାଣରେ ବ୍ୟାପାର ହେଲା । ସବୁ ଛାପେ (୧) ବାର ଦେବେନ୍ କାଥ୍ ମୁଖ୍ୟମାନଙ୍କାର ସ୍ତରୀୟ ଏଥାଦର ସର୍ବଜଳକର ଶୈଖ ପ୍ରେସ କାବଳୀ ବର୍ଗଜୀବାରେ ଚକାଶ କରିବା ଏବଂ ଗହିର ଉପାସକ ଏବଂ ହନ୍ତ ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ କରିବା ଏବଂ (୨) ସ୍ଵପ୍ନକ ରତ୍ନ ବେଳେ ଜ୍ଞାନ ଦୂଳିକା ପ୍ରକାଶ ଉତ୍ସବରେ କରି ଅନୁବାଦ ପ୍ରକାଶ କରିବା । ଏହି ଛାପେ ସାଧକ ନିମନ୍ତେ ଅନୁବଦ ପାଇବାକାର ଟିକା ପ୍ରଯୋଜନ ଏବଂ କାହା ମାଧ୍ୟମ ଦେବାଦୟ ସବୁକାର ହେବାର ପ୍ରସ୍ତବ ଦେବାପତ୍ର କରି ଅପାର ବବନ୍ତ ବିନ୍ଦୁ ଏଥିରୁମାନରେ ଏ କଷ୍ଟପୂରେ ସାହାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଅଞ୍ଚଳର ଦିନକେ ।

ଏବର୍ବା ଶେଷୁଙ୍କ ପୁଣ୍ୟ ସାଧାରଣ କବିତା
ପ୍ରବେଶ କରିବାର ବଦ୍ଯ ସମ୍ବନ୍ଧ । ମାତ୍ର କହେଇ
ମାତ୍ରାକ ପ୍ରଦୀପ କେବେବେ ସ୍ମାରକରେ ଦୃଷ୍ଟି ବ
ପରିମାଣ ଅଳ୍ପକୁ ଅଧିକ କୋଣାଗତି । ଚଲପ-
ଦେଖିବେ କାଳାଳିଙ୍ଗଠରେ ଅତି ଦୃଷ୍ଟି ଦେଇ
କଥେକ ପ୍ରାଚୀ ଧର୍ମାଦିକ ପାଦର ଦୂରେ ପ
ତିଥିକ ଏହି କେବଳାଟି କେବେଳ ଦିନ ବନ୍ଦ
ବୋଲଥିଲା । ଓରିଗାରେ କଟିବ ଜ୍ଞାନ ଛି-
ନିନ ତଥ ଏହି ବାନେଶ୍ୱରରେ ଦୃଷ୍ଟିର ଅଧି
ଗରି ବିଜନ ଅଧିକ କେବେଳେଟେ ସାଧାରଣତଃ ସମ-
ଜ୍ଞବର ଦୃଷ୍ଟି କହାଇଅଛି ଏହି ନହାଇଥା ବା
କହିବାର ଶାଖାମାଳକରୁ ବଳେ ପ୍ରଦଳ ଦୋର
କାହାର । ସ୍ମାରକ ଅଶ୍ଵାର ମାରଇ ପାଇବ କିନ୍ତୁ
ଦୋରିବାରୁ ଦେବ ମାତ୍ର ପେ ପ୍ରକାଶ ଅସଫଳ
ଗ୍ରୀବ ଦେବରଥିରୁ କହିବୁ ନବକଟରେ ବିଶେଷ
ଦୃଷ୍ଟି ଦେବାର କାହା କହଇରିବା ।

ଶୁଣ୍ଡ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଧାଂ କବୁଁ ଏ ଏଠା
ଲେଖିବ ଅପର ଦୁଇଖୋର୍ତ୍ତ ଯାହେକଳ ନାହିଁ
ରେ ତୁ-ଜିଲ୍ଲା ସତରୁମାରିଛୁ ଅନ୍ୟାୟ ଦେ-
ତ୍ତାବଳ କଣ୍ଠ ପ୍ରଦର୍ଶନ କଷ୍ଟପୁରେ ଯେବେ
ଶୁଣ୍ଡ ମୋରଞ୍ଜିଲ କଳୀଏ ଗର୍ବନ୍ତମେହ

ତୁମେ ଏହି କରୁଣାରୂ ବିଜ୍ଞାନୀ
ପାଦେବ ବୌଦ୍ଧ ବିଲେଜର ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ
ପଦରେ ନେଇ ହେବ ନାହିଁ” ଏହି ଭାବାକୁ
ବୌଦ୍ଧ ପଦରେ ଅଧ୍ୟକ୍ଷଣ ଉପାଦଖାଳରେ
ଉଠିବାବୁ ହେବ । ଗାୟତ୍ରିକ ଶ୍ରେଷ୍ଠକଟ ବା-
ବାଦୁର ସେବେ କୃଦିନ ବିଶେ ଏକବର୍ଷ ଜମାକୁ
ଏଥର ଆଚାର୍ଯ୍ୟ ଦେବାର ସତ୍ୟ ତୁମକ ହେ-
ବେ ସବସାଧାରଣ ଭାଗୀରଥ ଜ୍ଞାନୀ ଉତ୍ସବର
ପ୍ରକାଶ କରିବେ ସତ୍ୟ ଜାର୍ହି । ଅନୁଭବ
ମେ କରି ହେଲେ ଏଠା ବୈଷଣେ ଆଜିହାତ
ହେବେ । ମାତ୍ର ସାହେବ ମନୋହରୀ ଏଠାରେ
ନିରୁଦ୍ଧବିଶେ ଅଧ୍ୟକ୍ଷଣ କର୍ମ୍ୟ ଜିବାବ ଭାବୁ-
ଅଭିନ୍ନ ସହାୟ ଏ ସମାଜରେ ଭାଗୀର ହେବ
ନାହିଁ ।

ବୁଝସିବାକର ଅଭିଷେକ ଗୀଯାର ମେଘ
ବାଣୀ ଅର୍ଥାତ୍ ସାଧାରଣ ଲୋକରେ ପ୍ରାୟ ଦେଇ-
ଦିନର ଲୋକ ମହାବିନୀଙ୍କେ ବନ୍ଦ ଏହା ଆହୁର
ଦେଇର ଆଠଜାହାନଙ୍କୁ ସାଧୁପୂର୍ବେ ଜାଗାଇ-
ଅଛୁ । ଏହା ଦୁର୍ଦ୍ଦଳାର ସମ୍ବନ୍ଧ ଥାର କୁର
ସମ୍ବନ୍ଧ ନିରାକୁ ଉତ୍ତିଷ୍ଠିତ ହୋଇ କରନ କବା-
ଥିଲେ । ପାଦତଳ ସମ୍ବନ୍ଧ ଓ ସ୍ଵର୍ଗା ତଥାହାର
ସ୍ଵ ମାତ୍ରକରେ ପଦ୍ମଶବ୍ଦ ଅବଦି ଦେଖିଲାନ୍ତଙ୍କୁ
ଦେଇ ପ୍ରଥୋଦର ଅବସ୍ଥା ଶ୍ରୀଷ ସାନ୍ତୁଷ୍ଟ
ବାକି ଦୃଢ଼ରେ ଏହା ପ୍ରତ୍ୟେକ କବତ୍ତି ତମ-
କେ ଏହା ହୋଇବ କେବାବୁ ମେତ୍ତା ମଦ
ପଠାଇଗଲେ । ଘେରିମାନେ କର ହୋଇ
ଥିଲ ବେଳାମହିର ପ୍ରତ୍ୟେକର ପଞ୍ଚବାରକୁ
ଏକବ୍ୟବସ୍ଥ କବଳ ଦେଖାବ ଗାକ କଲେ
(ପ୍ରତି ସବ୍ଦର ସମ୍ବନ୍ଧ ପ୍ରାୟ ୫୦ ମୀ ପଟ୍ଟେ)
ଏକ ଦେମନଙ୍କ ଅମାର କ୍ରିତେଶରେ ସଜ
କୁରା ଗାନ୍ଧାରରେ ଦିଶେଷ ପ୍ରାଚୀକା ହେବାର
ଅବେଳ ଦେଇ ସମ୍ବନ୍ଧ ମ ପରିବର୍ତ୍ତ ଦର୍ଶ ସହିତ
ସେଠେର ଉପରୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ମନୁଷଙ୍କର
ଏହା କାର୍ଯ୍ୟକାଳ ଅବସଥ ପ୍ରତିବନ୍ଦିତ ଅଛେ ।

ବନ୍ଦକ ମେତାଳୁର କେଉଠାଟ କିମଣ୍ଡୁ
ମହାତ୍ମା ଓ ବାଂଶୋଡ଼ା ଉପରେ ଯେତ୍ରୁ
ଥିଲାମାର ଲାର୍ଜିଙ୍ ହେବ । ଏହିରେ ସାଧକଳ
ମନ୍ଦବୀ, ଅନ୍ତର୍ମାତର ବାଟ ବହିବାର ଶୁଣାଯାଏ ।
ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ ଚଢ଼ି ଛନ୍ଦର ସେବେ ଦେଇବନ୍ଧାନ
ଏହିପରି ମାଟି ଦେବାର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କହିବେ
ଯେବେ ସମ୍ବନ୍ଧମାତ୍ର ବର୍ଣ୍ଣାବାଜରେ ଘାଟପାଇଲ

ବନ୍ଧୁରୁ ରସା ପାଇ କମ୍ଳିଲା ଅଶ୍ଵେଷଥିବାକ
ଦେବେ । ଏହିର ପାଇ ଘଟର ଧୟ ଜଣା
ପତିଗା ସମ୍ବନ୍ଧ ମାତ୍ର ବାଟ ବାଲକ ପାଇବାରୁ
ସୂରଣ କବେ ରହିପାରୁ କେହ ଦୂଃଖିର ଦେବ
କାହିଁ କରି ଯେ କବିତ୍ତ ଯେତାମନେ ଆମା
କିମ୍ବା କଥାକିମ୍ବା ଦେଖନକରୁ କାଟ ଅଛାମୁକୁ
ନିବାରଣୀର କଠିତ ଉପାୟ କରିବା ଭାବେ
ଦୀପାତ୍ମକ ଲାଭ ପାଇବ ଉତ୍ସବକ ବିଶେଷ
ପାଇ ହେବ ଏବ ପାଦମ ମେବ ବିମା ପାଞ୍ଚ
ଲାଭ ହେବ ସରକୁ ଯଦିକବ ହୋଇ ତାଙ୍କ ପାଇଁ
ହେବ । ପାଇଁପାଇଁର ଅତ୍ୟନ୍ତ ଏବ ଶୁଭମ୍ବା
ହେଉ ଅଗତ ଲିପିବର ବାବନାର କିମ୍ବା
ଜଣା ହେବାର । କାଟ ବାଲକର ପ୍ରପତ୍ତି ଉଚ୍ଚର
ଦେବତା ହେବେ ବାବନାର ଗୁଡ଼ିଦାର ଅତ୍ୟ
ଅଧିକ ହେବ ।

ବର୍ଷକ ଶିଳ୍ପ ତୋଳନ୍ତ ଏ ଜିଲ୍ଲାରେ କେ-
ମୋଟ ସାହାର୍ଯ୍ୟ ଚିହ୍ନାକୟ ସ୍ଥାପନ କରିବାର
ରୂପ କହି କରିବାକୁ ଜୀବୀଭାବରେ ଉପରେ ଯତ୍ନ
ନେବି ହୁଲେ । ଏଥକୁ ଧର୍ମମୁଖରେ ଉପରେ
ଅବେଳାକ କରିଲ ଓ ସେବେ କିମ୍ବା ଗୋଟିଏ
ସମ୍ମାନକାରୀ ମୋଟିଏ ଚିହ୍ନାକୟ ସ୍ଥାପନ
କରି ତହୁଁର କାମ ବଜାର କରିବାର ମୁଣ୍ଡ ଦେ,
ଏମ୍, ଏଇ ହେବେ ତେବେ ଜୀବିତର
କଳା ସତରାରେ ଏକମାତ୍ର ମନ୍ଦି ଦେଖି,
ସେହି ମନ୍ଦିରେ ହୃଦ ବାଜାର ଜୋଟାଇ
ଏ କୋଠାରେ କର୍ମାଳ୍ପ କରିବେବେ ତହୁଁର
ମନ୍ଦିରର ଭବନ ଆଶା ଉପରେ କେବେ
ଏବଂ ଶବ୍ଦାଳୟର ବ୍ୟକ୍ତି ବାଜାରୀ ବାର୍ଷିକ
ଟ ମୁଣ୍ଡକା ହେବା ଦେବେ । ହୋଇଛି ଏ
ପ୍ରସାଦରେ ଧର୍ମାଳ୍ପ ଦେବାର ଅଛନ୍ତି । ନମ୍ବର
କର କର୍ମାଳ୍ପ କରି ଦେବାକ ତତ୍ତ୍ଵାଳ୍ପ ଦେବକ ।
ଗୋଟିଏ ଜିବାଳୀକୟ ବାର୍ଷିକ ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରାମ୍ଭ
ଟ ମୁଣ୍ଡକା ସୁଭର୍ମ ହୋଇବାକର କାର୍ଯ୍ୟର
ବ୍ୟକ୍ତି ଟ ମୁଣ୍ଡକା ମଧ୍ୟରେ ଦେବ । ମାତ୍ରାଳ୍ପ
କାର୍ଯ୍ୟ ଏ ବିଶବ୍ର ପ୍ରାୟ ସମ୍ପଦକ୍ଷା ବୃଦ୍ଧି ଉପରେ
ଦିଲ୍ଲୀ ଏବଂ ତହୁଁର ଜିବାଳୀକ ଭବନକାର ଏବଂ
ସ୍ମରାନ୍ତି କର୍ମାଳ୍ପ ଦେବିର ଲୋକ ଅଟ୍ଟନ୍ତି ।
ଏ ଆଶା ପ୍ରତାବି ହରାମେ ବକାର୍ଯ୍ୟର
ମହିର ଅଗ୍ରମର ଦେବାକୁ କର୍ମପରିକାର କାରାମା
ଧରିବାର ଦେବାକୁ । ଦରସା ଦର୍ଶକାଳୀନ
ବର୍ଷକ ଜିନିବାରାମାନକ ଆଶାର୍ ପରାମର୍ଶ

ଶ୍ରୀକୃତ ଥିଲୁକ ହେ ଦିନମା ଦସଦୂରେ
ପାତ୍ରମର ଯନ୍ମାଳୁ ହେବେ ଏବଂ ତମାଳୁ ଏ
ଜୀବରେ ଚକ୍ରମୟ ଦିଲୁ ହେବେ ଦୋଷ ପାଣ
ପାଧାରିତବେ ଉପେକ୍ଷ ଛୁଟକାର ଆପଣ
ହେବୁ ।

ପ୍ରତିଷ୍ଠାନକ ପାଇଁ

ତେ ସପ୍ରାବରେ ଥାଇବଟ ହମରୋଟ ଧେଇ
ପ୍ରବନ୍ଧ ହୋଇ ବୋଲିଥିଲ ବାହା କର୍ତ୍ତୃପଦ୍ଧତି
ପଢ଼ିଲେବେ ପାଇବା ଏ ଅବଶତ ଦେଇ ଅନ୍ତରେ
ହେଲେ । ଶିଳ୍ପିଦର୍ଶ ସବୁଯେଣ୍ଟା କଲେନ୍ଦ୍ର
ଏ ମନ୍ଦିରର ଚମକୁ ଅନ୍ଧକୁ ବାହୀର
ଛବି ଦେଖି ଏବାରେ ମହିମାବଜଳ କଲେନ୍ଦ୍ରର
ସାହେବ ଏକଥିବା କବିତାକୁ । ମରିଥିଲି ମଦୋ
କିମ୍ବା କର୍ତ୍ତାଦିଟ ପବନ ପାଠ ମାତ୍ର ଦେଇ
ତା ଏ କୁଠ ପାଇଁ ବୋଲିବେ । ଶୋଇବ ଆଜି
କବିନ୍ଦ୍ର କଲେ ପର ଥାନ୍ତରର ପଞ୍ଚକ ଦେଖିଲେ
ଅପର ପାଇଁକୁ ଯାଇ ଯାତ୍ରିମନଙ୍କ ଆବ ଛାପାର
ସୂର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କଲେ । କେତେବେ ଯାହା
ଗାନ୍ଧିରେ ହୁଏ ଥାଏ ତଥା ଧର୍ମ ସମେ ।
ଦେଖାଲେ ଏତେ ଦୋଷାଧିପରକୁ କେବାକୁ
ଦେଖୁଣ୍ଡ ଦେଇଲେ ମହିମାକେ ବାକୁ ବବଦିବ
କଲାପ କଲେ । ଯୁଦ୍ଧର ଜୀବକ ପ୍ରତିନିଧି ଏବଂ
ତଥାପରି ତୁ ଯାହା ଯାତ୍ରିଲେ କିମ୍ବା ମାତ୍ର ଯାହା
ଶ୍ରୀହରଣ କି କିମ୍ବା ଧଳମାର ତାରୁ ପଢ଼ିବଳ
କଲିଲାକୁ ଅଗର୍ବ୍ୟା ଜାତ୍ର ପୁରୁଷ ଯାହା ପୂର୍ବ
ଥାବା ହେଲା । ମାତ୍ର ତଥା ପର ଅନ୍ତର
ପଢ଼ିଲେ ଗାତ୍ର କେବା ଉତ୍ସବକୁ ଦେଲା ।
ସବୁଯେଣ୍ଟା ମହୋଦୟର ଭେଦବିବଳ
ଅନ୍ତରେ ଯାଏ ଅନ୍ତରେ ସେ ମରିବାର ବର୍ଣ୍ଣନ
ସ୍ଵଭାବ ଅନ୍ତରେ ମର କିମ୍ବା ବୃଦ୍ଧୀରେ (୫୩)
ତୁ କଥା କଲିଲେ ଯାଏବ ଦେଲା । ସବୁ-
ଯେମାଟା ଏହାହାର ବ୍ୟାଧାର ଓ ଯନ୍ମାଳର କିମ୍ବା
ରେଣ ଅନ୍ତରେ ବିନ୍ଦୁରେ କେବି କହୁଣ୍ଡ
କ୍ରିପ୍ତ୍ୟାନ ରିତୀରେ ବିଭିନ୍ନ ଅନ୍ତରେ ବ୍ୟକ୍ତ
କଲେନ୍ଦ୍ରର ସାଂଦର୍ଭ ତୋତେ ମହିମାକୁ
ଭୟଦୀ ହତ୍ୟାର ମିଳି ହିତାକାରୀ କେବୁରିମାନରୁ
ଅନ୍ତରେକ୍ଷ ଦେଇଥିବୁ । ଏହି ମେହିକାର ମାତ୍ର
ମାହିମାକୁ ଦେଇନ ଦୂର କରିବା ଯହାରେ
ଆମେ ବିଜନ୍ମରାମ । କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଯଥାକୁ କେବେ
ବିଜନ୍ମରାମ ସବୁ ସମ୍ମାନ କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଇଲେ ମହିମା
କ୍ରିପ୍ତ୍ୟାନ ମନ୍ଦର ଦେଇ ବିଜନ୍ମରାମରେ ଯାବା
ଏବଂ କିମ୍ବା ଏ ଅନ୍ତରେମାତ୍ର ଅନ୍ତରେ କହିଲା

ହେଲୁ ସେ କଟକ ମେଳକିର୍ତ୍ତନାର୍ଥ ପେଥକ
ମାନ୍ୟ କଲେକ୍ଟର ପାଦେବୀ ଅଦେଶର ଅତ୍ତ
ପଞ୍ଚ ମାହେତ୍ର ଧର୍ମକାଳ ପୁଣ୍ୟ କରୁଥାର ଅଜ୍ଞ
ଦେଇ ଅଛିଛି । ଏ ଅଜ୍ଞ ଉଠିବ ହୋଇଥାଏ ।

ପାଠୀର ବିଷୟ ।

ବୋରଡମାନବଳ ସାଧାରଣ ଅୟକୁ ପଥକର
ଦୂରକୁ ଦେବା ହିନ୍ତିର ଅଭ୍ୟୟ ନ ସଲା ।
ଦେବଳ ଶାରୀର ଶକ୍ତ୍ୟ ବିବେଚନାରେ ସେପରି
କରେନ୍ଦ୍ରପ୍ରତି ହୋଇଥିଲା । ତଥାର ମାନ୍ୟତାକୁ
ଲେଧୁଣ୍ଡ-ଏ ଖବର୍ତ୍ତର ବିବେଚନା କରିବୁ ବ
ଜୀବିତର ବିକୁଳ ପିଲା ଦେବଳ ସଦ୍ଧା-
ଦୃଷ୍ଟିରେ ଏହାର ସାଧାରଣ ନିଜମ ଦେବା
କାହାମନ୍ଦ୍ର ଯେ ପକ୍ଷ ହେଉ ॥ ସାମର ଅଭିନ
ତ୍ରୀଣ କରିବା ଦେବର ପଥକର ହଜା ଯେଉଁ
ବାର୍ଧନରେ ବ୍ୟୟ ଦେବର ଅଭିନନ୍ଦିମାନ,
କର ଅନ୍ତରୀମ ଦୂର ନିଜ ପେନ୍ଦରମାଟିକ
ସେହି କର୍ମକର୍ମରେ ପେନ୍ଦର ଟବା ଗ୍ୟାନ କରିବେ
ପାଞ୍ଚ ପଥକର ଅୟକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ସମାଜ-ଦେବ ।
ବିନ୍ଦୁଗଳିଙ୍କ ପରମ୍ପରରେ ପଶାଧୁଳିଙ୍କ ପୋନାଇବାର
ଫୁଲକୋବନ୍ତ ଫଳାକୁ ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇଥିଲା
କରିବିଲାରମାନେ ସହ କନ୍ଦମାନ୍ଦମାରେ ପ୍ରତିବନ୍ଦ
କରି ପ୍ରଯୋଜନ ଦୂର କର ଦୋରତ୍ତର
ଦିନେ ପରି ଅନ୍ତରୀମ ଅଭିନନ୍ଦ ନାହିଁ ।

ଉପର ଲିଖିଛ ବିବହରେ ଆଠମାଳେ
ଦେଖିବେ ସେ କଣ୍ଠୀୟ ଗନ୍ଧିମେଘ ପତ୍ର-
ଥାରେବଳ ପ୍ରସ୍ତାବ ଯଶୁଷୁକୁଳ ଅନୁମୋଦନ
କରିବେତେ ସବୁ ଘରେବଜ୍ଞାନ ମାନ୍ଦ୍ରା
ବାହାରୁଙ୍କ ଯେଉଁ କଣ୍ଠୀୟଙ୍କର ଅବିଭାୟ
ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲୁଣ୍ଡ ବନ୍ଦୁର କାର୍ଯ୍ୟରଙ୍କ ଥେ
ପ୍ରସ୍ତାବ ସପକ ହୋଇଥାଏ ଏହି ଏହି କଣ୍ଠୀୟ
କରିବ ନାମେ ଅମ୍ବାରେ ଭବ୍ୟ ମହୋ-
ଦୟକୁ ଧରିବାର ଦେଇଥାଏ । ପଣ୍ଡିତଙ୍କେ
ଗୋଟିଏ ବିଶେଷ ଭାର୍ଯ୍ୟ ନମନ୍ତ୍ରେ
ନିଲାବଦତ୍ତାର ଉତ୍ସବ କରି କିମ୍ବେ ଭାବୀ
ଅନ୍ତାଜନ କଣ୍ଠୀୟରେ କ୍ଷେତ୍ର କରିବାର ଗନ୍ଧି-
ମେଘବର ସେଇ ପ୍ରଦତ୍ତ କଥା କରିବ ବିବ-
ରଗକୁ ପ୍ରଦାନ ଗର୍ଭାଷ୍ଟ ଦାଦା ବନ୍ଦୁ ଦୂରର
କଷ୍ଟରୁ ଥିଲେ । ଏଥବଳ ପ୍ରଦାନ କରିପରି
କରିପୁ ଉତ୍ସବେ ଆମିନ ହୋଇଥିଲା । କର୍ତ୍ତା-
ମନ ଥରାକୁଆଖିବେ ନାହା ସାଧାରଣ ହିତର
ହେଉଗଲ । ସକଳଙ୍କ ଯେତେବେଳେ
ଦେଇନ୍ତୁ ବୃଦ୍ଧିବେ ଫେରନ୍ତ ଅଳ୍ପ କରି
ଥାଏଣ୍ଟ ନାହିଁ ଯେବେଳେ ତଥାପ ଯେତେବେଳୁ
ଅଳ୍ପକ ବହିର ନାହିଁ ପ୍ରତି ପାଇଁ କୁଣ୍ଡେ ବରିଜ
ବରାକୁ ଅବଶ୍ୟକ ।

ପରିବହନ କ୍ଷେତ୍ର :

ବିଜ୍ଞାନର ସୁପ୍ରକଟିକରଣ ଏବଂ ବିଜ୍ଞାନର
ମାଧ୍ୟମରେ ଚାହେବାର ଦିଶା ଆଜିକୁ ପଢ଼ିବାକୁ
ବିଷ ଯେଉଁ ଅନୁଭବ ଲେଖାଯାଇଥାଏ ତଳୀପୁରୀ
ଅନ୍ୟମୋହନ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପଢ଼ିବାକୁ ସବ୍ରାନ୍ତା-
ବିଜ୍ଞାନ ବିଜ୍ଞାନ-ସାର୍ଥକ ପ୍ରକାଶକ ହୋଇଥାଏ
ଆମେମାକେ ବହୁଭୁ ସମେତ କର୍ତ୍ତା ପଠିବାକୁ
ଅନୁଭବ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ।

卷之二

ଲେବେ ସଂଶୋଧ କରିବାକୁ ଏହି ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦୟର
ଶୁଦ୍ଧିବିଷୟ ପାଇଁ ଦେବୀ ଅର୍ଥରେ ପରମାପାଦାନାଳ
ଯାହା ମୁହଁନାମାଳଙ୍କୁ ନବତ ପ୍ରମୁଖ ଦେବ
ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦୟ ଘାଜା ବହୁ କାର୍ଯ୍ୟର ନାହିଁ । ଯଦୁରେ
ପାଦାନାମ ବୈକିଏ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କରିବାରେ
ଦେବୀ ଦେବୀ । ଲେବେ ଅଭିଵ୍ୟାଗ ଲକ୍ଷ୍ମୀମଣ୍ଡଳେ
ଦେବେ ପାଦାନାମର ଉତ୍ତର କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦୟ ସେ ସବୁ ଦେବିରାକୁ କରି ବା ଅଭିଵ୍ୟାଗ
କରିବାକୁ ସହି ନାହିଁ । ମନ୍ତ୍ରବିଷୟାଳଙ୍କ
ଦୋଷବିଷୟା କରି ଦେବେ ଅର୍ଥରୁ କେତେ ଏ
ବସ୍ତୁକିମ୍ବା ଅଭିଵ୍ୟାଗ କରିଲେବା ମନ୍ତ୍ରରେ । ଯେତେ
ପାଦାନାମ ଉତ୍ତର କରିବୁ ଏ ଅଥବା ପରମାପାଦାନାଳ
ଯାଲମ୍ବନର ଦେବିରାକାରେ ଉତ୍ତର ଦେବିଙ୍କ କ
ରେବ ବାହା ଦେବିରାକୁ ଲେବାକୁ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦୟର
ଦ୍ୟାମିର ଦାର୍ଶନି ।

ମୁଖରୀଙ୍କ ସନ୍ଦର୍ଭରେ କେତୋଟା କେବଳ
ଅପରାଧ ଉପରେ ବିଚାର ଗୋପନୀୟ ବାବ
ବରମାତ୍ର ବିଭିନ୍ନରେ କଥା ସାହୁରୁଷେ କଥା
କେବଳ ଅତ୍ୟନ୍ତ କାହିଁ । ଏଥାବୁ ଆସି ଅବଶ୍ୟକ
ଦେବାକଥାରେ ଯେ ଏହା କାହାର ପ୍ରକାଶରୀତିରେ
ଦିଲ୍ଲି ପତ୍ରାକୁ ଅନ୍ତରେ ଛାପାଇଲେ ଏହା
ଅଧିକାର କରିବାରେଟ୍ରୋର ପରିପ୍ରେକ୍ଷଣ ସାଥୀନାମ
ଅନୁମତି ଦେଇଲୁ । ମାତ୍ର କେବୁଦ୍ଧ ଅଧିକ
କଥା ଏହି ଅଧିକାର କରିବାର କମଳାଜ

କୁଳ ଧରି ପ୍ରତି ହେ ଦିଅନ୍ତି । ଶାଶ୍ଵତ ସ୍ମୃତ ମେହେବୀ
ପାଦ ଅର୍ଥରେ ଦେଖିଲ ମାଳ ପ୍ରସ ଦିଇବାର ଦେବ
ଦିଅନ୍ତି ।

ଅହିରାଳକୁ ଗାସକ ଫେରେଇଲ ବାହୁ ଙ୍କ ଲମ୍ବେଁ୨୯
ହୋଇ ମଧ୍ୟରେ ଦୟ କିନ୍ତୁ ପରିଷ୍କାର କରାଯାଇ ଦୟ ଅଛେ
ଏହିରେ ବରଚକ ଦୟ ଅଛି ।

କରିବାପିଲ ଏହିପ୍ରାତି ଦୁଇର ପ୍ରକାଶ ଦେଇବ ଗନ୍ଧର୍ମ
କାହିଁ ଅଳ୍ପକିନ୍ତୁ ସବୁ ଅନୁଭବ ହେଉଥିଲୁ ଏହି ଏହାର
ଅନ୍ତର୍ଫଳେ ଆଜି ଅଚାଳନ ଦେଇ ଥାଏଗନ୍ତୁ।

ପ୍ରେରଣା ।

ପଦ୍ମସେନବୁ ମହାମତ ବିମନେ ଅମ୍ବେ-
ମତେ ବାଧୀ କୋଡ଼ି ।

ଶ୍ରୀ କୃତ୍ତବ୍ୟାମିନୀ ପାଦମଣି ହାତାବଦ ମନୋଦସ
ପଦ୍ମପଥ—

ଶ୍ରୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ କଣ୍ଠେ ପାତ୍ର ଅଧିକ
ହୁଏ ବୁନ୍ଦେ ପ୍ରାଚୀ ଦାନ ଦେଇ ପାଖର
ଦରବାରେ ।

ଛି । ପାଦମୋଳ । ମୌ । ବେଶ-
ହୋଲରେ ଏ ବୁନ୍ଦେଖର ମହାବେଳକର ଶେ-
ଷିବ ପ୍ରାଣିତ ଚନ୍ଦ୍ର ଅଛି । ଏହାର ବନ୍ଦୁଶାର୍ମ-
କେ ପ୍ରତିବ ତମର ଓ ପ୍ରାଣିର ଅଛି । ଏହି
ମନ୍ଦରର କାନ୍ଦୁରେ ଗୋଟିଏ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରାଣ
ଦେହ ଏକ ଚର୍ଛିର ଠିକ୍ ତିନ୍ଦରେ ଗୋଟିଏ
ଦୂରତ ପ୍ରସରି ରହୁଥିଲା । ଏହି ଗ୍ରାମରେ
ଅଭୟାସ ଉପରୀଯ ଓ ଧୂଳ ଡକ୍କା ଜାଗାକିମ
ଗୋଟିଏ ଅଛି ପ୍ରାଣୀର ଜୀବି ଅଛି । ଠାକୁରଙ୍କ
ଜୀବ ଜୀବା ମହାଯ ଏଥି କିବିତରେ ଥିବା
କେବେବେ ତୁମେ କଣ୍ଠା ଫୋରାଇଥା । ଏହି ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ
କଣ୍ଠ ଦୂରକୀର୍ତ୍ତି ନନ୍ଦର ଚକ୍ରକିରଣ ଅନୁଭବ
ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରମାଣରୁକ୍ଷ ନାମରେ ଅବହତ ।
ଏହି ପ୍ରାଣ ପାଶକ ପରାମ୍ବରୀମନଙ୍କର
ଗୋଟିଏ ପଞ୍ଚାଙ୍ଗ ଅବଦର ପ୍ରମାଣ । ସେଇ ପଥ
କୁମାରେ ପ୍ରାଣ ଭାଇରେ ଏହି କ୍ଷମି ପ୍ରାଣିତା
କୁ ଦୂରବ୍ରତ କରୁ ଓ କିମ୍ବକ କଲ ଶାତ କମ
ପ୍ରତ୍ୟେକ କରୁଣା ଜ୍ଵଳା ପଣୋଳକ ଚଢିବେ
କୁକୁରିଷ୍ଟ ଦୂରପୂର ଦ୍ୱିପତ୍ରେଖକ କରି ଆମ
ଶ୍ରୀମନୋଦିନ ଓ ଅନ୍ତର ଜୀବ ଦୂରଧିକ
ପେମାଳେ ଅବଦ୍ୟ ଏହି ପଦମ ପ୍ରାଚରି ଥାଏ
ଅନ୍ଧାରୀ ଶ୍ରୀର ଦୁରଧିକ ବିପର୍ଶକେ । ବିଦ
ମାରୁ ସନ୍ଦର୍ଭାଧୀ ତାର ତେଣାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବୋନ
ଦୂରପୂର ଦୂରପୂର ସଙ୍ଗେ । ଏହି ପ୍ରାଣୀର ବନ୍ଦି
ଅଛି ଜୀବନକୁ ପରପା ପାଇବା ଅଛି । ଏହି
କାନ୍ଦୁର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଉ ମନ୍ଦରକ ପ୍ରାଣୀର

ଦେଖ ସ୍ଵାରେ ଜୀବି ଓ ବନ୍ଦ ହୋଇଥାଏ ।
ପ୍ରୟୁକ୍ଷରୀକ ପଦରେ ପ୍ରାୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଥାଏ
ଲାଗି । ଏମନ୍ତର କୌଣସି କରେ କହୁନାହାଁ । ଏହିବାର
ପିଲେ କହିଛି ଅନନ୍ତାଗାଲୀ କହୁଣ ଏହି
ଧ୍ୟାନଶୀଳ ପତ୍ରସାର୍ପ୍ର ପସ୍ତର ଗବନ୍ଧାନ ହିଁ
କରନେତ୍ର ରହିର ପ୍ରସ୍ତରରେ ପ୍ରାୟ ଦୂର ମାନ-
ନ ଦୂରପ୍ର ତେଜିଲା ନାମଧେଯ ପାଶରେ ଅଛି
ଶୋଇଏ ଦେବ ମନ୍ଦିର ଜମୀନ କରଇ ଥିବାର
ସୁଧାପାଇଁ । ଦେବଳ ଉପର ଧ୍ୟାନଶୀଳ ମନ୍ଦିର
ବନ୍ଦ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଉଚ୍ଚ ପାଦପୁରାକ କହିଥାଏ ।
ମନ୍ଦିରର ଦେବଜାତେ ଅପାଳା । ମନ୍ଦିରେ
ବିକାଶ କରି ମହାଦେବଙ୍କର ପାତା ଓ ପେନ
ରେ କଷାୟକା ପାତା କମେ ଦେଇବ ପୂଜା ଓ
ମୋହ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବନ ଉତ୍ସବରୁ ଅଭିନ୍ନ ହେ-
ବସିବେ । ନାହିଁ ଦେଇବ ବର୍ଷଦିନ ହରବରୁ
ଦେଇବରେ ଫଳାବୀ ଜୀ ବାହି ସ୍ଵଦିନରୀ
ତାଥିର ଜୈସାକୀ ବଳେକର ମହାପୂଜ୍ୟ ଶିଦ-
ଉଦ୍‌ବାହା ଓ ଧର୍ମପ୍ରସରଣ କୁଣ୍ଡଳେ ଦିନ
ଥମୁଣ୍ଡ ଅଶ୍ଵର ମାର କୁଦରା କର କହୁବାନୀ
କିମ୍ବା କୁଦରା ପୂଜା ମୋହ ଓ ପଦ ହାତା ପ୍ରକାଶ
ଏବ ପ୍ରଭାର ଚାରାରୁ ଅହୁର୍ମୁ । ଏଥି କମନ୍ଦେ
ନହିଁବ ଲେଖମାନେ ଏହାଦିନରେ ବିମେଳ
ମୁଣ୍ଡ ଏହ ସେ ଏହ ହେବରୁ ବିଷେଷ ପ୍ରକାଶ
ଦାର୍ଢ ହୋଇଥାଏ ଏହୁ ମନ୍ଦିର ପ୍ରଦାନ
ମାଟେବାର ଦକ୍ଷ ବିଦ୍ୟମଧ୍ୟ, ଅର୍ଥବକ ଅଧ୍ୟା-
ତିତ । ଅଥବା ଶୋଭାଦୟ ବିଷୟ ଏହ ଏହ
ଏଠାର ପୃଷ୍ଠାରୀକି ଏକାଦଶକଳକେ ବିଲ୍ଲି
ଦେଇବ ଅଛି କହିବାକୁ ପେନର ଅଛି କହିବାକୁ
କହି ମେହାର ମନ୍ଦ ପାତାରୁ ଓ ଶୁଦ୍ଧିକରି
ଏହାର ଶିଥିର ପ୍ରବାସୀର ପାତା ପିଲାଶର ପ୍ରକାଶ
କରିବୋରାକୁ । କେବେବେ ହୁହବୁହୁ ପଣି
ଏହାର ମେହାର କେବଳ ୫ ଟାର୍କିର ଏ
ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ଦେଖି
ଦେଖିଲେ ବାହିକ କଳ ପଦତ ଦ୍ୱାରିଯୋଗ
ହୁଏ କାହିଁ । ମାତ୍ରକବ ଏଥି ଅଛି ଜୋଗ
କହାପୂଜ୍ୟ କେବାର ଅବି ମୁକାଦେ ଦେଖି
କରଇ । ଦେଖିଲେ ଏ ନୃତ୍ୟ ପୂଜ୍ୟ କାହିଁ କାହିଁ
କରସିଲେ ଅଛିବା କମେ କିମ୍ବା କରସିଲେ

ପ୍ରତ୍ୟେକ କିମ୍ବା ଏହାକୁ ପଚା ପୂର୍ବ ଉତ୍ସବେ
ଶେଷ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ଏହାର ପକ୍ଷେରୀର ଜାହେନେ
ଆହୁ ଏହା ଉତ୍ସବର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯାହା
ଦେବବୋଲି ତେ ଉତ୍ସବରେ ଅନେକ ଗୁଡ଼ିଖ
ପ୍ରମର ପ୍ଲାଟିମାରେ ତେ ବୋମେଶାଦ ପଥ୍ୟବା-
କେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହୁ ଉତ୍ସବରେ ଜଳ ପାହାର
ଘାଟର ମନ୍ଦିର ବନ୍ଦବାର ଉତ୍ସବ । ଶୋର୍ତ୍ତାରେ
ପୃଷ୍ଠାନୟରେ ମନ୍ଦିର ଏକାତାରୁ ପ୍ରାଚୀ ଦୀର୍ଘକାଳ
ଅନୁରବେ ଯାଇଥିବାରୁ ପଥ୍ୟବମାନେ ଏହୁ
ତାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ମାତ୍ରାର ଜଳ କର୍ମକଳ
ସମାପନ କରିଛି, ଦର୍ତ୍ତମାତ୍ର କର୍ମର ଓ ମୁଖ
ଦେଇବପୁରୁଷ ଏହା କିମ୍ବାକେ ଯାଇଥାକୁ ତେ
ଏହାକୁ କଳାପ ଦୂରେ ଦେଖିଲା କିମ୍ବାକୁ
ଏହୁ କଳାପରୁ ନିର୍ମାଣ ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ ।
ଏହାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରାୟ ୮ ୫୦୦୦ଙ୍କା ଅଳ୍ପ
ଦେଇ ଦେବା ଅଛି ଦୂରେ ଦସନ୍ତ ଏହିପରି
ଏପରି ଦେଖିବା ଆବଶ୍ୟକ କଲାଇଲୁ କାହା
ଦେଇ ଯାଇଥିବାରେ ଏପରିକି ଦେଖିବାକି
କାନ୍ତିର ମନ ଏହି ପ୍ରତି ଅନୁଭ୍ଵ ଦେଇଲାହି ।
ଦେଇବଶାର ମୌଳି ଏଥୁଥା ହାତୀ ମଧ୍ୟେ-
ପୂର୍ବ ଦେଇବର ତାକୁକ କୁମିଳାର ଅନୁରବ
ଅଟେ । ଏହା ଏହୁ ପୁରୁଷଙ୍କୀ ତେ ଦେବାରେ
ପ୍ରତିକି ଏହାର ପୃଷ୍ଠା ପୁରୁଷମାନଙ୍କ କାହିଁ ଥିବା
ପ୍ରତି ଏଥର ମୟାର କିମ୍ବା ଏହାରକ ଏହା
ଦୂରେ ଦେଖା ପାଇନ୍ତି ଆବଶ୍ୟକ, ମାତ୍ର ଏହା
କିମ୍ବା କର୍ତ୍ତମାକୁ ଅର୍ଥକି ଅନ୍ତର୍ମା ଦୁର୍ବ୍ଲିକେ ରେ
ଯେ ସମ୍ବନ୍ଧର ସମ୍ବନ୍ଧର କରିଯାଇବି
କରିମାନ ଦେଇ ନାହିଁ । ଯାହା ଦେଇ ଏହାକର
ପଞ୍ଚ ମୋହି ଆହାପଣ କରି ପଢିଥୁବାକୁ
ତେବେକ ପୃଷ୍ଠାରଙ୍କ କରିବାକୁ ଦେଇ ଏହାକୁ
କରିବା କରିବାକୁ ଦେଇବାକୁ । କେବୁ ଅମ୍ବାନାନ୍ତର
କରିମାକ ସଜା ସବୁ ସମ୍ବନ୍ଧର ତେ ଦେବାକ
ଦେଇବ ବବର୍ତ୍ତମାନ ଅଭିବକ ଏହୁକାର
ଦେଇବ ଏମୟ କର୍ତ୍ତମାକ କରିବାକରିବା
ମାତ୍ରର ଦୋତରେ ଦେଇବାକ ଦେଇବାକ
ଦେଇବକ ଏହୁ ଏହୁକାର କରିବାକ ଏହୁକ
କରିବାକ ଏହୁକାର ଏହୁକାର କରିବାକ ଏହୁକାର

ଶାର୍କାମାନ୍ଦ } ନିର୍ମଳ ୧୩
ପୁଣ୍ୟ }
ଅ ପଦକରଣମହାତ୍ମ

ମୁହିଁ ସମାପତ୍ତିବା ।

ଶ୍ରୀ କାନ୍ତି

୧୦ ମିନ୍ଟେ କୁରୁ ସହ ୫୫୯ ମହିଳା ଓ ଲୋକଙ୍କ ମହିଳା ପାଇଁ ଅନୁମତି

୪୩୮

三
三九五

କୁଳଗର୍ବୁ ଅମ୍ବନକଲାର ଜୀବେ କିନ୍ତୁ
ଲୋକିଆହୁ ତ ଏହି ଦିନ କାଳଟେଇବ କବା
ଏହି ଶାମର୍ଦ୍ଦି ମର୍ଦ୍ଦିକ ଆପଣା ବାତି ବୈଶିଳ
ଏହି ସହରେ ଥିଦ୍ୟ ଏହି ମନାକଳ କରୁଣାକର
ଦ୍ୱାସ୍ତରୁ ମୂର୍ଖୀରେ ବୃଦ୍ଧାଗନ ଦେଖି କୁଟୁମ୍ବାର
ଏହି ପଞ୍ଚକରେ ଅଛନ୍ତି କରି ୨୩ କଢ଼ି
ପ୍ରାମାଳ ଅର୍ଦ୍ଦାହୁ ଏହିକି କର୍ଯ୍ୟ ଅନ୍ୟ
କେଉଁଥିପାଇବାକୁମାନଙ୍କର ବାଧାଏ ନାହିଁ ।
ଦ୍ୱାସ୍ତର ଜୀବିତ ସରେଇ ଏହି ସୁନ୍ଦର ।

ଜାତ ଦୁଧନାର ହୃଦୟଙ୍କରେ ସମୀରଣ-ପ୍ରେସ୍
ଥିଲେ । ଯେତାର ମହାବଜା ଭାବାକ ଅଭ୍ୟାସ
କାରୀ ହମନ୍ତେ ବୃଦ୍ଧ ଅତ୍ୟନ୍ତରେ ଅଶ୍ୱେତବନ
ଭବତ୍ସବାର ସମାବେଳେ । ଅଭ୍ୟାସି ଅଶ୍ୱେ-
ଜଳ ମଞ୍ଚରେ ମୋଟିଏ ଦୂରତ୍ତ କେତେବେଳାର
କଥା ଏବଂ ସେ ସହିତରେ ମହାବଜା ଆଦି
ହୋଗାଇବାର କେବଳପାଇଲୁ ତୁମ ଆବେଳା
ଦେବେତୁରୁ କି କୌଣସି ଖାଦ୍ୟ ପ୍ରକଟରେ
କୌଣସି ଲବନେ ଧେମନ୍ତ ପ୍ରାମାଣ୍ୟ ବନ୍ଦକ-
ଦାର ହେବି ନାହିଁ । ହାରହାର ମହାବଜା
ତରେ ନୈଷ୍ଠିତ ହୁନ୍ତ ଆପ୍ରାତ୍ମି ।

ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେହିରୁଆ କବି ପରାମାଣୁକାଳର ଏବଂ
ଦାରୀର ମୁଲ ଅଛେ ।

ଭରବ ପୁଣ୍ୟ ସ୍ତୁଦେଶ୍ୱରଗତ ମରହାଷ୍ଟର
ମାଟି ଓ ପିରଙ୍କିନାସନ, ସତେଜା, ମାଲିନୀ,
ଓ ପଥରବ୍ରତ୍ୟ କିମନେ ବିକାଳ । ସମ୍ମିଳି
ହୋଇବେ ଗୋଟିଏ ଲୁହାକିଆ ବଳ ପ୍ରାପ୍ତ
ହେବାର ଉତ୍ସମ ଖେଳାପ୍ରତି । ଏଥପରି
ତପଳମ ହକା ମୂରଥକରେ ଗୋଟିଏ କମ୍ପାଳ
ଶଠତ ହେବ । ପରେବ ଅଂଶୁର ମୁଲ୍ୟ
କୁ ୫୦୦ ଟଙ୍କା ଦେବାବୁ । ବିନ୍ଦୁତ କୁମାର
କୁମାରପୁନ୍ୟନେ ପ୍ରାହଚନ୍ଦ୍ରା ବ୍ୟକ୍ତବାନିକୁ
ହଜାର ଦେବାର କାଳା ବୌଦ୍ଧ କରସୁରା
ପ୍ରଥ୍ୟେବେ ଏଦେଶର ଲୁଗାକଳ ସ୍ଵକିର
ଦେଖ୍ବା ଅବଶ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟନୀଯୁ ଅଛେ ।

ଶ୍ରେଷ୍ଠନାଗପୁର ଅକ୍ଷୁର୍ଣ୍ଣ ଦିଲ୍ଲି ଶକ୍ତି
ନାଜନ୍ଦନଙ୍କର ମୂର୍ଖ ଦୋଷାଙ୍ଗୀ ହୋଇଥାଏ ।
ପ୍ରେସ୍‌ଟମାନ ନେଇଅଛନ୍ତି ବି ଏହି ଦିଲ୍ଲିର
ସମ୍ରଦ୍ଧରେ ଲୋକର ସ୍ମର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ଅଛି କି
ଏହାକର ପଦ୍ମପୁରସ୍ତମାନେ ହେଠ ନାଗପୁରର
ନାନ୍ଦାପୁରାକର ପାଇବି ଦେବେଶ ଥିଲେ ଏହି
ସେହିପାଇଶକୁ ଏହି ପ୍ରକାଶରେ ଦିଲ୍ଲିରେ
ଭ୍ୟାଖ୍ୟ ପଢ଼ିଲି ଥାଏ । ଉତ୍ତରା ଗନ୍ଧାରାକର
ଗାନ୍ଧାରାକର ସମ୍ରକ୍ଷରେ ହର୍ଷ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ଅଛି କି
ସେମାନ୍କର ପଦ୍ମପୁରସ୍ତମାନେ ଉତ୍ତରା ସମ୍ମା-
ନ୍ଦାପୁର ଏହି ପଦ୍ମପୁର ହର୍ଷ୍ୟ କରୁଥିଲେ ।
ମାତ୍ର ପ୍ରେସ୍‌ଟ ସମ୍ମାନାକର ନାନ୍ଦାପୁର ଏହି

କୋଣ୍ଡ ହୁଏ ଏହି ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ଗୀତର ଆସି ।
ପ୍ରାଚୀକାଳରେ ବିଶୁରାବୁ ଉଠି ଏହି ଲେଖିବ
ଗନ୍ଧମ ଜଳ ପାଇବାରେ ଅଗ୍ରମ୍ଭ ଓ ପରିଯାଏ ।
ବେଗୀରେ ଏଥରୁ ପଢ଼ଇ ଉପ୍ରେସ୍ କରିବା
ଆବଶ୍ୟକ ।

ବିଜେ ଏଇ ସର ଥଳେକହାନୁବ ମାଦେଖୀ
ତାତିର କହାର ପ୍ରତିବନ୍ଦିବ ମୟ ଦୂଘଳବିଜେ

ଗବର୍ନ୍ମେତେ ବିଜାୟ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୀ ସମ୍ପଦର
ଶାସକ ଚରଣଙ୍କୁ ମାତ୍ର ଯେ ସମ୍ମାନୀୟ ବାପକ
ପଡ଼ୁ ପ୍ରକାଶ କରିବେ କାହାଠି । ବସନ୍ତନାଥ କଥା
କୋଷ ହେଲା ପ୍ରକାଶରେ କଲୁ ଆମର ହେଲା
ଗୋପକରେ । ପ୍ରକାଶକ କଲେ ଜୀବନ ସମ୍ପଦ
ହୋଇଥିଲୁ କି ନା ଲୋକେ ହୁଏବେ କଥର ?
ଏହାର ଉତ୍ତର ଦେବାତାରୁ କରଂ କରଂ
ଦେବା କଲ ଯେ କୌଣସି ସବକାସାକର୍ଣ୍ଣଶର
ତେବେ ସମ୍ମାନୀୟ ପ୍ରକୃତି କବିତାପଦିଷ୍ଟରେ
ଦେବ ନାହିଁ ।

— 1 —

ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶଗୁର୍ଗର୍ଜ ହୋପଲକାନର ଅନ୍ତର୍ମଳେ
କଣିକ କଣ୍ଠେଲ ବୋଲି ସାହେବ ଖେଳିଥିଲ
ପଦ୍ମଲ କରିଅଛନ୍ତି ପୀତ୍ତ ବନ୍ଦର ମାତା ଉପରେ
ଏ ମହାବୟ ଏଥୁପୂର୍ବେ କଷ୍ଟକରଣର କାମରେ
ପ୍ରାୟ ୮ ୯୯ ୯ ସମ୍ମଲିତରେ ତେସ୍ତା କମ୍ପି-
କରିବ ଥିଲେ ଏହି ମେ ଦିନର ଅତେବେ ଭୟର
କରିଥିଲେ । ସମ୍ମଲିତ ହରିଶଶୀରୁ ଅନନ୍ତ
ସହି ଅତେବେ ହେଲେ ସେ ସେଠାରେ ଦାନା-
କର ହୁଏ ଚିତ୍ତର ରଖିବାର ତେସ୍ତା କେଇଥାରୁ
ଏହି ମେଠା ତେସ୍ତା କମ୍ପିଗର ବୋଲି
ଧାରଦେବଙ୍କ କାମରେ ମୋହି ହାତଦିନର
କର୍ମଜର ପ୍ରମୁଖ ବନ୍ଦରାଳୁ । ଏଥାଣେ ପ୍ରାୟ
୧୫ କୁଳାର ରହିବା ଅବଧିକ । ଯଦ୍ୟପି ଏ
ଶାହେବ ମନୋଦୟ ସହ କଲେ ପ୍ରୟୋଜନୀୟ
ଟକା ବସୁଗର କେବଳ ଆମ୍ବଦ୍ୟ ତୁରେ ଚିଆର
ଅମ୍ବେଜନେ ସବ୍ୟମୋରିଲ ସହିତ ଲୋକ୍ୟ ଦିନର
ତହୁଁଥିଁ ରେ ଖାତର କଲ ଗୁଡ଼ଅପ୍ରେସର ଅନ୍ୟ
ବର୍ଷ ଆମ୍ବ କୁଳକର ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ପ୍ରଦିତ
ହେବା ଦ୍ୱାରାୟ । ବର୍ତ୍ତ ଦୃଶ୍ୟକରଣର୍ଥେ ସେ
ହେତୁଟାବେ କଲେ ହରିଶଶୀଲ ସୁରାର୍ଥୀ
ଏବେ ଟକା ପ୍ରକାଶି ଦେବାର ସମ୍ମାନର ସେ-
ତାରେ ସନ୍ଦେଶୀୟ ରାଗ ରାଶାର ଉପାୟ କରିବା
କିମ୍ବନ୍ତେ ସାମାଜିକ କେବଳ ତାତି ସାଇଲି କାହିଁ ।
ଏହିକୁ ତଥା ଯାଇଥାରୁ ସେ କର୍ତ୍ତୃପରମାନ ଅନ୍ତର୍ମଳେ
କୁଳ ଦିନା ଦେବାକୁରା ଥର୍ତ୍ତ ପରମାନ କରିବାର
ଅଶା ନାହିଁ ।

ଅତ୍ୟନ୍ତର କହିଲା କେମ୍ପାରେ ମାତ୍ରକ
କାମକୁ କେତ୍ତାରେ ଉଚ୍ଛବିଷୟର ପ୍ରକାଶ
ଦେଖିଲାବେ ଅନ୍ତରୁ ନର୍ତ୍ତମାତ୍ ଅମ୍ବେମାନେ
ଅସ୍ତର ହୋଇଥିବୁ ଯେ ଉଧୀଶଳାରେ

ବୁଦ୍ଧାଜୀବନ ପଢାଇଲ କମ୍ବା ବହୁଲକୃତ
କମ୍ବା କୁଷକ କ ଥାଇ ଦୂରଗୋଟା ହୁଲକୁଳା
ଯୋଡ଼ିବୋଇ କହିବକାର ହେଉଥି ଏଥିରେ
ମନୁଷ୍ୟ ପାଇ ଦୂରବର ଅସୁରିଖା କ ଶୁଣେବେ
ଗାତ୍ର ଓ ଗାତ୍ରଗୋଟୁଟ ପବିତ୍ରବୁଦ୍ଧରେ କବ
ଅସୁରିଖା ଓ ବଞ୍ଚି ହେଉଥିଲା । ଏବାଟେ ଯଜର
ଗାତ୍ରର ଗାତ୍ରାବର ଲାହୁ ସର୍ବକିନ୍ତୁ ମାଦାଜାରୁ
ଛାଇଥର୍ବାନ୍ତି ସତ୍ତବ ଏହି ଆଟକାଟେ ସାର-
ଥିବାରୁ ଲାହୁ ଯିବାଥିବା ସମୟେ ତୁମ ଓ
ବାଟେରୁ କବ ତାହାର କରଗଲୁ ଫରେ କମ୍ବା
ଦୂରକୁଳ ଛପରେ ଲମ୍ବରେ ଗାତ୍ର ରହେ
ଓ କବମାକ ହୁଲିବ ଦୂରବେଳେ ଖୁଲୁଆଏ
ବନ୍ଦ ବୋଲୁ ହୁଲିପାଥରେ ପଦିର ପାନ୍ତି
କମ୍ବ ଦୂରିସମୟେ ଏହର ପାଇ ଶବ୍ଦା ଅଧିକ-
କନବ ଓ ଶବ୍ଦାକପୁଲ ଅଟେ ଏମାର ତା ଗାତ୍ର
ରହିବେ ଏ ବାଟରେ ଏଥର ହୁଲିତକାମ ଅମ୍ବନ
କବର କଲେ କିମ୍ବା ହୁଲୁ ହୁଲୁ ଓ ଅଧିକଲକ
ସାରମେ ଦେଖିଥିଲେ । ଏ ଏମଧୁର ବାଟ
ଉଠିଦେଇବକ ଜୀବାବରେ ଏହା ଅଧିକପାଇଁ
ଏଥର କହିବ ତ୍ରପାଯୁ ବୋଲ କ ହାଲ ବର୍ତ୍ତ
ମାଳ ଦେଖାଇ ଅକର୍ଯ୍ୟକ ଅର୍ଥକ ଆଗାତକୁ
ଏ କହିଗଲାମାନେ ଏ ବାଟ ଓ ମୋଟିପରିବ
ଅନ୍ତର ବୋଲ ସଖାପରେ ।

ଦେଖିବାରେ ଏହାକି ସମ୍ଭାବୁ ପ୍ରେରଣ
ହେଲା ନାହିଁ ସେଇର କେତେବୀର ଛୟାର
କଞ୍ଚକୁ କରିବାର ଦିଶା କରିବାର ଦେଖୁଥାଏ
ଆମୋଳଙ୍କ ବିଧାର ହେଲା । କୁରିଗର ଦେ
ଶାମ ଏବଂ ନାହିଁ ସେଇପାଇଁ ମଧ୍ୟରୀତାରୁ କରିବାର
ଆମେବ ବିଜ୍ଞାନାଳୀର ପର୍ଯ୍ୟାନୀ ଏହି
ଦେଖାରେ ଘୋର ଦେଇଥିଲେ, କାନ୍ଦିତକ ପା-
ଶାକ ହୃଦୟରୁ ଝାଇମର ବିଷର ପେଗବଳା
କରିଥିଲେ ଏବଂ ନହିଁ ମାତ୍ର କବର୍ତ୍ତିବାଲେନରେ
ଏବଂ ଆହୁର ତାହିଁ ପରିପାରର ଦ୍ଵାରା ସବ୍ୟାମରେ
ମେହି ପେନାର ବ୍ୟକ୍ତ କାରିପ ଦିବାରୁ ଦିଅ
ଯିବା କିମୁକିରେ ଗାଢି ପ୍ରତିବାଦ କରିଥିଲେ ।
ମାତ୍ର ବିଲାର ମଧ୍ୟରେ ସେ ସବୁରେ କର୍ମୀଧାର
କଲେ ନାହିଁ । ଗରିଗ୍ଯୁ କ୍ଷେତ୍ର ବେବେଟେଖା
କର୍ତ୍ତା କାମିଲଟକ ଏହି ଦୟର ସାର କଲେ ତ
ଏବଂ ସ୍ରଦ୍ଧା କଲାକ ଓ କାରିବର୍ଦ୍ଦ ମଧ୍ୟରେ
ଶାମ ପଠିଥିଲୁବ ଯାହାଯାଇବ ବ୍ୟକ୍ତା ଦେଇବ ।

କହେ ଦେବୁ ବୋଲିଅଛି ସେ ପ୍ରତିକ ଯେ
ସତିର ମାତ୍ରାରସର ବିଷ୍ଟ କରୁ ଘରର ଶତ
ଆଜି ନ ପରେ ଓ ଦହିର କାହୁ ଯୋଗାଇ
କରୁ ବାବ ମାତ୍ର କହୁଦଳ ଅର୍ଥାତ୍ କଳିତବର୍ଣ୍ଣ
ଦସମର ଦୂରାକୁ ଦୂରାକୁ ସେବା ସଫାନାରେ
ବହନାରେ ଆବଶ୍ୟକ ଦେଲେ ବ୍ୟଧି ସମ୍ବନ୍ଧ
କେ ସୁରକ୍ଷାର ହେବ । ପାଇଲମେହୁ
ସବରେ ଜାହାଙ୍କର ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦେଲେ
ଏହି କହି ଅବୁଦରେ ମୋରଙ୍ଗ ସାହେବ
ଯେଉଁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦୂରାକୁ ତାନା ଅଗ୍ରାହ୍ୟ
ଦେଲେ ସବେଳ୍ ପାଇଲମେହୁ ସବୁକୁ ବାରଜ-
ବାହିମାରେ ସେଉଁ ମୁକ୍ତପର ପାଇଲାର ଅଣ୍ଠା
କରିଥିଲେ ତାଣା ବନ୍ଦଳ ବନ୍ଦଳ । କରିବ
ଇଂବକମାନଙ୍କର ଗାସ ତମେବାଣୀ ଥୁବ
ପ୍ରକାଶେ ପ୍ରଥମେ ଲମ୍ବିଦାସଙ୍କୁ ବ୍ୟଧ ନିବାଦର
ଦେଖାନ୍ତା କି କର କରିବୁ ଦେବା ଅମୁକ ନୁହେ
କହିତ ଦେବା ଦେଲେ କାହାଯୁର ଅନୁରୋଧ
ରାଜିତ ବଜ୍ର ନାଟିନ ବାଧା । ଅଜେବ ଉବୁଦ୍ଧ-
ବାସୀ ଅଗା କରିଥିଲେ କି ବଳିତର ଲିବରାଲ
ଅର୍ଥାତ୍ ଉତ୍ତରାଣୀଙ୍କ ସବୁଝିମେହୁକଠାରୁ ଦ୍ୱାସୁ
ଦ୍ୱାସୁ ପାଇଲେ ମାତ୍ର ତାଦା ବ୍ୟଧ ହେଲା ।

ପ୍ରକାଶକ ପତ୍ରିକା

ଏ କର୍ତ୍ତା ଗୁଣ୍ଡର ଦୂର ଚିନ୍ହନ ପୂର୍ବକ
ସାହିମାଳଙ୍କର ଅଗମତ ଠାର୍ଟ ଚିଶେଖ ପଦ୍ଧ-
ମାରରେ ହୋଇଥିଲା । କ୍ଷେତ୍ରପଦ୍ଧତି ସବୁ
ସୁଧା ଅନୁମାଲଙ୍କ ଫଳ ହଜାର ଯାତ୍ରା ହେଉ
ଥିଲେ ଉପରେ ପରିଶ୍ରମ ଦେଇବ । ଲକ୍ଷ୍ୟତର
ସୁଧା ହେବୁ କାମଗାର୍ଯ୍ୟ; ଆନନ୍ଦର ଓ ଭାବୁ
ଦାରୀ ଯାହା କି ଶାର୍ଣ୍ଣ ଦଳାଳରୁ କୁଳର
ଦଳର ନ ସାର । କର୍ତ୍ତା ବୈଷ୍ଣଵ ଯାତ୍ରା କି ଶାର୍ଣ୍ଣ
ର ଲାଗରୁ ଅଥିବ ହୋଇ କି ସାର । ଆନନ୍ଦରୀ
ଓ ଅନୁମାଲଙ୍କ ଯାତ୍ରାବିଷ୍ଵାସ କି ଶାର୍ଣ୍ଣ ତାର ନମ
ହୋଇଥିଲା କେବଳତା ବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସେବନ
ଆବୁର୍ଦ୍ଦିବ ନ ସବାରୁ ଯାହିମାରେ ପରିବେ
ଦିନକ କିମ୍ବା ଗୁରୁ ସାରାଅବ୍ଦର ।

ଗତ ତାରିଖ ହୁଏ ପ୍ରମୁଖଦେଶ ର ନିରାକରଣ
ଅଳବସର ଭାଷାପିଣ୍ଡ ଦୂରିତ ପରିଚାଳନା ସାଧାଯିବ
ଦେଇ ମାତ୍ରମାତ୍ର ନବବୋଦ୍ଧବ ଦର୍ଶକ ଭାଷା
ଥିଲେ । ତା ତାରିଖ ହୁଏ କୁଠାକେ ଉତ୍ତରପାତ୍ର
ବୋଚସ୍ଥିଲା । ହୁଏବୁ କୁଠାକେ ମାତ୍ରମାତ୍ର
ପରିଚାଳନା ହେଲାନ୍ତି ପରିଥିବା । ତା ତାରିଖ

ଦିନ ଶୁଣଇଲୁର ନେଟ୍ରୋପାକ ମହ ସଙ୍ଗମ
କୋଇ ଥିଲାନ ଥୁପ ସବନା ଚିତ୍ରାବୁ କଥକୁ
ଆଜିମାଳ ଯାଇଥିଲା । ସେ ସମୟରୁ ରଥର
ଅଛେବ କାର୍ଯ୍ୟ ଅହରେଖୁ ଥିଲା ଏବଂ ତତ୍ତ୍ଵ-
ନୂନଙ୍କ ନିଷ୍ଠର ବର୍ଣ୍ଣିତିବେଳ ଦେଇ ନ ସବାର
ରଥ ମି ଦିନାରକୁ ସାରଥାଧନ କାହିଁ । ଏବର୍ତ୍ତ
ରଥ ଉପାରୁ ସବାଣେ ଏବନାସ ପ୍ରଥମ ଥି
ଲେବେ ରଜବାଟାର ଅମନୋଯୋଗିତା ବା
ଦୂରକଞ୍ଚା କରଇ ଗୁଡ଼ି ରଥନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରଥର
ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଅନେବ କାର୍ଯ୍ୟ ବାଜା ପଦ କହୁ
ଥିଲା । ପରଦିନ ତା ୧୦ ରଥ ଶୁଣସ୍ତେ ଗୁଡ଼ର
ପ୍ରାୟ ମ ୧୦ ବା ସମୟରେ ରଥମାତେ ହି-
ବହାରରେ ବପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିଲେ । ଏବଂ
ଏବନ ବନ୍ଧୁପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରଥର ଆବଶ୍ୟକୀୟ
ବେଳେକ ବର୍ଣ୍ଣମାନ ଯଥା କଥାତ ଖେଳ
ହେବାର ରଥ ମଧ୍ୟର ଓ ରଥପ୍ରଦରଖାତ କିମ୍ବ
ହୋଇ ଏହି ପ୍ରାୟ ମ ୧୦ ବା ୧୦ରେ ପ୍ରଭୁମାନେ
ଅହର୍ତ୍ତ ଦିଲେ କହି ରଥାରୁକ ହୋଇଥିଲେ ।
ଏହିତ ସମୟେଁ ସାମାଜିକ ଏକ ଅଗ୍ରା
ହିସ୍ତ ଦେଉଥିଲେହେ ବହାର ଯାତ୍ରୀମାରଙ୍ଗର
କିମ୍ବେଳ ହେଲା ହୋଇ କି ହିମ୍ବ କେବଳ ରଥ
କାର୍ଯ୍ୟ ପରାବୁ ଘେଷ ହୋଇ ପୃଷ୍ଠାଦିକ ରଥ
ମାତେ ଏ ଦିନାରେ ଲଗି ଏ ଗୁଡ଼ି ଶୁଦ୍ଧ
ପ୍ରାତିକାଳରେ ପ୍ରଭୁମାତେ ରଥାରୁକ ହୋଇ-
ଥାଏଁ । ଗାହା ଲ ହୋଇ ବିଶେଷ ସତ୍ତରେ
ପ୍ରଭୁମାନର ପରଶ୍ରୀ ଦିଲେ ହେବାରୁ ଦର୍ଶନ
ଯାତ୍ରୀମାରଙ୍ଗର ପାଶେ ଅନେକ ଅସ୍ତିତ୍ବା
ହୋଇଥିଲା ।

ତା କେ ରାଶ ସହାଳେ ରଥ ଟଣା ଦେବ
ଆମାରେ କିଶୋର କିନାରା ଦେବିଥୁବା କିନ୍ତୁ
ଦୋଷେରେ କାଳିଗଢ଼ୁ ଦାଦା କ ଦେବାଇ ଅପରାହ୍ନ
ପ୍ରାୟ ଏ ଖୁବ ସମୟରେ ପୁରିଷ ଓ ଜାତି
ଚର୍ମପୂର୍ଣ୍ଣମାତ୍ରେ ଛପୁତ ଆଉ ରଥ ଟଣା
ଅଭୟମୁଦେଇ ବନ୍ଧୁରାତ୍ମ ବଲଗଣ୍ଡି ପ୍ରାଚୀକର
କରେ ଅବସ୍ଥାପିତ ଦେଇ ।

ଭାବୁ କରିବାକେ ଦେଖାଇଥି
ହେଉଳାକର୍ତ୍ତନୀ ଶପଥପରାମରଣ ଏବଂ
ଆଧୁନିକତାରେ ବଢ଼ିଥିଥି ବାଯାକାରୀ ଅଭିନାମ
କରି ଚାଲିଲା !

ଛଳାବସ୍ତୁ ବାଲକା ।

କଳ୍ପନାରେ ଦେଖିବାରେ କଥାରେ କଥା
ମଧ୍ୟବାଳରେ କଳକଣ୍ଠ ସହିତାର ମହାର ଶତ

ମାନ୍ୟଦର ବଜେଳେର ତାହା କିବାରିଲାର ସେ
ସମ୍ପ୍ର ଉଧୀୟ ଅବଲମ୍ବନ ବୁଝାଇଲୁ ଏବଂ
କରିବାକୁ ପହାଳ ହୋଇଥାଇଲୁ ତମାଙ୍କେ
ଜିବାଣ୍ୟକ ତାରିଖ କମେଟିଏ ପ୍ରଧାନ ଏବଂ
ସୁହବେଦକାର ବାର୍ଯ୍ୟ ଅଛି । ଅଗ୍ରକର ପର-
ମାଣ ସନ୍ତୁଷ୍ଟିରୂପେ ନ କାଟିଲେ ତହତ ପ୍ରମାନାର
ହୋଇ କି ପାରେ । ତାରିଖ ପ୍ରମାନରେ କେବଳକୁ
ସେହିଠାରେ ଯେଉଁ ଅଭିକ ସ୍ଵକାର କଣାଯିବ
ସେଠାରେ ତାହା ପ୍ରାଚୀନକାର ଶେଷର ଭିପ୍ରାୟ
ଅବଲମ୍ବନ ହେବ । ଏହି ଅଭିପ୍ରାୟରେ
ମାନ୍ୟଦର ଶ୍ରେଷ୍ଠକ ମହୋବୟ ଆଦେଶ
ଦେଇଥାଇଲୁ କି ପ୍ରକ୍ରିୟା କିମ୍ବାର୍ଥ ଦୂରଖ୍ୟ
ବୈଜ୍ୟାଣ ପ୍ରମୁଖ କରିବ ରଖିବେ । ଯେ ସବୁ
ପ୍ରାଚୀନ ଲୋକମାନେ କିମ୍ବା ଅଧିକ ପ୍ରମୁଖ
ଅଧିକ ମେହି ମହି ପ୍ରକ୍ରିୟା ପ୍ରାଚୀନରେ ବର୍ତ୍ତମାନ
ସେହି କରିବାକୁ ହେବ ଏହି ବିଷୟମାନ
ସେହି ରେଜଞ୍ଚଲମାନଙ୍କୁ କିମ୍ବା ଅଛି
ନିରାପଦ୍ୟାନଙ୍କୁର ବେଅଭ୍ୟମାନ ସେ ସମ୍ମାନ
ବନ୍ଦରେ ଏହି ଅଭିପ୍ରାଚୀନ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ମାନ୍ୟଦରେ ସେହିଠାରେ ରେଜଞ୍ଚଲମାନ
ପ୍ରମୁଖ କରିବିବେ । ଗୋଟିଏ ସାଧାରଣ ଓ
ଗୋଟିଏ ବିଶେଷ ରେଜଞ୍ଚଲମାନ ପ୍ରମୁଖ ହେବ ।
ସାଧାରଣ ରେଜଞ୍ଚଲମାନରେ ପ୍ରକ୍ରିୟା ପ୍ରାଚୀନ ନାହା,
ନାହା ପୁଅରିଗୀ ଓ କୃପା ଦର୍ଶା ତହିଁମଧ୍ୟ
କେବେଷାର କୁଳ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ବା ଅଧିକାର,
କେବେଷାର ମାନିବ କବ ଏବଂ କେବେଷାର
ବିଶେଷ ଅଭିନ୍ୟାନ ଏହି ସବୁ ଲେଖାଯିବ ।
କିମ୍ବା ରେଜଞ୍ଚଲମାନରେ ପ୍ରକ୍ରିୟା କଥା, ନାହା
ପୁଅରିଗୀ ଏବଂ, କୃତ୍ୟ ଜାମ ବା ଅକ୍ଷ,
ପ୍ରତ୍ୟେକକ ଜିବରଗୁଣ, ମାନିବର ଜାମ କହା-
ହାସ କେବେ ତେବେ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଉତ୍ସାହ ଲେଖାଯିବ ।
କୃତ୍ୟ ଏବଂ ପରିବର୍ତ୍ତକମାନେ ସମୟ
ପ୍ରାଚୀନ ପରିବର୍ତ୍ତକ କାହିଁ କାହିଁକାନ୍ତି-
ମାନିବମଧ୍ୟ ଅଭିନ୍ୟାନ ପ୍ରଦାନ କରିବେ
ଏବଂ ସୁବ୍ରା ଅଭିନ୍ୟାନ ପ୍ରତିପାଳିତ ହୋଇଥାଇ
ନାହା କହିବ ତଥ କେବେ । ପ୍ରକ୍ରିୟା
ପାରିବ କିମ୍ବା ଏବଂ ପରିବର୍ତ୍ତକ ଉତ୍ସାହ
ପ୍ରାଚୀନ ପରିବର୍ତ୍ତକ କିମ୍ବା ଏବଂ

ବେଳେ ଜୀବନ କଲ ଯୋଗ୍ୟତା, କଷ୍ଟପୂର୍ବ
ଦାହ ଦରକାର ଆକଶ୍ୟକ ତହଁ ର ଅନୁଷ୍ଠାନ-
ିକ୍ ଓ ଉତ୍ସୁମିଟି ବିନ୍ଧାଗୀୟ କମ୍ପ୍ସ୍ୟୁଲେ
ନିକଟରେ ଘଟାଯିଥିବା ।

ଅମେୟାନେ ଆଜନ୍ ସହି ଅବରତ
ହେଲୁ ସେ ଏହି ବାଲକମାଳ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା
ବାରଣ ଅମ୍ବାନଙ୍କର ଧୂଯୋଗ୍ୟ ପରିକର ଓ
ଚେଆରମାଳ ମୋହରର ତାଳକୋଲମାଳକ
ପରି ଅଛୁଦେଖ ପ୍ରତାଳ କରିଥିଲୁ ଏହି କେହିଁ
ଧୂଦେଖାମାଳ ପୂଜା କରିବାକୁ ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦ ନିରା
ଥିଲୁ ସେ ସମସ୍ତ ତତ୍ତ୍ଵର ଦେବାର ମଧ୍ୟ ଅନେକି
ହୋଇଥାଏ । ଯେ ସବୁ ଯେଉଁ କରିବାକୁ କରିଲୁ
ଲମାବନ୍ଦିରୁ ନିରା ଦିଶା ଯାଇଥାଏ ସେ ସମସ୍ତରେ
ସମସାଧାରଣକ ବ୍ୟବହାରର ଅଧିକାର ଏହି
ସେ ସବୁ କିମ୍ବା କୋନକି ବା ମାଜକ୍ଷେତ୍ରରେ
ଭାବାବଧାରରେ ବହୁକା ଛାତିର ଏଥରେ
ସମେହ ନାହିଁ । ମିଥା ପୁଣିରଣୀର ମରିଥରେ
ମରି ଲମଦାରଙ୍କର ମରୁ ପୋର କି ଘରେ ।
ତତ୍ତ୍ଵ କରିବାକୁ ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦରେ ଏହି ଧୂଦେଖାମାଳ
ପୂଜା ପାଇଁ ମିଥା କରିବାକି ଏହି ସତ୍ତବ ଧର
ନାହିଁ କୋରହିଲୁ ଯଦୀର କେବା ଛାତିର ।

କଟେକ ମିଛନିଧାରୀଙ୍କୀ

କଳ ଯୋଗାଇବା ସମ୍ଭବ ହେ ତାପୁର ଲିଙ୍ଗ-
କଳଙ୍କ ପ୍ରସାଦ ଅମନରେ ନ ଆପଦା ଏହି
ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦର୍ଶନ ହୋଇଥାଏ ଓ ଲେଖେ
ଅ ଏହି ନିରାକଳ ପାଳ କରିଲୁ ପୁରୁଷଙ୍ଗୀ
କ ପାଠ ନିମନ୍ତେ ବିବିଧାର ଦୂର୍ଘାତ ନାହିଁ ।
କରେବୁଟିଏ ନାଥକୃତ୍ସ ଖୋଲା ହୋଇଥାଏ
କ ନିଜକୁଥିର ପ୍ରଶାନ୍ତା ହୋଇଥାଏ ମାତ୍ର
କଳ ଦେଇ ନାହିଁ କାରଣ ଏଠା ଉତ୍ତରଦୀ
ଶ ଅଟେ । ଶାହ ହେଉ ଏହି ମେତ୍ରକଷେତ୍ରରେ
କଳଯୋଗାଇବାର ଥକି ଉପାୟ ଶୁଭ
କେ କଳ କୁଞ୍ଚ ପ୍ରସାଦରେ କିମ୍ବା କନ୍ଦମର
ହୋଇଛନ୍ତି ନାହିଁ । ଏହି ନବମର ସାହରେ
କଳବାର ସମ୍ମାନପୂର୍ବକ ଶର୍ମନବର ନିଜଟଳୁ
ପୁରୁଷଙ୍କ କଳ ପ୍ରଶାନ୍ତା ନିମନ୍ତେ ପଠା
ଲାଗୁନ୍ତି । ସଥା—

ପ୍ରକାଶ ଅଟେ ଏହି ପିତାଙ୍କରାହୁ ସୁଧରଣୀ
କୁଳ ରହେ ତଳେ ପାନୀଯ ଯୋଗ୍ୟ । କଲେକ୍ଟର
ଦ୍ୱାରା ଓ ଜଳଶାଖାମା ଦୂର୍ଦ୍ଵେ ତେବେ କଲ
ନିବେ । ସଂକାଳମହିଳା ପୋତାଙ୍କ ଓ ଶୌଥୁଷ୍ମା-
ଚକ୍ରାବତ୍ତି ଉପରେ ତାଙ୍କ ଅନ୍ଦୋ କବିତାର ଯୋଗ୍ୟ
ନିତିରେ । ପିତାଙ୍କର ପୂର୍ବ ଓ ପୋତାଙ୍କର ଦୂର୍ଦ୍ଵେ
କୁଳ ପରିଷ୍ଠର ହୋଇ ପାରେ ମାତ୍ର ତହିଁରେ
ପିତାଙ୍କ ଲୋକଙ୍କର ଅଭାବ ଦୂର ହେବ ନାହିଁ ।
କୁଳଭ୍ରମାକେ ମହାକାଶରୁ ଧାରି କାଞ୍ଚିତ ସେମା-
ନିତିର କୁଳ ଅଭାବ ନାହିଁ । ଯେଉଁମାକେ
ବାଂମୋଡ଼ି କଳି ଧାରନ୍ତି ସେମାକାଶର ଅଧି-
ଦିନରେ ଏହି ଅଭାବ ହୁଏ କାରଣ ସେ ସମୟ-
ରେ କୁଳ ଅଧିକ କଳି ବାଂମୋଡ଼ି ଛାଡ଼ି ଦେବମ
କିମନ୍ତେ ଅନୁରୋଧ କରୁଥିବ । ନିତିରୁ ପ୍ରଥମରେ
ହାରି ଜ୍ଞାନବାହୀନ ଗାସୁର କରି ବେଳେ
ପରିଷ୍ଠର ଉତ୍ସବବସ୍ଥାରେ ମିଳିବିଷ୍ଣୁକାଳୀତୀ
ପାତଙ୍ଗେତ୍ତି ପାହେବଦର ଶାହୀପଦ ପ୍ରାର୍ଥନା
କରିଥିଲେ ମାତ୍ର ସେ କଣ ପିତାଙ୍କରାହୁ
ସାମରଥ୍ୟରେ କି ଶୁଦ୍ଧାରୁ ସାହେବ କିମ୍ବା ଆମା-
ର୍ଯ୍ୟ ଦେଇ ଧାରାଲେ ନାହିଁ । ଏଥରୁ କୁଳ
ବାଂମୋଡ଼ିକାଙ୍କୁ ନେତ୍ରକାନ୍ଦାଳୀ ଧୀମାନଧରେ
ଅଣ୍ଣିବାଢାରାଗ ଗର୍ବଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ନିହାଳକୁ ଅନେକ
ଫର୍ମପଡ଼ି ପଠା ଯାଇଅଛି । ଏଥମ୍ପରି ହିଥାଦ୍ୱାରା
ସାମାନ୍ୟକାଳ କଷ୍ଟ ଅଛନ୍ତି ପରିମାଣରେ କିମା-
ରଣ ହୋଇ ପାରେ ମାତ୍ର କଲଇ ଜ୍ଞାନକଳି
ଅଶେଷ ତୃପତୀର ବୁଦ୍ଧେତନାରେ ସେ କିମା-
ରଣକାନ୍ଦାଳୀ ଅର୍ଥ ବ୍ୟୟ ବରିବା ପୂର୍ବେ ଜମ-
କିବେତନାରେ ତଳାକଳ ବରାରା ପାଇଁ
ଯେଉଁ ଯେ ଲେ କଲା ଉତ୍ସବରେ ତେବେ କରିବ
ଦୈରିବ୍ୟାକାଳକୁ ଡରିବ ହେଉଅଛି ।

ସତ୍ତବ ଦୂରପାଞ୍ଚର କରୁନାଳମାଳ ପଦିତ-
ଦେଖିଲୁ ତଜାଥିଦୂରର ଅମୃଗଢ଼ର ନାଲ
କିମ୍ବା ଉଦ୍‌ଧା ଏହି କେବଳ ବରଳମାଳ
ତର୍ହେରେ ଗୋଟିଏ କରିବା ଜାତୀୟ ଲିଙ୍ଗର-
କେଳ ସାହେବଙ୍କର ଶୈଖ ପ୍ରସାକ ଥିଲା ।
ଏହାର ମନ୍ଦିର ଜଳ କରାଯିର ଦୂରମ ଉତ୍ସାହ
ଅଛେ । କିନ୍ତୁ ମଧ୍ୟ କରିଲାମାଳେ କହନ୍ତି
ଏ ଗାନ୍ଧିର ମାଟି ହେତୁ ତଥ ନାଲରେ ବିଲ
କାର୍ଯ୍ୟ କରିପାରିବ ସରସଂ ବହୁ ବନ୍ଧୁଙ୍କେ ସେ

ସବୁ ପକ୍ଷୀ ଦିନବାର ଦରକାର କାହିଁ । ଏ ସୁଜ୍ଞ
ଅସାର ଅଟେ । ବାହୁଦ୍ଧମାଟି ଛାଡ଼ି ଥିଲେ ।
ଏବଂ କହିଲେ ଏହି ଘଳ କୃତ୍ୟ ସେ ଯେତେବେ
ମରକଳି ସେବାଟେ ଗତିପାଦ କହିଲୁ ଅଥ-
ବାଣୀ ବା ବିଶେଷଅଂଶ ଶୋଷିପାଇ ମାଟିବଳେ
ରହିଥାଏ କେବଳ ଆଖିକୁ ଦଶର ନାହିଁ ।
ସେହି ମରକଳିଲବ କେତେବେଳେ କୁର
କୁର୍ଯ୍ୟ ଓ ସୁମରାରେ ପ୍ରତ୍ୟେଶ କରେ । ଏବଂ
ଗରଇ କଷ ଓ ସୁମରାର ଅବସ୍ଥାକୁ ତାହା
ଜଣାପଡ଼ିଥିଲୁ । ମିଳିବସିଥାଇଟୀର କ୍ଷେତ୍ର
ଟଙ୍କା ନାହିଁ ସେ ଦେଇଲାହିଲାକ ନିର୍ମିତ ଉପ-
କାରୁ ସମର୍ଥ ହେବେ । ମାତ୍ର ଦୟାକାଳମାନ
ଲମ୍ବେ ପଢ଼ୁ କରିବା ସେମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
ଦେଉଥିଲୁ ନାଲରେ ଗଠିତିଗ ମରକଳିଲ
ସେଇ କେହିଠାରେ ଜମା ଦେବ ଅମ୍ବେ କହିବ
ପରମର୍ଗ ଦେଇ କି ଧାରୁଁ, ମୋଟିବ କିଶେଷ
ଦିନିଶାତ୍ମାର ଭାବା ପୁର ଦୋଇ ଧାରବ ଏବଂ
ଆହା ନ ଦେଲେ ସାନ୍ତ୍ବାବୋର୍ତ୍ତବ ନିବକ୍ଷଣ
କରୁଥା ଓ କେବଳମାପ ପଠାଇଲେ ସେମାନେ
କହ ଦେବେ ।

ସଙ୍କ ଧୋରି ପାଇଲେ ତାଙ୍କୁ ଲିଖିବା
ଡେହ ସାହେବ ଯାହା ଦେଇଥିଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ
ନଗରର ଅନ୍ତରୀ ପଦ୍ମପେଣ୍ଠା ଅଳେକ କବ
ହୋଇଦେଇଲା । ସହର ସଂତାପଶାଳୀ ସହର
ମାନୁଷର ଅନ୍ତରୀ ଶାଲପେଣ୍ଠା ଅଶ୍ଵପୁରୁଷର
ଭାର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରତ୍ୟେକାଙ୍କ ଜଳଧରରେ ବିଶେଷ
ଚନ୍ଦ୍ର ଦେଖାଯାଏ । ଏଥୁଳି କରଇଦେଇ
ଦେଖିଯାଏ ଏବେ ଯରବେଣ୍ଠୀରୁ ଲେଖିପାଇବ
ଏବନ୍ତାକୁହରେ ତେଆଇମାତ୍ର ତାଙ୍କୁ କୋଷବ
ଏବେ ସଫଳ ଯନ୍ତ୍ରାବ୍ଦୀ ଟେଲର ଯାହେବ
କର ପ୍ରସଂଗୀ କରିବାର ଘରିଥିବା । ଦରସା
ଦୃଷ୍ଟି ନୃତ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ମେତୋତ ଯାହେବ
ଯରବରେଅମ୍ବାନ ବାକୁ ଶମ୍ଭବର ଶୟ କ
ବେ ସୁବା ଓ ତେଜିଲେତ ଅଛି ତାହାର
ସହାୟରେ ଅନ୍ତରୀ ସମ୍ବନ୍ଧିତ କରିବାକୁ
ସମର୍ଥ ହେବା ।

ପରିମେସ୍ତେ କଲୁବ୍ୟ ଏହି କି କାଠଙ୍ଗେ
ଡିଲା ବାଲୁରେ ଅନ୍ଧାରାକରଣକୁ ମଳିଲାଗୁ
କରିବା କିମ୍ବା ଅଧିକରେ ଥିଲେ । ଏହିବେ
ନିମ୍ନଲିଖିତ ଏବଂ ଜଗଦ୍ରବ୍ୟାଗୁ ଦସିଗ ଦେବ
ଅଛିବାର୍ଯ୍ୟ ଅଗ୍ରବନ୍ଧ ଅଳା ଭୌମିତ ଭାବରେ
କେ କି ଦେଇ ପରିମେସ୍ତେ ଅନ୍ତରି ନିରବିଲ

ଶ୍ରୀପୁରୁଷା କମଳେ ସମୟ ହାତୋହାତିକର୍ମ
କଥକ ଦେଇଲାଇଛା ଅଧିନରେ ଉପାଯିବା
କିମାନ୍ତ ଅହଶ୍ୱର ଏକ ଗନ୍ଧିମେତ୍ରକର ଏଥର
ପ୍ରସାଦ ଶ୍ରୀପୁରୁଷ ହେବା ବାପ୍ରସ୍ତୁ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସମାଚାର

କରିବା ପେଇବା ।

ମାତ୍ର ପ୍ରକାଶକାଳ ହେଉଛି କିମ୍ବା ଏହିଦିନରେ
ମାତ୍ରଥେ ଏହାର ଉପରେ ଉପରେ କଥାରୁ ଉପରେ ଉପରେ
ମାତ୍ରରେ ହେଲାବିରାମ ।

ଦେବକଳ୍ପା କରିଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଯାଏଲିବା ଅନୁଷ୍ଠାନିକ
ମୂଲ୍ୟମାତ୍ରାରେ କାହାରେ କରିବ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ପ୍ରାସାଦ କୋରିବାକି ।

ମାର୍କେଟ୍ ଏ ବେଳୁଡ଼ିର ମାତ୍ର, କୁଳନ୍ଦିର ବେଳୁଡ଼ିର ମାତ୍ର କମ୍ପ୍ୟୁଟର କମ୍ପ୍ୟୁଟରର ମାତ୍ର

ଏ ନୟରରେ ମତ ଶ୍ରଦ୍ଧାର କହିଲେ ଆଜିବୁ
ହୋଇ ଦିନ ପଢ଼ିବ ସାମାଜିକ ଏଥି ହୋଇଥିବା ଦେଖୁ
ପାଇଁ ଶାକବ୍ରତ । ଏହି ଜୀବୁ ମନ୍ଦର୍ଥ । ଅନ୍ତରେମଧ୍ୟ
ଶାକବ୍ରତ ପ୍ରେତକ କେତେହିଛା ?

କଳାବିଦୀ ଶରୀରର ସମ୍ପର୍କ ଯେବେଳେ ଆନିମତି
ପରିବର୍ତ୍ତନ ପାଇଁ ହୋଇ ଗାସିଥିଲା ।

ଯାଏ କଣାହେଦୁଇ ଛଢଇ କା କହି ପେହିଥାରୁ
ଛେଇ ଶୁଭରତୀ ଏ ନରରୂପେ ଦେଖା ଦେଇ ନାହିଁ
ମାନାହିଁ ଦେଇ କେବେଳେ ଦେଇବିଲୁ କାହିଁ ବନ୍ଦ
ହେ ।

ତେବେଳୀ କରୁଥିଲୁବ ଘାରୁ ପଦବିଶ୍ଵାର ନାମ ମନ୍ଦିର
ମଜ୍ଜନବାର ଧରୁଥିଲୁବ ସହିତ୍ସମ୍ବନ୍ଧରେ କରିଛନ୍ତି ଏହା ପାଇଁ
ଯାଏ ପରି !

ଶ୍ରୀ ମହାତ୍ମା ଗନ୍ଧିର ଦେଖିଲୁଛନ୍ତି ମନ୍ଦିରର କଣ୍ଠରେ ମୁଣ୍ଡରାଜନ
ବାହେନରୁ ଟୋପରେ ଏ ବସନ୍ତ ମନ୍ଦିରାଚୀର ଅଳ୍ପରୁ
କମ୍ପ ମୁଣ୍ଡରାଜନ କାହାର କହୁଛି । ଯେତେବେଳେ ପରି
ଦେଖାଇ ହେବାକୁ କବେ ବେମାନଙ୍କ ଏବଂକୁ ଏବଂ
କେବାର କହେବେ ।

ମୁଣ୍ଡାରାଜ ମହାଦେବ ନନ୍ଦାଶ୍ରୀ ପଦିତକାଳ
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହା ପ୍ରକଳ୍ପ ଯାହେ ଏ ବାହୁ ଉତ୍ସବପତ୍ରରେ
ଏହା ଭାବରେ ଉତ୍ସବର ମୁଣ୍ଡ ।

କୁର୍ରାବେଳ କରିଲାଗରେ ଦୂର ସମୀକ୍ଷାରେ ଆଶେନାହେ ତଥା
କିମ୍ବା ପଦାର୍ଥର ପାଇବାରେ ଯାଇ କରିଅବୁନ୍ତି ।

ପଞ୍ଚମିତରମେ ବହୁତ ପ୍ରାଚୀ ଦୟାକାର ମୋ
ନେ ଯାଏଇ କୁଳ ସମ୍ମ ମଧ୍ୟରେ ୧୭୩୫ ଜାରି ।

ପରେବ କୁଣ୍ଡ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ଲେଖାଏ । ୧୯୫୫ ମୁହଁ
ଶତ ମେ ଅମ୍ବାନିମାରେ କବି ପତ୍ର ପବିତ୍ର ପରି ।

ବାହୁ ଦର୍ଶକ ମହିଳା ପାଦଗାତାରେ ଦିଆ
ଯାଏ ଉଚ୍ଚଦର ପାଦଗାତାରେ ୨୦ ପ୍ଲଟର କବା ଦ
କୁଳଦୟନ୍ତିର କବିତାରେ ଦିଆଯାଇଥାରେ
ପଦ୍ମ-କବାଦୟର ସମ୍ମାନ ଦିଆବେ ।

ଦିକ୍ଷାଧୂରର ହୃଦୟର ମୁଖମାନଙ୍କ ପରିବ୍ରାତ
ମେଲାରୀ ପାଇର ତଳ ସବୁ ଅପରିଦିଗାଳ କଷ ଏତ ମହିମା
ପାଇଥରେ ଅର୍ପଣ ଅଦ୍ୱାରେ କିମ୍ବା କି ବହିଥର । ଚାପୁ
କି ଦୁରରେ ଏହା ଜାକାର, ଶାହୁ ଫେର ପାଇଅ ବସି
କିମ୍ବା ମେରାରୀ ପଢ଼ିବ ବେଳେ କି ପାଇ ।

ପୁରା ସ୍ମୃତିକ ରାଜନାଥ ଦିଲଖିନ୍ଦେହୋପ ମହୋ-
ସ ପୂର୍ଣ୍ଣଶବ୍ଦ ପରିଚ୍ୟ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ଜୀବନକାରୀରେ କବେ-
ତାମାକିପାତ୍ରମିଳିଲୁ ପାତ୍ରର ପାଇ ଜୀବନକିନ୍ତରାଠ
ଶେଷକ୍ଷେତ୍ରରେ ଦେଇଥିଲୁ । ଏହି ଉପଲବ୍ଧରେ ପ୍ରତିବିନ୍ଦୁ
ଏ ଏହି ବିଜ୍ଞାନ ସାଂଦର୍ଭରେ ଉପରେ ହେଉଅବରୁ ।
ଏ ପ୍ରତୋବେ ବନ୍ଧୁଙ୍କ ହୋଇ କାହିଁ ମହୋଦୟକର
ନିବ ବନ୍ଧୁ ଦୟାପଣ୍ଡିତ । ଅତିଥି ଅଭିଗତମାତ୍ରର
ବାଣୀ ଲକ୍ଷ୍ୟର କିମାର ସହିତମାତ୍ର ହେବାକରୁ-
ବା ମଂଥାମ୍ବାରେ ଏହାର ଅବଶ୍ୟକେ କି ?

ଅନୁଗଳ ସମାଚି

କେସଟି କମିଶର ଏତ, ଏ, ଯୁଗ ପାଇଦକ ମହୋଭୟ
ଶିର ଧେଇ ଥିଲା ରଜ୍ଜ କହିଲା ତମେ ।

କାହିଁ ନାହିଁ ଦିଲ୍ଲିର ଲାପତନର ଆଜି ଯୋଗିଥିଲେ
ଏହାର ଶୁଣି ହୋଇ ଦେବତା ମହାଶୂନ୍ୟ ପାଞ୍ଚ ଦେଇ-
ବାର ।

ଏହା ସ୍ଵର୍ଗର କୃତିକୁ ଆଶେଷ ହେବା ଦେଲେ ସ୍ଵର୍ଗ
ଯେତେବେଳେ ମାତ୍ର କାହାରେ ନଥିଲାକିମୁଣ୍ଡ ହୋଇଅଛି ।
ଏହା ହେଲାମା କମିଟ୍ଟେ ଏହି ହଜାର ଟଙ୍କା ମନ୍ତ୍ରି

ଅର୍ଥ ବକାର ବନ୍ଦେଶ ହାତୀ ଗଲିଛନ୍ତି ।
ଆଜିକୁ ବାରାକିରଣ ମୁଣ୍ଡିଲ୍ଲା ଦେଇଁ ବନ୍ଦେଶବେଳିବ
ପରେବେଳୁ ବକାର ଏଥି ଓହନ୍ତର ପଞ୍ଚ ପାହାର
ମାତ୍ରେ ସାଥୀ ହୋଇ ସଥାର ଦେବାଗପରେ ।

ଏ ଅଳ୍ପରେ ମୁହଁତି ଘୋଲ ଥିଲାକୁ ଗସର କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖିଛନ୍ତି ।

ଯତ୍ତ କାହାର ଦିନେପଣ ବନ୍ଧୁମାର ସର୍ବ କାହାରମାର ଦେଖା
ଏ ମାତ୍ର ସୁମାରୀରୁ କାହାର କଥା ଅଛି କହି ନାହିଁ ।
ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ କଥାରେ କଟଳ ମସରମାର ବୌଦ୍ଧମାର ଏହି
ମାତ୍ର ମଜୋଦୁର ପାରୀରୀ ଥିଲା ଦେଖାନ ଦିନରେକୁ
କଥାରେ ଦରଖାରୀ ବାଦକରୁଣ କରୁ କରୁ କୁଣ୍ଡ
ଦାମ ପୋରଙ୍ଗରୁ ମାତ୍ର ମାତ୍ରପରମାନାମକର ବଚନର
କଥା ମୁଖ ବାଠାରେ ଦୂରୀମା ଦେଖାରାବେବେ ସିଦ୍ଧ,
ଅଞ୍ଜୁଳା ଦେଖାରେ କାହାର ଏଠାରେ ଶବ୍ଦ କଥା କଥା
କମରେ ଏଠାରେ ନିକ୍ତ ନାହିଁ । ମଧ୍ୟ ସମୟରେ
କେବଳ ଦେଖାରୁ ଓ ଦେଖାରୁକରେ କଥା ହଥରୁକ
ରେ ମିଳିଲା ନାହିଁ ।
ଯଥା ପରିବର୍କ ଅଧିକମ ଦେଖାନମାତ୍ର ନାହିଁ ଏଥାରେ
ଦେଖାରୁ କଥାରେ ଲଙ୍ଘନ ପରିବର୍କ ଦେଖାରେକଥା
କରିଲେ ଅଛି ଏବୁକୁ ।

ପ୍ରକାଶକଳେଖନ ।

ଆଜୁବନେଥର ପଟ୍ଟିଲାପୁକ — ମନ୍ଦିରର
ତୁ ଭମେଶ୍ଵରଦିବ ଗତିଜାତ ସ୍ଵପ୍ନଗତିକ
ାନ୍ତବ ଅତିପର କହିଲା ଶ୍ରୀଜାପାବକୁ
ଯଣିତ ହେଲା ।

ଶ୍ରୀ କଳାସମ୍ପଦ ପ୍ରକଳ୍ପ— ଥୋଳିଛୁ ଧୟାଲୁ
କିମନ୍ତେ କବି ଅବଶ୍ୟକ ପ୍ରକାଶକେ
ହୃଦୟରେ ସଜ୍ଜିଥିଥିବା ପ୍ରାମଣ୍ୟକାଂଠାରୁ ଅବ-

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗବତ ରେ ହାତା ସପ୍ତହ ଏବଂ ମୁଲିଆଖୋଣିର
ବୈକଳ୍ପି ବିଜାପୁରିଥାରେ ମୁନିକାର ତାର୍ଯ୍ୟ
ବସଇ ନିବ ତାହା ପ୍ରତି ବରକୃ ହେବାର
ହତିର ନୁହେ । ଅଚ୍ୟାନ୍ତର କରେ ପ୍ରମାଣୁ
ବହିର ପ୍ରଦବାର ଲୋକିଥାର ।

୩। ଗୋଦାନତନ୍ତ୍ରମହାପାତ୍ର— ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ସ୍ଥଳୁକଙ୍କ ବିଷୟର ଅନୁମେଖରେ ଅପରାହ୍ନର
କଥା ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଅସମ ହେଲୁ ।

ପ୍ରକାଶକ ।

ପଢ଼ିପ୍ରେରବଳ ମହାନ୍ତ ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ବୁ-
ମାକେ ଥାଏ ଗୋଟିଏ ।

ଶ୍ରୀ ପ୍ରମୁଖ ଚାଲକସହିତ ସମ୍ମାନକ ମହାଶୟୁ
ସମୀକ୍ଷା

ମହାଶୟ !
ବରଧିତ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ପିଣ୍ଡି ରୁ ପଢ଼ିବାରେ
ଶାକଦାନ ଦେଇ ବାଧନ କରିବେ ।

ଆଂଗତ ପ୍ରକାଶନେ ମେଳ କର ସୁଖ ୫
ହୃଦୟ ପାଇଅଛନ୍ତି, ଏହା କେବଳ ଦେଶକଳର
ଦୂର୍ଗତାର କାରଣ ଥିଲେ । ଆଂଗତ ଗଞ୍ଜାମ
ଜିଲ୍ଲାର ଏକ ପ୍ରାଚୀନ ଓ ସୁହଦାର ଦ୍ୱାରା-
ପ୍ରସିଦ୍ଧ ପ୍ରକାଶନେ ପାଇଥିଲେ, ଏହି ପ୍ରକାଶନେ
ବହାଲ୍ୟର ପ୍ରକାଶନେ ବହାଲ୍ୟର ପ୍ରକାଶନେ

କେତେ ଯାଧାରକ ରଜମଣ୍ଡଳରେ ସୁଖଖାତି ଲାଗି
ଲେ, ଦେବଦୂତିଥାନ ବନ୍ଦରଙ୍ଗ ବୈହିକୁଳରେ
ବୈଶଳୀ ଅପଣାର ପ୍ରଚଳନ ପ୍ରାଚୀକାଧାରକ
ହରୁର ହୋଇ ନିଜ ଭାନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ
ଲାପ କବାନ ବରୁଷ କ୍ରମଶତ ବିଧାନଗାମ
ଦିନରୁ ଧକ୍କାଲ ହୋଇ ଦସତ ୧୦୫୪୩୩,
ଏହି ଜୀବିତମାତ୍ରରେ ବନ୍ଦିମେଦ୍ୟ ସାହା
ନାଲ କରିବାକୁ ଅସର୍ଥ ହେଲେ । ତହୁଁ
ଅନ୍ୟନ୍ୟରେ କିନ୍ତୁ ସତ୍ୟ ନିମ୍ନମ ହେବାରୁ
ବାର୍ଗୀ ଶାତ ଶାସନ ନାମ୍ବୁଣ୍ଡ ମର୍ଦ୍ଦବଳ
କିମ୍ବା ଶକ୍ତିବୋଟ ଘରୀ କରି ମନ୍ଦିର ନିଜ

ରେ କୟ କଲେ । ଏହି ଛାତ୍ର ଜଳମ
ମନ୍ତ୍ରୀଷ ଗର୍ବଶିଖେବାବୁଦ୍ଧାଷ ମଞ୍ଚର ଦେବାରୁ
ଏହି ମହିତାରେ ଉଛି ସଜ୍ଜ୍ୟ ସଜ୍ଜକୁ
ବିଜାଳ ସହାଗ ଶ୍ରେବଦିଙ୍ଗର ପ୍ରାୟ ହେଲା ।
ଏ ଅଠବର୍ଷ ଲଭା ମନବେବକ ଲୁଧରମ-
ରେ ଜଳମ ବରଦାର ଅଲବୋଟଗଜାବୁ
କିମ୍ବଳ କରିବାର ସାଧାନ୍ୟାବେ ଦେଖୁକର
କେବାବୁ କୁଣ୍ଡିମ କମେ କରିବକ

ସଜ୍ଜା ଅସୁଧକା ଦୂମକୁ ଚନ୍ଦ୍ରତୁମେ ବୋଲି
ସୁଧରଙ୍ଗାମାକଳ ଲାମ୍ବର କେତାମେ ସୁତେ
ସନନ ପ୍ରତ୍ୟୁଷ କରଇ ବଖର ବିଷୟରେ
ଅବସ୍ଥେ କଲେ । ତାହାର ଏପରି ମଦା-
ଚକର ପ୍ରକାଶ ଦେବାରୁ ମବର୍ତ୍ତମେଣ ତାହାକୁ
ସ୍ଵାକାନ୍ତରିକ କରି ଛନ୍ଦୁରତୀରେ ଚକର କଲେ ।
ପ୍ରେସରେ କେତେବଦକ ବାର କରୁଥିଲେ
ଏଥାର ଶେଷଅବସ୍ଥରେ କିଳଗଡ଼କୁ ଅଛି-
ଥର ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାରେ ଗର୍ଭମେଣ ସମର
ଯନ୍ମାରେ କିଳଗଡ଼କୁ ପାରା କରୁଥିଲେ,
ଏଥିବେଳେ ପାଇବାରେ ।

ପ୍ରତିଷ୍ଠାନଙ୍କ ମହାନାନ୍ଦିତ ଧୟାରଣ କଲେ ।
ଏହାର ପାର୍ଶ୍ଵଗ୍ରାମରେ ସୁନ୍ଦରାଶିରକୁ ଗଢ଼ିବୁ
କଲଇ ଧ୍ୟାନଚାରୀ ବଜ୍ୟ କଲାନ୍ତିରୁ
ଏବଂ ପୁନରୁ ଦେଖିବା ଜୀବଦେହ ନାମ ଦେଇ
ପାଶ୍ଚଯତ୍ଥ ପ୍ରତିବନ୍ଦନେ । ନାହିଁ ଏ ବିଷୟ ବୁଝିନ୍ତି
ବାର ପ୍ରକାଶ ଦେବାରୁ ମହିମାମେଣ୍ଡ କାମକୁର
ଲେ । ବେଳେକଥିତ ହରେ ଦକ୍ଷ ପୃଷ୍ଠା ଅଧିକ
ଅଧିକାରୀ ସଂଗେ ଉଦ୍‌ବାଦ ଉପରୁତେ ନାହାରୁ
ହାହୁ ଶାମୀକର ମୁଦ୍ର୍ୟପରେ ଉକ୍ତ ଘୋଷଣାକୁ
ମେ ପୋଷନ୍ତିର ହୋଇଥିବାର ପ୍ରକାଶ ଦେଇ-
ରୁ ଶାମୀକର ବୌଖିର ଅଧିକାର ନ ରହି
ରୁ ପରି ପୂର୍ବାଶାକର ମଧ୍ୟ କୌଣସି ତୁର-
ଇ କି ଅଧିକାରୀ ଦେବାର ଦେଇ ତେବେଳିରେ
ଥାହ ହୋଇ ଧୂର୍ବଳପୂରେ ବାଧ କଲେ ।
ମଧ୍ୟ ଜାତୀୟ ପରିଭ୍ରମା ଦେବାର ଅଳ୍ପ ଅଛନ୍ତି
କଥାର କାହିଁ କବିତା ୧୯୭୮ ସାଲରେ
ଶୁଣିମାନଙ୍କ ଶାମୀକର କି ଅଭ୍ୟବପାତକ-
କଳି କିମ୍ବାକର ସମଗ୍ରୀ ବିଶ୍ୱାସ ଅଧାର-
ର ଅଗ୍ରାହି ହେବାର ଲକ୍ଷ ଜାହନେ ।

କନ୍ତୁ କାହାର ପାଣୀ ଦେଇଲେ ମନରେ-
କୁପ୍ରଥମର୍ମରେ ଅଠଙ୍ଗତ ମେହା ପ୍ରଜା-
କୁ ଦସ୍ତବ୍ଧ କରିବା ସକାଳ ଟେବଳ
ପାରୁ ଉତ୍ତର ମନରେକଳୁ ସେହି ପ୍ରଜା-
କ ନିକଟକୁ ସଂଭାଗୀକରାଇ ଅଠ-
ର କେବେଳ ମୌଜାର ଧାନୀରେକ ଲୁଚ୍ଛ
ରାଜେ । ଶବ୍ଦାବଦୀର ଖଲବୋଟ ସଜାକର
ପ୍ରଜାକପ୍ରତି ଯେଉଁ ସହିତୁ ତା କି କହନ
ପରି ମାତ୍ରମୁକ୍ତ ସାହେବ ଅନୁଷ୍ଠାନ କରୁ-
ନାଥମୁକ୍ତ ଦୋଳ ନିର୍ମାଣେ ଏ ପ୍ରଜା-
ର ମଧ୍ୟରେ ଦେଖାଇ କରିବାରୁ ହରୁ
ମାନେ ନିର୍ମିତେ ଲୁଟ୍ଟିବଳକ କାର୍ଯ୍ୟରେ

ପ୍ରବର୍ତ୍ତ ହେଲେ । ଧୂରୁ ମନ୍ଦିରର ସାହେ-
ବକୁର ଏଥର ଅଦେଶଥିଲ ଯେ, ଥାଂଗଡ଼ିର
ଶବ୍ଦବାଚି ବମ୍ବାୟ କୌଣସି ଲେବ ଏ
ଛିମେର ନିକଟପୁ ହେବେ ନାହିଁ । ତଥାପି
୧୮୫ ମେବାରେ ଭକ୍ତ ଶୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଟେବଲି
ଶବ୍ଦବାଚି ଏଥର ଅଳ୍ପାୟ ଅବରତ କର
ପ୍ରଜାମାନଙ୍କୁ ଦସ୍ତଖତ ବରିବାରୁ ପ୍ରଜାବସାଳ
ଅଳ୍ପବୋଟବଳୀ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କୁ କଞ୍ଚି ନ କର
ଦେବିଲି ବୋଟର ଦୀପବାର ଅପରାଧ ସବୁ
ରମ୍ଭା ଦଲେ ଏବଂ ମୋହବମାର ଝର୍ଣ୍ଣାଳ
ସେ କିମୋଧ ଶୀ କାହିଁ ଥିବାକୁ ଦୟାପଦ୍ଧତି
ତାଠାରୁ ଦାସଦୀର କ କେଲେ ୧୯ କର୍ତ୍ତମାଳ
ଭକ୍ତ ଶୀରାତ ଏହିପୁର ଦୟାପଦ୍ଧତି ହୋଇ
ଦେଇଲି ମନ୍ଦିରରଙ୍ଗରେ ଲୁହ ହୋଇ ଦେ-
ଦେଇ ମନ୍ଦିରରଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହବାରୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତ
ହେଲେ । ତହିଁମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରଥମ ମନ୍ଦିର ଲକ୍ଷ୍ମଣ
ପଦବକ ଖାମର୍କୁ ଏକ ବଦନାସବ୍ୟକ୍ତି ଅପରାଧ
ପ୍ରତ୍ୟନ୍ତର ହେଲୁ ବେଳେବେ ଟବା ସେଇବେଳ
ପ୍ରଭାରେ ସର୍ବତ୍ର କର ପିଥାଦାରମ୍ କଲେ ।
ଏବଂ ଭକ୍ତ ପଦବକକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମଜାଦିଷ୍ଟଙ୍କ
ଅତ୍ୟାବନାମା ଦେଇ ଗାହା ସାହାଯ୍ୟ କମ୍ପେ
ଦୁଇରହିରେ ପ୍ରବର୍ତ୍ତ ହୋଇ ତାହାରୁ ଥୀଠିରୁ
ଏବଂ କେତେବେ ବଦନାସ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କୁ
ଦସ୍ତଖତ ବରିବାକୁ ଟେବଲିଠାରୁ ଥୀଠିରୁ
ପଠାଇଲେ । ଏ ସବାଦ କେତେବେ ବଦନାସ
ପ୍ରଜାମାନେ ଶୁଣି ଓ ପୂର୍ବାର ଦୃଶ୍ୟ ପାଶୋର ଯାଇ
ଦେଇଦେଇ ମନ୍ଦିରକୁ ଭକ୍ତ କବ୍ୟବକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
କମ୍ପକ ଦେବାକୁ କରିଲେ । ଏଥିମଧ୍ୟରେ ଭକ୍ତ
ଦୁଇରହିରକ୍ଷିତି ପଦବକର ଏମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ମିଶ୍ରିତ
ହେବାରୁ ଏ ବଦନାସ ପ୍ରଜାମାନେ ଝରିବୋଟ
ଦୁଇରହିର ପକାଗାହିଲିବାକ ସାହାଦେବକେ
ଭାଜି ଯାଇ ମନ କରିଲେ ପ୍ରବର୍ତ୍ତ ହେଲେ ।
ଦୁଇରହିକମଧ୍ୟରେ ଛନ୍ଦ ଟେବଲି ଜବସ୍ଥବକ
ଦୁଇରାନନ କଷଦେବ ଲାମ ଥରାନ କର ଥୀଠିରୁ
ଭକ୍ତର କାହା ଦେବେ କୋଳ କରୁଦିବରୁ
ଶୁଣା ହଇ । କେତେବେ ନିଃବ୍ୟାଧ କେତେବେ
ଏ ନିଜମା ଦୁଇରହିବୋଟ ଭାବ ଦେଖିବାମା
ଥିବାରଙ୍ଗରେ ନ ଭାବିବ ହୋଇ ମନ ଦିନରେ
ଥାରା କରେ । ଏବଂ ମିଶ୍ରିତ ଟେବାଟ ମନ୍ଦିରମା
କହୁନ୍ତିଥିଲୁ ଏ ପର୍ଦକାଳବ୍ୟାପୀ, ବିବେତବାରେ
ଅତି କଷ୍ଟକର ଦୃଶ୍ୟରେ କର୍ମଯୁକ୍ତ କରିବା
କାହାର ଲାଗିଲେ ଏବଂ ସାମାନ୍ୟ ତୁମିର ପରିଶାଳନ

ବିଜ୍ଞାପନ ।

“ପାଠକମାନ୍ଦକ ନିକଟରେ
ଲିବେଦୁନ ।”

ଶୌଦ୍ଧ ବସାର ମିଛନିଷିଧାଳକ୍ଷ ହାଟ ମଧ୍ୟ-
ରେ ବିହୁତଳ ହେଲା ଅମ୍ବେ କାରି ପୁରୁଷ
ବାରବାର ବରୁଆଙ୍କୁ ମୋହମ୍ମଦ ବାହମାରେ
ଅମ୍ବ କଥଟ ସେ ଜୀବିଷ ମାଳ ଖରଚ ଦିନୀ
ସନାତ କରିବ କରିବେ ତାହା ବସାର ବରରେ
କିମ୍ବ କିମ୍ବ କବିତ ଦେବାଳୁ ପ୍ରସ୍ତୁତଙ୍କୁ ଅମ୍ବ
ମହିତ ଅରେ କାରବାର କର କଞ୍ଚକାର ଜାଗିବା

କାନ୍ଦିବ ସବୁଆଥର୍ଜଳକୁ ଅନ୍ତରେମ କର
କଟକ } ଏ ଅଭ୍ୟକ୍ତରମ ଧୋଷ
ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ }

ବନ୍ଦକ ପ୍ରିୟା କଳାନାଳ ସବୁଲୁ ପତ୍ରକ
ଦୋଗାନରେ ବନ୍ଧୁ ଚହଇଅଛି । ବେଳେବ
ପରିଷ କେବେ ମହିନ ଜାଗରା ପଥଗଲ ।

ଲେଖିବାର ଦିନ

ବିଶ୍ୱାସ ଦୁଷ୍ଟବଳ

ନମେନ୍ଦ୍ରବଳ ବୋଟିଗ୍ରାମରେ ସ୍ଵପ୍ନ
କୁହାସହତ ଅଛ ବୁଦ୍ଧବଜାରରେ ମୃଦୁଳ ହେ-
ଇଥିଲେ ସୁକା ମାଧ୍ୟମରେ ସିଖ ନିମନ୍ତେ ଅ-
ଶାମୀ ଦୂର୍ଗାପୂଜା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅର୍ଦ୍ଦୁଲ୍ଲାଭେ ଅର୍ଥାତ୍
ଟ ୧୯ ଲାଇଁ ଦର୍ଶନିବ । ମୋପବଳ ନିମନ୍ତେ
ମାତ୍ରମାତ୍ର ଅଧିକ ପରିବା ।

କଟକ ପ୍ରଦୀଂଶୁମାଙ୍କ ପଳାଳପରେ
ହିସ ଦେଇଅଛି ।

ଶ୍ରୀ ଗୋପନୀୟ ଦେବ
ମହାନ୍

අංක 69

କବିତା ରମ୍ଯାକଥ ପ୍ରକାଶକ ମହାନ୍-
ଜୀବି ଗୋପାଳାଧବିହ ଚାଟକର ଏଥୁ ସ୍ଵ-
ଲଗ ମହିତ ହୋଇ ବଟିବ ପ୍ରିଯୋ ଦେଖାଇଲେ
ପରାଳିଦୂରେ କିମ୍ବା ଦେଇଅଛି ଏଥର ଦୂର୍ଯ୍ୟ
ଅନ୍ଧାଳ୍ଯ ଲେଖାକାରୀ ହାତମାସକ ଟ୍ରେଡି

କ୍ଷାଣ ।

ଓର ଓ କୁହ ମନେଣି କାର୍ଯ୍ୟ ସୁରଖିତ
ହୋଇ ଶୀଘ୍ର ପ୍ରାଦୂଳ କାର୍ଯ୍ୟ ଦିଅ-
ମିବାର ସକଳୋକୁ ହୋଇଥିଲି; ଜାଗାରେ
ପ୍ରଫ୍ରେଜଳ କବତ ସେ ଓର ଓ କୁହାର
ଏଠାକୁ ଏଠାଇଦେଲେ ଉବାଦ ମାଧ୍ୟମେ
ଏଠାକୁ ଏଠାଇଦେଲେ।

କହିବୁ ପିଣ୍ଡ କମ୍ପାଳ }
ଅନ୍ତରେ } ଏଗୋଟିଥିଲାର ବ୍ୟା
ବର୍ତ୍ତନାବିଜ୍ଞାନ ଦର୍ଶକ }

ପାଦୁରାଷ୍ଟମ୍ବୋଣୀ
(ବହୁଲୋକଙ୍କ ବର୍ତ୍ତୁକ
ପଞ୍ଚଂଶୀ ।)

ମନ୍ତ୍ରୀ ପରିଚାଳନା ଟ ୦ ୯/ ଶୁଅ ଅଣ୍ଣାମା ? ।
ଏହି ଜ୍ଞାନଧାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବ୍ୟୋମ ଅନ୍ତରେ
ବ୍ୟୋମ ଅନ୍ତରେ ମୂରିକଟରେ କିମ୍ବା ଲଗାଇଲେ କୌଣସି
ବ୍ୟୋମ କାଳୀ ଘରରେ ଥିବ ଆହଁ । ବ୍ୟୋମରମ୍ଭର ଜ୍ଞାନଧାର
କାହାରେ ଅଣ୍ଣାମା ଉଠିଥାଏ କହାଯାଇ । ଆହଁ
ଦେଖଇ ଏମାତ୍ର ତଳ୍ଳି ଜ୍ଞାନ ଅଛି କେବଳାବେ ଥାଏ ।
ତଳ୍ଳି ଦେଖଇ କାହାରକାର ଦୂରଦେସକ ବ୍ୟୋମରେ ଯାଏ
ଦେଖଇ ଅନ୍ତରେ କର କର କୁଣ୍ଡଳରେ ମୁଣ୍ଡାମାଟି
ଦେଖଇଛୁ । ଯେତୀମାତ୍ରେ ଏହି ଦେଖି କବ୍ୟାଳ୍ୟର ଅନ୍ତରେ
ମେମାଟି ଏହିପାଇଁ ଅଛି ପରିଷା କର ଦେଖିଲୁ, ପରିଷ
କାହାର ଦେଖି ଦେଖି ରାହି ଏହା ବ୍ୟୋମରମ୍ଭର ଦେଖିଲୁ
ପାଇଁ । ଏ ଜ୍ଞାନର ଅନ୍ତରେ ଅନ୍ତରେ ମୁଣ୍ଡ ଅଛି ଏମାକୁବ୍ୟୋମ
ଦେଖି, ଦେଖି, କାହାରକି ଦୂରଦେସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ତରେ
ଦେଖିଲୁ ।

କୁଣ୍ଡଳ ପ୍ରଦୀପନାଥଙ୍କ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକାନ୍, ଯାମ, ଜୀବନକ
ଛବି ସହ ବାହାର ଦେବତା ଏବଂ ବିଶ୍ଵ ବିଦ୍ୟାକୁ ପ୍ରକଳ୍ପିତ
କରି ଏ ଶିଖାନିମିତ୍ତ ସେବାରେ ଯଦ୍ବ୍ୟାପିତା ।

ଶ୍ରୀ ପତ୍ନୀଙ୍କ ମହାଦେବ ।

ସବୁ ସିରିଜ୍ ଦ୍ୱାରା ବିକ୍ରି ।

ତମିଲଭିତ୍ତି ସୁବାହିର କେବେ ପ୍ରକୃତି ଉଠିବ
ପଣ୍ଡବୋଶ୍ଚାନ୍ତିର ଧୟାକବୋକାନରେ ଦରିଯୁ
ଦିନଅଛି ମେଘସରର ପ୍ରାଣକମାଳେ ଘରକ
କରା ପଠାଇବୁ । ଭି, ପି ଏବୁଦ୍ଧମାତ୍ର ପଠା-
ଦିବଜାହୁ । ପାଞ୍ଚ ନମନ୍ତେ ଟ ୦ ୯ ଅଥବା
ପରାମରଶ ହେଉ ।

ବୁଦ୍ଧାରେତ୍କ ପ୍ରମୁଖାଳ୍ପ	୧	ଟ ୧
ଅନୁରଥ	"	୧
ବୋଲିବଗଳ	"	୧
ବିଜୀହେଶ୍ଵରପୁଣ୍ୟାଳ୍ପ ଚଢ଼ାରେତ୍କ	"	ଟ ୨୫
ଏକଳ	ଷେଷଦେଖି	ଟ ୦ ୫
ପ୍ରସ୍ତୁତାଳ୍ପାରେଶ୍ଵର	କତାରେତ୍କ	ଟ ୧
ଭାବୁଡ଼େବରେତ୍କ	ଷେଷଦେଖ	ଟ ୦୫
ଏକଳ	କତ	ଟ ୦ ୫
ପ୍ଲାନଟା ଫ୍ଲେଟ୍ସର	"	ଟ ୦ ୫
ବ୍ୟୋମ	"	ଟ ୧ ୯

CHEAP ! CHEAP ! CHEAP !
SCHOOL BOOKS.

JUST TO HAND.
To be had of the Printing
Company, Cuttack.

କଲେଜ୍ ସ୍କୂଲ ଓ ଇଂରେଜୀ ଶାର୍କିଳକ
ପାଶ୍‌ପାଦକମାନ ନତକ ଅନୁଵାନ ଟେଲିଭି
ରେଣ୍ଡିକଲ ।

ପୁଲର ମଳିଖରେ ଦରମ୍ଭ କବଜୁଆହି
କଟକ ଦିବଶାକହାର ପ୍ରତ୍ୟେ କଶ୍ମାଲାଙ୍କ ଧରୁଳ
ଦୋହାନରେ ପ୍ରାପକଣ ।

ବିଜ୍ଞାନ

ମରତର, ବର୍ଣ୍ଣାଦୂନର, ଅପରିପ୍ରାଇମେଟ୍
ର କିମ୍ବା ପ୍ରାଇମେଟ୍ କୁଳର ଲଙ୍ଘନା, ଉଚ୍ଚେସ୍ଥ
ଧାରୀଯୁଧକ ଓ ରହେଇ ଧାରୀଯା, ଓ ଅଟେଲା,
ଆଜିମେହ ପ୍ରକାଶ ସୁଲଦମ୍ଭିଲେ କରି
ଦଳାଦଳାର ଟିକେଂକାଳୀଯଳ ପ୍ରତିକ ଦୋକା-
ନରେ କରୁଥୁ ହେଉଥିବ କୁଳର ଗତ ଏ
କୈବିତାରେ ଶକେଶରେ ପାଇଥାରିବେ ।

କରିବାରେ କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର
କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର

卷之三

藏文大藏经

ମାତ୍ର ଦେଇଲେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

କୁଳୟ ଓ କୁଳସମ୍ପଦ ସକାରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଅଭିଭାବକ ହେଉଥିଲା ଓ କୁଳସୂର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପଦରେ କରାଯାଇଛି ।

ବିଜୁଳିକାର ମନ୍ଦିର ପଞ୍ଜାବରେ ପାଠୀର
ହାତୁ ଦେବ.

କୁଳ ଧାରୀ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିବା ।

୩୩୯ ମେ

୩୩୦ ଜୁଲାଇ

୩୩୨ ଦିନ ମାହେ ମୁଁର ସର ୫୦୦ ମଟୋ । ମୂଲ୍ୟ ୧୦ ଟଙ୍କା ସର ୫୦୦ ମାର୍କ ।

ଅଞ୍ଚଳ

ଟ ୧୯

ପରିବେଶ

ଟ ୨୯

ପ୍ରାୟ ଦ ୧୦୨ ନ ବୁଝୁ ଜାତପୋଲାଥୁ-
ଗାରୁ ମୁଖୀ ମନରେ ଭାବର ଏହି ଦେହଶବ୍ଦ
ବାର୍ଷିକ ବ୍ୟାପାର ହୋଇଥିଲା । ମର ମନ୍ଦିର-
ବାରତାରୁ ବିଳା ହୁଏହୋଇ ଜନର ଅଭିନ
ଆପାହାର ଦ୍ୱାରା ଦେଇଥିଲା ଏହି ଘରର
ଅଭିନ୍ଦା ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଳ ଥିଲା । ଏହି ଧର୍ମହେତୁ
କିମ୍ବା ନିୟମକୁ ହୋଇଥିଲା ।

—*—

ପଞ୍ଚମଶାହୀ ସମୀକ୍ଷା ଆଧିକ୍ଷତ କି ଅମ୍ବା-
କବ କଲେବୁରୁଷାଦେବ ତତ୍ତ୍ଵାଧି ଜାତିଧି-
ଶ ସହାଳେ ସେଠାରେ ପଢ଼ିବ ପୁଣ୍ୟ ପାତ୍ର
ଓ ଦୂର ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦର ପ୍ରାଚୀମାନକ ଅମୋଦ
କମନ୍ଦେ ଏବହଳ ହୁଏ ଦେଇବ ଏହି ନିତନ
ତାନ୍ତ୍ରଜାଗାର ପ୍ରାଚ ତିରାତକ କର ତହୁଁ
ଆରତନ ଦେଖୁଅଭାବୁ ଜଳପତ୍ରରେ ବରତ
ମାର ହେବ । ସାହେବ ମହୋଦୟ ଗତ
ସୋମିବାର ଏହି ସନ୍ଦର ମୁହାମରେ ଧନ୍ଦା
ବିନୋଦ କରୁଥିଲା ।

ଲୁହୁବୋଲୁ ଜେଲବାଟ ଉଦ୍‌ବାଗୁ ଜୋଦାରୁ
ଶର୍ତ୍ତୁ ମାଟ ବସିଥାଇ ନ ଥିବାରୁ କେବଳ ବନ
ଦେଇଲ ଦେଇ ଏକଟ ବଳଧାର ବର୍ତ୍ତମାନ
ପରିବେ ନିରାବାର ଅଦେହିତପୋଲାଥିଲା । ବନ୍ଦୁ
ଲୁହୁ ଉତ୍ତିଷ୍ଠାନ ଥାହେତ ପରିବେ ବାହାର
ଅନ୍ତରୁ । କେଇଥାକୀଠୁ କରିବ ପରିବୁ

ଲୁହୁବୋଲୁ ଦେଇବାଟ ମା ୫୦୭ ଲକ୍ଷ ମଧ୍ୟକୁ
ଶେଷ ଦେଇଲ ମା ୧୦ ଲକ୍ଷ ବାଗ ଥିଲା
ଅଗମୀ ଦେଖିମୁରମାତ୍ର ତା ୫୦ ଲକ୍ଷ ମଧ୍ୟରେ
ଅଥବା ବାର୍ଷିକ ଶେଷ ଦେଇ ଏହି ଶେଷ ମର-
ତରକ ଭାବୁରୁ ବନ୍ଦିବାର ନମନ୍ତେ ପ୍ରତିକ ।

ଜାମାକାନ୍ଦାଗୀମାକେ ଅବକାଶ ଅବଶ୍ୟକ
ଦେଇ ଜାମ ମନରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ । ମାତ୍ର ଏହି
ବିମାକଷତରେ ପାଠ କଲୁ କି ଜାମାକାନ୍ଦରେ
ଅପଣା ଜାମାକାନ୍ଦ ବନ୍ଦିବ ଦେଇ ଟକା କିମ୍ବ
ବନ୍ଦିବାର ପାଠା ପରିବର୍ତ୍ତନ ଥିଲା । ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି
ଏହିପର ଦଜନଦ୍ଵାରା ଟକା ବରତ ବରିଷ୍ଠଳ
ମାତ୍ର ମନ୍ଦରମନ୍ଦରେ ଦେଇ ନ ପାରିବାରୁ ମହା-
କଳ କଳପନ୍ଦରକ ପାହାର ବନ୍ଦିବାରୁ ଥର
ଅପଣା ବରକୁ ସେବନବଳ । ବରିଷ୍ଠଳ ଭାବୁରୁ
ଆଗବ ବରୁ ଟକାର ଯୋଗାକ କର ଓ ବରୁ
ଶ୍ରଦ୍ଧା କେଇ କିମ୍ବ ପରିପୋଧ କର ଗୁହାକାର
ପ୍ରେର ପରିବର୍ତ୍ତନ ।

ସରକାରେ ଉପରୋକ୍ତ ପ୍ରକାଶ ଯେ ବଜାକାର
ନାନ୍ଦାକାନ୍ଦ ଗତବର୍ଷ ୨୦୨୨୯ କୁଳ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ-
କୁ ଯାଇଥିଲା । ତହୁଁ ପୃଷ୍ଠାର୍ଥ ଯାଇଥିଲା
କୁଳର ମନ୍ଦର କାନ୍ଦାମାନ୍ଦ ଥିଲା । ଅଧିକାରୀ
କୁଳ ଅଧ୍ୟାତ୍ମକାରେ ଯାଇଥିଲା କୁଳାଶାର ।
କୁଳ ପୃଷ୍ଠା କିମ୍ବା ଯେ କୁଳ ବିପ୍ରାନ୍ତ ଏତେ

ହବି କୋଇଥିବା ପ୍ରକାଶ ମୁଲୁ ମନ୍ଦା ପୃଷ୍ଠା
ବର୍ତ୍ତମାରୁ କରା ପଡ଼ିଥିଲା । ଅଗମ ଏବ ବଜା-
କାର ପଥରବୋଇଲ୍ଲାଙ୍କାନାକା କୁଳ ପୃଷ୍ଠା
ଦ୍ୱାରା ଗରବର୍ଷ ବର୍ତ୍ତମାନ ବସିଥିଲା । କମ୍ପେ-
ଶଳ ଗାର୍ଡ ଶେଷ କର ପେଇଁ ବିପ୍ରାନ୍ତ କେଇ-
ଅଛିନ୍ତି ତାହା ବବର୍ତ୍ତମେସକ ଭବେଳକା-
ଧାନରେ ଅଛି ।

ପରିବ୍ୟକ୍ତ ଗାନ୍ଧି କଳ ଯୋଗାନବାର
ଅନ୍ତର୍ଜାଲ ଭାଗୀୟ ମଧ୍ୟରେ ବଜାଯିପାର ଗବଟ୍ଟି
ମେଳ କରିବାର ପାଦବିକ କୁଳନାନଳ କିମ୍ବ
ବସାଇବାର ଦ୍ୱାରା ଦେଇଥିଲେ । ପଦ-
ନୂଷାରେ ଏଠା ମିଳିଦିଗାନ୍ତି ଦଲବାର
ଲେବଳ କୋମାନକାନ୍ଦାରୁ କାରମର ଓ
ନିହାନଳ ରଖାଇ ଥାଇ ଏ ଲଗବର ଜଳ
ଶ୍ରଦ୍ଧାରେ କଳ ଯେ କାର ଏବିଲେ ସେ କଳ
କାନ୍ଦାରିଲ ଥାଇ । ଏହି ନିତକ୍ଷେତ୍ର ଦେଇଲ
ବାର୍ଷିକ ପଥରା କାରିର ଦ୍ୱାରାକାରୀ, କହୁବ
ବର୍ତ୍ତମାରେ କଳ ଥିଲା ଟକା ମାନ୍ଦିପ୍ରକାଶ ଅବେଳୀ
କାରିବରୁ ନାହିଁ । ପାଞ୍ଚା କିମ୍ବା କେବଳକୁ
କଳକାନ୍ଦାରୁ ଅନ୍ତର୍ଜାଲ କାରପାନାକେ ପ୍ରେର-
ିବାରେ ।

ନିତ ମାତ୍ର ତା ୧୨ ମିନ୍ଟ ଶିଖାର
ଶେଷର ଉଥିଥାଥର ବନ୍ଦିବାର ପୃଷ୍ଠାର୍ଥ ମନ୍ଦା

ଠାରେ ପ୍ରଦେଶ ଦେଲେଟେ ମନ୍ଦିର ବର୍ଷପୂର୍ଣ୍ଣ-
ମାନେ ସେବନ ଘନତ୍ତେ କିମ୍ବା ସୁଧତ ରାଜୀ
ତହିଁ ଅରଧକ ଶକ୍ତିକାର ଅପରାଧଚକଳେ
ଠାରୁଗମନକୁ ସଥାଧିରେ ଗୁଣ୍ୟମନରାଜ
ସଂହାରନାରୁ ବସଇଲେ ଏହି ବୈଦନ
ସୁତରେ ବୈକଳ ବନ୍ଧୁଦ୍ୟାର କ୍ଷେତ୍ର ହୋଇ-
ଥିଲା । ଅ ୨୫ ଦିନ ରକ୍ତକାର ନିୟମିତ
ଲୋଗାବି ହୋଇ ଠା ୩୦ ଦିନ ସେମାନାର
ଖେଳତରେ ଘରେ ସନ୍ଧି ସମୟରେ ଠାରୁ-
ମାନେ ଚକା ଗୁଡ଼ ଲଗମୋଡ଼କ ପ୍ରମରେ
କିମ୍ବା ମାନ ହେଲେ । ଏ ଦିନ କେବଳ
ଦେଖାଇ କମ୍ପର୍ଟମେନ୍ଟ୍ ହୋଇଥିଲା ।

ବନ୍ଦିଲାଙ୍ଘା ହାଇବୋଟର ପ୍ରଥାନ କିମ୍ବା ଉପର
ସବ ତୋମର ପାଞ୍ଚରାମ ଗୌଣ କାର୍ଯ୍ୟ କିମ୍ବା କରୁ
କିମ୍ବା ମନକ କହିବେ । ସେହି ପଦରେ କିମ୍ବା କାର୍ଯ୍ୟର
କାର୍ଯ୍ୟର ସବୁ ପ୍ରିମ୍ପର କରାନ୍ତି ସାହେବ ନୟାକୁ
ହେବାର ଜଳିବି କଠିଥୁଲା । ମାତ୍ର ବିଲାପରୁ
ଆଜିଯୋଗେ ସମ୍ମାନ ଅର୍ଥରୁ ଯେ ସେ ଅଧି-
କଳ ହେବାରୁ ବିଲାପର ଶୀଘ୍ରକୁ ଏହି ଜବଳର,
ମାକରିଲ ସାହେବ ନୟାକୁ ହୋଇ ଅଧିକାରୀ ।
ମାନିଲକ ସାହେବଙ୍କ କମ୍ପୁସ ପ୍ରାପ୍ତ କିମ୍ବା ଏକ
ଏକ ସେ ସବ ଟେମ୍ପର ଖାଲରେ କାର୍ଯ୍ୟର
ପ୍ରେର୍ଣ୍ଣ କୁନ୍ତିତବୋଲ ବାର୍ଧିକାର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା
ହାର ବିଶେଷ ସ୍ଵର୍ଗର ଉତ୍ସାହକୁ ଏବଂ କର୍ତ୍ତା-
ମାନ ଏହି ଦୂରସବରେ ଅଛିଲା । ଏହାଙ୍କ ନୟାକୁ
ଗରେ କିମ୍ବା କାର୍ଯ୍ୟର ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରକାଶ କରି
ଅଛିଲା । ଏଥରୁ ଅଜ୍ଞା ଦେଇଥାଇ ଯେ ସର
ତୋମର ପାଞ୍ଚରାମ ଯେମନ୍ତ ସ୍ଵର୍ଗର ସହିବ
କାର୍ଯ୍ୟ କିମ୍ବା କରି ଆସୁମାନକର ହନ୍ତୁ ୫
ପ୍ରିତିଜଳତ ହୋଇଥାଇଛି ଏ ମହାଶୟ ମଧ୍ୟ
ଦେମତ୍ର ହେବେ ।

ବିଦ୍ୟାକର୍ଷୁର ସାଂୟସ୍ତ୍ରକ ପତ୍ରଗାସାନେ
ଆୟସ୍ତ୍ରକ ନିଧାଚଳ କରେଇଲାଠାରେ ଏହି
ମର୍ମର ଏକ ଅବେଳାକଣ୍ଡ ପ୍ରଦାନ କରି
ଅଛନ୍ତି ଏ ଉମ୍ରେଇ ହେବ ନେହି ଯଦି ପ୍ରକାଶିତ
ପ୍ରକାଶିତ ପ୍ରଶ୍ନାକାରୀ ପ୍ରଶ୍ନାକାରୀ ଧେନାନେ
ପ୍ରକାଶିତ ପାଇଁ ଥରୁବାହାନ୍ତି । ଶାରୀବାଜୁ ବାଜୁ
କାରତର ନିର୍ମିତ ଲାଭ ଉତ୍ସବ କୌଣସିମରେ
କିମ୍ବା ନୁହେ ଏବଂ ଯେ ମୁଖେ ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତ
କିମ୍ବା ପ୍ରକାଶିତ ପ୍ରଶ୍ନାକାରୀ ଏହି ଅବେଳାକଣ୍ଡ
ପ୍ରକାଶିତ ପ୍ରଶ୍ନାକାରୀ ଏହି ଅବେଳାକଣ୍ଡ ପ୍ରକାଶିତ

ମାନ୍ୟ ଗୁହାର ଅଳକଣ ବୋଲିଗାଏ ନ
ଥାବେ । ସୁରକ୍ଷା ଦିଶୀ ସେ ପ୍ରତିବ ବିଦ୍ୟାଚକ
କମ୍ପ୍ୟୁଟର କର୍ତ୍ତ୍ତମାଙ୍କ ସଂବାଧର ମାନ୍ୟଦର କର୍ତ୍ତ୍ଵ-
ପତି ଶ୍ରୀ ଦୀପ ବାନ୍ଦାର୍ଥୀ ଅଟ୍ଟନ୍ତି ଏକ ସେ ଏହି
ବିଦ୍ୟାଚକ ଶ୍ରୀର ଅଳ୍ପଦିକ କର ଦାଖା ନିବା-
ରଣାର୍ଥ ତେବେମତ୍ତିବ ଜିମ୍ମେ କରିବାରୁ ପ୍ରତି
ବ ହୋଇଥିଲା । ତମିରପତକଠାରେ ଅଳ୍ପ
ବ୍ୟବର ଅବଶ୍ୟକ ନାହିଁ । ସେ ଜିମ୍ମେବଳୀ ଧାର୍ଯ୍ୟ
ହେଲେ ଅଳ୍ପାତ୍ମକ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କଟିଛି କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ଦେବେ କାରଣ ପ୍ରକ୍ରିଯାବିଷ୍ଟ ଏବୁଧ
କିମ୍ବା ସବୁ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଏ ।

କଲିତାରେ ସୁବାମାଳଙ୍କର ଭୂଲଦୀର୍ଘ ବିଧୀ-
ସ୍ଥିମ ପଞ୍ଚ ବିମର୍ଶର ମୋଟିଏ ସମାଜ ପ୍ଲାଟିକ
ଦେବାର ପାଠ୍ୟମାଳକୁ କଣା ଅଛି । ସମାଜର
ଉଦେଶ୍ୟ ସୁବାମାଳକ କଲେପରୁ ଭଗାରୀ
ହେଲା ଭରୁ ଅନ୍ତର ଅଧିକ ଲାଭ କର-
ବେ । ତୁମ୍ହେଁ ରେଖା ସର ଯମ୍ବଲ୍‌ପାତ୍ର
ବାହାରୁକରିବର ଏ ସମାଜ ପ୍ରତି ଉତ୍ସର୍ଷ ସହାଯ-
କୁଳ ଥିଲା । ସମ୍ମର୍ତ୍ତ ଏହି ସାରା ଏକ ଅଧି-
ବେଶକରେ ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବ ଭୂଷଣିତ ତୋର୍ଯ୍ୟକ
କି କରିଛନ୍ତି ପ୍ରବାଳରେ ଜନ୍ମିମେଣ୍ଟ ଯାହା
ମ୍ୟାନ୍ କରୁଥିଲାନ୍ତି ତାହା ବନ୍ଦ କର ବେର୍ଷ-
ଟକାରେ ବିଶ୍ଵାସୀ ବାକର କଲୋପ୍ତ କରିବା
କରିବ । ଏଥର ବିଷୟ ଯେ ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବ
କିମ୍ବାହିଁ ହେଲା । ମୋଟିଏ ନିକି ଅଧିକ ହେବାରୁ
ଅନ୍ତର୍ଭାବ୍ୟ ହେଲା । ମୋଟିଏ ମାତ୍ର
ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ସମାଜର ଅନ୍ତର୍ଭାବ ପ୍ରସ୍ତାବ
ବାହାରିବା ଅବ୍ଦୀ ଅବଶ୍ୟକ ଏକ ବିଷୟକୁ
ଏହିକି ଦେଖ କୃତ୍ସମ ଯେ କରିଛନ୍ତି ପ୍ରତି
ଅନ୍ତର୍ଭାବ ସୁବା ବିରକ୍ତ ହୋଇଥିଲା ଏକ ତାଙ୍କ
କଣା କେବେଳେ ସେମାନେ କଣା ପାଇବେ ।

ବ୍ୟାମର ସାମାଜିକ ସହ ଯୋଗଦାନ କରିଥା-
ନ୍ତର କାମକ ଜୀବେ କୋଳିଚଣ୍ଡା ଅପରାଧୀ
ହିରବାଳୁକର ଅବତାର ବୋଲି ପରାମର୍ଶ କରି-
ବାରୁ ଦର୍ଶିଷ୍ଟ କେବେ ସେଠାରେ ପରାମର୍ଶ
କୁତ୍ଥା ଦର୍ଶ ସହ ତାହାର କଷମତ ହୁଏ
ଦେଖିଲେ । ସେ ପ୍ରତିଦିନ ଅପରାଧ କରି ଛପର
କଷରେ ଦେଖି ବାଜା ବିକାଳ କୁରୋଧରରେ
ପଢ଼ସ୍ଵର କି ଦୁଃଖମାନଙ୍କର ଦୁଃଖ ମାହିଁ ମୋହର
ଧଳି ଦେଇ, ସବକାରୀଙ୍କ ଶୂଳ କାରକ ଧାରେ
ହୋଇ ଗଲା । ସୁଲାଧରୁ ଉଦ୍‌ଧା ଦେଇ ବା-

ପାଇଁ କରି ଦିଆ ଅନୁମତି ଦେଇବ ଏହା ପୁଣ୍ୟ
ମେହିବାର ଶତ କରିଯା ପାଇଁରେ ଉତ୍ସବରେ
ଏହି ଗୁରୁତ୍ୱରେ ଗୁରୁଗୋତ୍ର ଲାଗିଥିଲା । ଲେ-
ଖାଇବାର ଜାଗର ରେସଟ୍ କମେଟିକର ସମ୍ମାନ ପାଇଁ
ଦୂରସ୍ଥୀରୁ କଳିବ କରିବାର ଅନୁଦିତ ଦେଇଲେ ।
ମାତ୍ର ପୁଲାଷ ମାତ୍ର ଜୀବ ଅସିଲେ । ତତ୍କାଂ ତୁଥ-
ିବ ଦେଇ ମୁସିଂ ସୁଲାଷସୁଲାଗ୍ରହ ଲାଦାକୁ ଓ
କାହାର ସଙ୍ଗେ କରିବେଇବେ, ଆର ଅନ୍ତିକାରେ
ଦିଶୁବରେ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦେଶୀର୍ଷ ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ଓ ଟ୍ରେନ୍‌ରୁ
ଅର୍ଥବତ୍ତ ଦେଇ ଏହି ଦାରିଦ୍ର୍ୟକରେ ବ୍ୟା-
ଧାରାର ଚୋଇଥିଲା । ଉତ୍ସବର ଯାହା ଧାରାଜୀ-
ଜାକାର ଯୋଗ୍ୟ ହେଲେ ଲାଞ୍ଛି ।

ମାନମୀଯ ଶ୍ରୀପୁରୁ ବରମରତନ କର ସେ,
ଆଜି, ତା, ମହୋଦୟଙ୍କ ସର୍ବେ ଜୀବନ—
ଏହି ମାନରେ ଶତ୍ରୁଏ ନଗନା ପୁଷ୍ପର ବନ-
ଗ୍ରାମ ରଂଧାଗ୍ରୀଲାର ଦୂରପୃଷ୍ଠ ପ୍ରଥାକ ଶେଷକ
ବାରୁ ଅଶ୍ଵଜୋଷ ଦୋଷ ପ୍ରକାର କରିପାଇଛି
ଏବ ସମ୍ମର ତେଣା ବିଶ୍ୱର ଉନ୍ନତିକାଳ
ପରିବେଳେ ଅଶ୍ଵପୁର ବାରୁ ଗୋପାଳ କହିଲ
ଦୀର୍ଘ ସମ୍ରାଟ ଏ, କି କୁଳ ବେହି ପୁଷ୍ପର ଜଳନ-
ଶାଖରେ ଅନବାଦତ ତ ଅରନବୀଚ ହୋଇ
କଟିଲ ପ୍ରଦୀପକମାଳକ ସନ୍ଧାନପୂରେ ମୃଦୁତ
ହୋଇ କାହାର ଅଛି । ମାନ୍ୟଦର ରମେଶଚନ୍ଦ୍ର
ଦ୍ଵାରା ବର୍ଣ୍ଣନାକ ଉତ୍ସାହ କରିପାଇଲା
ଏବା ବନଦେଶୀଯ କାହିଁକି ଶାବ୍ଦମାତ୍ରକ
ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଥମ କରିପାଇଲା ଆଟିଲା । ଏହି ସମ୍ମର
ବାର୍ଷିକରେ କନ୍ଦରତ ପ୍ରଶାସନ ଲାଭ କର ଏତେ
ଉଦୟବକ୍ର ଦୂରି ସେମନ୍ତ ମରାଗର ପୁଷ୍ପକ କହୁଣ-
ଛ ଗୋପକ ରଣ୍ଟିକରିଥରୁ ପୁଣୀ ବଜାରାର୍ଥ-
କ ଶୁଭୁ ଲାଗ ଦିବାହ କରିବା ପଥରେ ପଡ଼
ଦିଅଛୁ ଅବଶ୍ୟକ ବାନରୁ ଯେତୁପ ଅନ୍ତର
ଅଭିଭ୍ୟାସୀୟ ତ ଘୋଜନା ସତ୍ତତ ସାହୁତ୍ୟ ନାହିଁ
ରେ ବ୍ୟାପ୍ରକ କରିଅଛନ୍ତି ତାହା ଉତ୍ସାହାସିଲାର
ଦିଶେଷବୃତ୍ତ କାହିଁକା ଉଚିତ । ଏହି ଅଭିଭ୍ୟା-
ସରେ ଏ ପୁଷ୍ପର ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥିଲା
ବୋଲିବା କାହିଁନାହିଁ ଯେ ଏହାର ଜୀବ ଏବ
ଅକୁବାଦ କରିପ ତୋରାକାର ଏହି ଏଥରେ
ଦ୍ଵାରା ମନୀମୁକ୍ତର ମୁକ୍ତମୁକ୍ତ ବଣ୍ଟିଏ ପୁନର
ତତ୍ତ୍ଵ ସବୀ ଦେଖିବ ତୋଳାଯାଇ । ଏହାର କର୍ମ
ଟି । ୧୫ ମାତ୍ର ଅଛିଏହି ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧ ବ୍ୟାପ୍ତ

କର ଓ ମୁଁ ସ୍ଥାନ ପଡ଼ିବାରେ ସକଳାଶାଖାକୁ
ଆଜିରେ କଲୁଅଛୁ ।

ପାତ୍ରବାନ୍ ଶାସନ ।

ପାରିବାଟର ଅଭ୍ୟାସୁର ଓ ଅପତ୍ର ନିବା
ରଣ ବିଷୟରେ ଅମ୍ବାଳବ ମାଜଞ୍ଚେଇ
ସାହେବ ମହିମୋହି ହୋଇ ସାଧାରଣକର
ଅଳ୍ପକାଦର ପାତ୍ର ହୋଇଥାଏନ୍ତି ସନ୍ଦେହ
ନାହିଁ । ମାତ୍ର ହୃଦୟର ବିଷୟ ଯେ ମହାନମୂ
ଲାଟର ଅପତ୍ର ଜୀବା ପତିବାର ଜଣା ଯାଇ
ନାହିଁ । ସେଇଁ ଠାରେ ଅଳ୍ପବରତ ପଦସା ଦୁଇଁ
ଏବଂ ମାହିମାନେ ବିଶେଷତଃ ନ ଏ ଆରପାରିବେ
ସବେ ସମା ସେଠାରେ ଦିଲେ ଅଧିକ ଟିକିବ
ଛାଇବ କଲେ କି ସବୁ ସଜାତ୍ତ ହୋଇ ମିଳିବେ
ଇଜିବାର ଯେବେ ସାବଧାନ ହୋଇ ନିଦର
ଦୁଇପାର୍ଶ୍ଵରେ ମାହିବ ଉପରେ ଗାତ୍ର ଦୁଇଁ
ଉଷ୍ଣନ୍ଦୀ ଏବଂ ଉଷ୍ଣପାତ୍ର ଦେଇଲାଭେ ସରବରତ
ମାତ୍ର ନିୟମିତ୍ତ କର ଯାଇନ୍ଦ୍ରା କେବେ ଯନ୍ତ୍ରମାନେ
ନିୟମିତ୍ତ ସମୟରେ ପାଇ ହୋଇ ପାରିନ୍ଦେ
ସୁନ୍ଦର ତଣ୍ଡରୁ ରଖା ଥାନ୍ତେ । ମାତ୍ର ଇଜିବ-
ବାର ସେପରି କଲେଁ ତାହାର ଲାହ କାହା
ପଢ଼ିବ ଏବଂ ମାହିଲୁ ଅଧିକ ଶାବନିବେ ଉପରେ
କୁଏକ କୁବର ପାଇବାର କଠିନ ହେବ ।
ଟିକିବ ସେମାନ ଧାଇନେ ଯେତେବେଳେ ସର-
କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଦାତାରୁ ଅମଲ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉପୟକ୍ତ
ଦେଇନ ପାଇ ସବା ଉପରିଲିହର ଲେଖ
ଶୁଣପାଇନ୍ତି ନାହିଁ ସେ ସ୍ତରେ ବାଟ ଇଜିବାରକ
କୁବରତାରୁ ସେ ଅଶା କରିବା ଅସମ୍ଭବ ।
ଅକୁ ଦେଇଲାଭ ସରବାର କୁବର ବାଟରେ
ସବାବା ପରିଦର୍ଶନ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିୟମିତ୍ତ ବିହିବେ
ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ହେବ ନାହିଁ । ବାଟ ଅଭାବର
ନିକାରଣ ରେଖା ଅନେକ ହାତମ ଅଫେବ
ଅର କରିଥିଲୁନ୍ତି ଏବଂ ପୂଜାର ଓ ଅଳ୍ପ କର୍ମ-
ଧ୍ୟ ଏଥିଧାର ନିୟମ ବୋଲିଥାଏନ୍ତି ମାତ୍ର
ତମ୍ଭୁରୁ ବହୁ ଫଳ ନ ଦେବାର ଦେଖା ଯାଇ
ଅଛୁ । ବାଟାଇମାନେ ନାହିସ କଲେ ବାଟ-
କାଲୀର ଭୂତମ ଗାନ୍ଧ ହୃଦୟର । ମାତ୍ର ବିଦ
ମୋଟାଏ କା ଯୋଜାଏ ପଇଦା ସବାରେ
ବାଟରେ ପଢ଼ିବହି ନାହିଁ କା ମାପଦର କ୍ଷର
କୁରିବ ଅଥବା ନାହିସ ତତ୍ତ୍ଵର ଓ ସମୟ
ନିଷ୍ଠ ମୀଳାର କରିବ । ଅଛିଏ ବାଟାଇମାନ
ମନରେ କହେ ଶୁଣିବ ମହୁ ନିମ୍ନମ କରିବା

ଏକ ଗାନ୍ଧୀ ଦୃଢ଼ଭୂଷେ ପ୍ରତିଶାକିତ ହେଉଥିଲା
କ ସଜ୍ଜ ଉଚ୍ଛବ ଅଳ୍ପମାଳ କରିବା ଏବଂ
ଟକିବ ଦୋଷ ପ୍ରକାଶ ହେଲେ ଫଳକାସ୍ତ୍ର
ଆଦାନକରେ ମାହିମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦିଅରବା
ଭାବ ଆଶାକୁରୂପ ଗାସକ ହୋଇ କାହାରେ
କଲେବନ୍ଧର ସାହେବ ରାତ୍ରୟାତ୍ରିକ ପାରା
ହେବାର ସୁବିଧା ନିମନ୍ତେ ଯେମନ୍ତ ଜଣେ ଭୋଷ୍ଟୁ
ନିଯନ୍ତ୍ର ବିଶ୍ଵାସ ସବଦା ସକାରେ ସେହିପରି
କୁ ଠାର ତେପଣୀ ବା ସବତେପୁଣୀ ନିଯନ୍ତ୍ର
କରନ୍ତୁ ଏବଂ ଗାଠ ପାର ସମ୍ବରେ ଅମ୍ବେମାଳେ
ଏଥୁର୍ଦ୍ଦେଶେ ସେ ସବୁ ନିଯମର ପ୍ରସ୍ତାବ କରିଅଛି
ସେହି ସବୁ ଅଥବା ଅର ସେ ସବୁ ନିଯମ ସେ
ଭାବର କବେତନା ବରତ୍ତୁ ସେଇର ନିଯମ
କରି ଦେଇନ୍ତା । ଗାନ୍ଧୀ ହେଲେ ଅକଷ୍ୟ କିଛି
ସୁଧାଳ ଫଳବା ନିଯମର ବିପରୀତ କିଛି ମାତ୍ର
କାର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ ଇନ୍ଦ୍ରାଜାର ପ୍ରତି ଅର୍ଥଦଣ୍ଡ ଏବଂ
ମାସୁଳକ ଅଳ୍ପରକ୍ତ କିଛି କେଲେ ମାହିଲୀ
ଫଳଦାତାରେ କଣ୍ଠ ହେବାର , ଉତ୍ତର
ସେବେ ପରି । ଏହିପରି କଣ୍ଠ ହେବ ତେବେ
ଇନ୍ଦ୍ରାଜାର ଓ ମାହିଲର ଟେଗନ୍ୟ ଭାବେ
ହେବ । ହତେହ ଥରେ ଅଧେ ଭାବକ ବା
ଅର୍ଥଦଣ୍ଡରେ କିଛି ଫଳ ହେବ କାହିଁ । ପ୍ରଭାବନ
ଅନ୍ୟାୟ କୃତ୍ୟ କରୁଥିବା ସ୍ଵଲ୍ପ କରେ ଅଧେ
୨୩୦ । ତଥା ଅର୍ଥଦଣ୍ଡ ହେବାକୁ ବିଦ୍ୟ କାହିଁକି
କାହିଁକି ହେବ ?

କଳର ବ୍ୟବସ୍ଥା ।

ବଙ୍ଗପ୍ରଦେଶର ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ ଗରୁ
ଗୁପ୍ତକାଳରେ ଜଳକୟ ଘଟିବାର ଅବଗତ
ହୋଇ ବର୍ତ୍ତମାନ ବର୍ଷାକର ତାହା ବିଭାବରେ
ସେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉପାୟ ତିନ୍ମା କରିଥିଲୁଛନ୍ତି ସେ ସମ୍ଭବ
ରତ ମଲମାର ତା ॥ ୧୩ ରତ୍ନିର ଅଗ୍ରେ ଏ
ମରବ୍ୟଳର ପଥରେ ବିଦ୍ୟାରତ୍ନମୁଖେ ଲିପିବକ୍ତ
ହୋଇ ଶାଖାରଙ୍ଗ ସମ୍ବନ୍ଧମେତ୍ର ଏହି କିମ୍ବା ତୁ
ଦିଲମାୟ ଦାତମାତଙ୍କର ଅଭିପ୍ରାୟ ଜାଣିବା
ବାରଣ ପ୍ରମୁଖତ ହୋଇଥାଇ । ବିଷୟଟ ଅଳ୍ପମୁକ୍ତ
ରତ୍ନୀ ଏହି ଚନ୍ଦ୍ରର ମାଳ୍ୟର ହର
ଅନେକକଣ୍ଠର ମାଳ୍ୟର ବାହ୍ୟବିଳି ପ୍ରସାଦ
ମାଳ ସାହା କେବୁ ସେ ଏହିର ହିନ୍ଦୁରବେ
ମେରୁଧ ହଥମାୟା ଏହି ହବାଦୂର ପ୍ରହାସ
କରିଥିଲୁଛନ୍ତି ତହୁମାର ସେ ସମ୍ବନ୍ଧାଧାରଗରିବ
କେବଳା କଳନ ଅଛନ୍ତି । ଏକାନ୍ତ ଅଧି ମେ

ସମୟାଧାରଣ ବେହପର ପ୍ରଥମ ହୃଦୟତା ସହିତ
ଏ କଷୟର କର କରୁଛି ଧଳ କଣା-
ଇବେ । ଅମେରାନେ ଦେହ ସରଜୁଣର ରହ
ସାଇ ମର୍ମ ମାଧ୍ୟାଗଣଙ୍କ ଗୋଚରଣୀ ନିମ୍ନେ
ପ୍ରବାସ ଦିଲୁ । ସଥା—

ପାଇଁଦୂଳିଲ ସମୟରେ ବିଜ୍ଞପ୍ତିଦେଶର
କାନା ଲିଲର ହାବମାଳଦିତାରୁ ସେବର
ରଷୋଡ ପ୍ରାପ୍ତ ଦେଇଥିଲୁ ତହିଁରୁ ପ୍ରକାଶ ଯେ
ଅକେକ ପ୍ରାଚୀ ଏଷର ଅଛି ଯେ ବାର୍ଗକାଳ
ଆମ୍ବାଷ୍ଟ୍ରେ ହେଲେ ଜଳର ଦୂର୍ଧ୍ଵ ଦୂର୍ଧ୍ଵର
ହେବା ବିଚିତ୍ର ନୁହେ । ଆଦିର ଦୁର୍ଧ୍ଵରୀରୁ
ଜଳ ଦୁର୍ଧ୍ଵର ପ୍ରକାଶର ଅଧିକ କଷ୍ଟକର
ବାରଣ ତାହା ପୂଣ୍ୟ ଜଣାଯାଇ ନ ପାରେ
କିମ୍ବା ଅକ୍ଷୟମୟରେ ତହିଁର ପ୍ରକାଶ ହୋଇ
ନ ପାରେ । ସାଧାରଣ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ମନ୍ଦିଳ
ବେଳଦିବ୍ୟାବ୍ୟ କ୍ରି ଓରହିତ ପ୍ରକାଶ ଏହିବା
ଦେଖା ଯାଇଅଛି । ଜଳକଷ୍ଟ ସମୟରେ ଘେବେ
ବାର ହୋଇ ପଞ୍ଚପୂର୍ବରୀ ଉତ୍ସାହର ଜଳ
ପାନ କରନ୍ତି ଏବଂ ତହିଁରେ ମହିଳା ଦୂର୍ଧ୍ଵର
ହୁଅଛି । ପାଇ ଏବଂ ରହନାହିଁ ସକାଶେ କିମ୍ବୁ-
କିମ୍ବଳ ଯୋଗାଇବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାସକ
ଅଇଲବ ୮୮,୮୯,୯୦,୧୧୮୩୧୫ ଧାରା-
ମାଳରେ ଅଛି ମାତ୍ର ଅର୍ଥାତ୍ବକରୁ ଯେ ସବୁ
କାର୍ଯ୍ୟକର ହୋଇ ପାରୁ ଲାଗି । କେଉଁକିମ୍ବଳରେ
ତର ଯୋଗାଇବାର କି ରହାୟ ଅଛି ଏବଂ
ତହିଁର ଉନ୍ନତି ନିମନ୍ତେ କି ବସବା ଅବସଥର
ଏ ବିଷୟ ଜାଣିବା କାରଣ ଗବ୍ରେମେଣ୍ଟ ଗାରିବା
ପ୍ରସ୍ତର କରଇଅଛନ୍ତି । ଜାହି ଅଳ୍ପାୟାଶରେ
ଜଣା ଯାଇଅଛି ଯେ କଇବ ସୁବ୍ୟବସ୍ଥା କରବ
ସକାଶେ ଅଳ୍ପକ ଅର୍ଥର ପ୍ରୟୋଜନ । ସମ୍ଭାବି-
ତରେଟ ଡାଯାମ୍ ଅଛି । ଯଥା—

—**ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶେଷର ବଦାଳିତା,** ୨—
ରୁମ୍ଭ ଭାର୍ତ୍ତ ସାଧାରଣ ଅଜାନୁଷ୍ଠାରେ ବୃଦ୍ଧ,
—**ପ୍ରାଚୀୟ ଆଚିନ୍ତ୍ୟର ଅଭିଜ୍ଞାତର** ୧୯୮— ଆଜ
ଅଜ୍ଞାନୁଷ୍ଠାରେ ପ୍ରାଚୀୟମେତର ପାଇଁ, ୩—**ବେତ୍ତା-
ବେଶ ଏଥର ପୂର୍ବତର ଉତ୍ତିକାରପରିବାର ଧଳାଇଁ
ଲୋକମାନେ ଧର୍ମରେ ପୁରୁଷଙ୍ଗୀ ଲଭ୍ୟାଦ
ଜ୍ଞାନ ବାନଇଲେ ପ୍ରଦୂତ ହେଉ କାହାକୁ ଏକ
ଏହା ମଧ୍ୟ କଷ୍ଟକ କ୍ରିୟାରେ ଯେ ପଥବର ଦେବା
ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତିକାରମାନେ ଜ୍ଞାନ ଘୋମାଇବାର
କାମ୍ପରୁ ଅକ୍ଷୟାଦିକ ଧାରାଦ୍ୱାରା । ପ୍ରମେତ
ତିନିମାତ୍ରଙ୍କ ଅଜାନୁଷ୍ଠାରେ କୌଣସି ନିଜୁଁ**

ଅଭାବ ପୂର୍ବାର୍ଥେ କୃଷ ଉତ୍ତରାଧି ଶୋଭା-
ଇନ୍ଦ୍ରାଜ କନ୍ଦେବପ୍ରତି ଉତ୍ତରାଧି ମାତ୍ର ଉତ୍ତରା-
ବିଶେଷ ସାହାରର ଉତ୍ତରାଧି ସମ୍ବନ୍ଧକ
ନାହିଁ । ପ୍ରତିତ ଗତ ଗ୍ରୀକୁହାଳର ଅଭିନ୍ଦ
କଲେବ୍ୟ ସମୟକେ ଅଧିକ ଲେଖ ସେହି
ଆବଳାନୁଷାରେ ଆମାସ୍ୟର ପାର୍ଥନା କରି-
ନାହାନ୍ତି । ପ୍ରାମ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ଖା ୧୯୮ ର ଅନ୍ୟ
ପାରେ ଯେଉଁ ଜମତା ଦିଅ ସାଥେଥି ଭାବା
ସାମାଜିକ ଏକ କେବଳ ସାଧାରଣ ଜଳାଶୟ
ଭାବା ଏହି ମାତ୍ର ସେହିର ଜଳାଶୟ ଅଭିନ୍ଦ
ଅଛି । ଅବଶେଷ ଉତ୍ତରାଧି ପଥକର । ମାତ୍ର ପଥ-
କରିବ ଅୟ ସତ୍ତବ ଓ ଯୋଜନା କିମ୍ବା ଏହି
ଏଥର ଉତ୍ତରାଧି ପାର୍ଥନା ହେବାର ଅଜ୍ଞା ନାହିଁ
ଯେ ସବୁ ସତ୍ତବ ପୂର୍ବେ ପ୍ରଦେଶୀୟ ସକଳକୁ
ମରମଳ ହେବାଥିଲା ସେ ସବୁ ବର୍ତ୍ତମାନ କିମ୍ବା
ବୋବାଲାକୁ ଅପରିଚିତ ହେବାକୁ ପଥକର ଅୟ
ତଥରେ ଭାବ ପଡ଼ିବାର ଅପରି ଦୋଷାଥିଲା ।
ମାନୁଷର ଶୈଳମାଟ ଏହିର ଦିନମୁ କିମ୍ବା
ଜୟ । ଏହାହାର ଗୋବନ୍ଧକର ଅୟ କିମ୍ବା
ଦୂରେ ହେବାର ସମ୍ବନ୍ଧକା ନାହିଁ । ଆଗରାପ
ଅୟର ଯେଉଁ ଥିଲେ ପ୍ରଦେଶୀୟ ଅୟ କୁଣ୍ଡ
କେହିଅଛୁ ଗ୍ରାମୀୟ ଅୟ ସାମାଜିକ ପାର୍ଥନା
ପାର୍ଥନା ପାର୍ଥନା ଏବଂ ଯୁକ୍ତ ମନୀଶରେ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ହେବା
ନାହିଁ କିମ୍ବା ତନାରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେତ୍ର ଭାବା
ଗଡ଼ିଦେବାର ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅରନ୍ତି । ସେବକ ଭାବା-
କର ଅନ୍ୟପ୍ରସ୍ତୁତମାନ ଯୁକ୍ତ ହେବ ତେବେ
ସେ ଗଢ଼ି ଦେବେ । ମାତ୍ର ଲେକବଜ କମ୍ପ୍ୟୁ-
ଟୁଏ ଜାଣିବା ନାହିଁ ସେ ଏଥରୁ ଅଧିକ କିମ୍ବା
ଟଙ୍କାଦେବାର ସେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଲାହାନ୍ତି । ଅତିବନ୍ଦ
ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ସମୟ ଅୟ ଏହି ସେ ସମୟ
କଲାପ୍ୟ ହାତୀ ଏବଂ ଉତ୍ତରାଧି ଜାନକେ ସିଦ୍ଧେଷ୍ଟ
ନ ହେବାରୁ ଅୟର ଠିକ୍କାମ୍ୟ କାଟ ଝୋପିବା
ନାହାନ୍ତି ଅବଳମ୍ବନ ହୋଇଅଛି । ଏକଟା ୫୦
ଆଳରେ ସେ ସମୟର ଶୈଳମାଟ ମାନୁଷର
ଥର୍ମ ବେଳ ଭାବାଦୂର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ପାଥିନ୍ଦିର
କିମ୍ବାକୁ ବର୍ଷାଟି ଅଗ୍ରାଧ୍ୟ ଦରିଅନ୍ତରୁ ।
ମାତ୍ର ଭାବାଦୂର କିମ୍ବାକୁ କରନ୍ତି ଏ
ଗ୍ରାମ କିମ୍ବାକୁ କିମ୍ବାକୁ କିମ୍ବାକୁ କିମ୍ବାକୁ

ଟିକ୍କ ଅଦ୍ୟାୟ କରିବାର ଅଧିକାର ଦେବା
ବହୁବା ତାବା ହେଲେ ସାଧାରଣ ନୀତି ଉଚ୍ଚବ
ବସାରକାର ଅସମ୍ଭୋଗ ଲେବଳ ମଜରେ
ଜାକ ଦେବ ଜାହଁ ଏକ ପ୍ରସର୍ତ୍ତାରେ ଯେ
ପରିମାର ଶର୍ତ୍ତ ପ୍ରୟୋଜନ ହେବ ସେ ପ୍ରାଚର
ସମ୍ଭବ ସେ ପରିମାର ଅଦ୍ୟାୟ କରିବାର ବରଣ୍ଣ
ହେବେ । ଏହି ବିବେଗକାରେ ସେ ସର
ବେଳିବ୍ରତ ଅନ୍ୟ ଦୂର ପ୍ରସ୍ତାବର ତ୍ୟାଗକାର
କରି ପ୍ରାମ୍ୟ ସମ୍ଭାବନାକୁ ଉତ୍ସମିଳାଇବି ପର
ଲୋକଙ୍କ ଅନ୍ତପ୍ରାନ୍ତସାରେ ଟିକ୍କ ବସାରକାର
ଏକ ଡିଲ ବୋଲକକୁ ସତ୍ତତ ଏବଂ ମୁଲତ-
ପରେ ଟୋଲକକ କେବାର ଅଧିକାର ଦେବାକୁ
ନାହା କରି ବସନ୍ତ ଅକ୍ଷପ୍ରାୟ ସାଧକ କିମନ୍ତେ
ଅନ୍ତକ ବାରେଥକର ପାଣ୍ଡିତ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର
ଅଛନ୍ତି । ଏହି ଦୂର ପ୍ରସ୍ତାବର ସମ୍ମେଲନ ମମ
ଅନ୍ତକ ପ୍ରାମ୍ୟ ସମ୍ଭାବନାରେ ଅଧିକାର ଏବଂ
ବାରେନାହା ଉପରେ ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତପ୍ରାନ୍ତସାରେ
ଟିକ୍କର ବସାରକେ ଏହି ଗହଁର ଅୟ ପ୍ରାଚର
ସାଧନ ଉତ୍ସମିଳାଇବି କବ୍ୟ କରିବେ
ମାତ୍ର କୌଣସି କିମ୍ବା ଏ ଟିକ୍କ ବାର୍ଷିକ
ଟିକ୍କ ବାବୁ ଅଧିକ ହେବ ଜାହଁ । ହୋଲ
କର ମମଶରେ ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବ ଦୋଷପାତ୍ର କ
ବୋଣିଷ୍ଟ ସତ୍ତତ ଅଥବା ମୂଳ କିର୍ମର ଦେବ
ଗହଁର କରନ ହୋଇ ଧ୍ୱନି କହା କେହିଁ ର
କିମ୍ବା ଏବଂ ମରମତି ଖରବ୍ର କିମନ୍ତେ ଯେତେ
କୂଳଖଳ ପ୍ରୟୋଜନ ଦେବ ମେହ ବ୍ୟପ୍ତ ଟରା
ଆଦ୍ୟାୟ ହେବା ପର୍ଦକୁ ଜାତ ସତ୍ତକ କା ପୁଲ-
ବେ ଗବାୟାକ ବରିବା ଆମ ଏବଂ ପର୍ବୁ ଜାତଙ୍କ
ବାହରେ ମାନିଲ ଆଦ୍ୟାୟ ହେବ ।

ନିମ୍ନଲିଖିତ ବନର ପ୍ରତ୍ୟାଧ କରିବାରୁ ହେଉ
ଅଛୁ ସେ କହିଁ ଅନ୍ତରୁଳରେ ମର ହେଲେ
ବଶୋଥିଷ ପାଶୁଲିପିରେ ଯାହା ଯୋଗ ହୋଇ
ଥିରେ । ସଥା ।—

ଶୀଘ୍ର ବାଦ୍ୟ ମାସକ ପୁଲାବର ଅନୁମତି
ଅଳୁଆଇବ ଥେ ସବୁ କଳ ଲାଭକାରୀ ସହିତ
ମଧ୍ୟରୁ ବାହାରକ ସେହି ବଳତାରୁ ଏହି ମାସକ
କଣ୍ଠାୟକ । ଧାରନା ମେଳନିଷିଳାକାରେ ଏହି
ମାସକ ବସ୍ତୁ ଯାଇଅଛି । ଆର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମିଶ୍ରଣ-
ସଫାଲଟାକୁ ଏହା ଜାଗ୍ର ଦେବାର ସେପର
ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଇଥିବ ସେହିପରି ମୋହରର
ପ୍ରାମ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧ ମାସକ ବାଧାୟ ଉପରେଇବେ ।

ଦିଶାକୁ ରସନ—ଦିଶାକୁ ସମୟରେ ଅଳେହ
ପ୍ରକାର ଲୋ ଆଗାୟ ବରଦାର ଧର୍ମ ପ୍ରତି-
ନିକ ଥିଲୁ । ପ୍ରାଚୀ ସମ୍ବନ୍ଧ ଲୋଜର ହିତାରେ
ମୂଳା କେବେ ଅସଙ୍ଗତ ହେବ ନାହିଁ ଏହି
ଲୋଜେ ତାହା ଧଳାସୁରେ ଦେବେ ।

ସବାକୁ ହିବସ— ସେମନ୍ତୁ ପେଲୁଗିଥାଳୀମୀରେ
ସବାକୁ ଦେଇଖୁଥା ଦେଉ ଅଛୁ ସେହୁଙ୍କର
ମୋଧୁଷଳରେ ଦେବ ଏହା ଦର୍ଶନଖରେ ଅଛେ
ତା ଦୂରଥର ଦେଇଖୁଥା ସମୟରେ ଦେବ
ଅଧିକୁ ଦେବୋ ଦାତା ଦାତାରକୁ ଦାତାକାରୀ ଦାତା
ଦାତୁ ପଢ଼ିବି ନାହିଁ । ଏହା ପମ୍ପୁ କବର୍ଣ୍ଣମେଳକର
ପ୍ରସ୍ତାବ ଆଣେ । ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଲେଖନ୍ତର ଯାତ୍ରା
କରୁଥିୟ ଅଛି କାହିଁ ପ୍ରକାଶ କରିବା ଦେଇବ ।

ସାଟ୍ରାହିକ ସମ୍ବନ୍ଧ

କେତେବୀ ପ୍ରକଳ୍ପ

ବର୍ଷାକର ଖୋଜିବ ସୁଧାରେ ମିଳେ ଯେ, ଏହାର
ପରିମାଣର କଣ୍ଠରେ ଦେଖେ ।

ଶ୍ରୀର ସଦବେଶୁଣ୍ଡ କରେନ୍ଦ୍ର ଆହୁ କାତମୁଳ୍ଲ
କାରମ୍ଭା ବୈଜ୍ଞାନିକ ପ୍ରେସବିମାରେ ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରକାଶ

ଯାହା କହୁନ୍ତି କଥାରେ ପରମା କଥା ହେଉଥିଲା ।
ମୁଣ୍ଡଳର ସୁଲକ ହେଲାମାଟିବ କାହିଁ ଯୋଗାଏଇବୁ
ପଦବାଳ ଏହାକିମାନ କରିଛିଲେଖ ଉଲକ ହେଲାମାଟିବ
ପଦବାଳ ଏହି କିମିତ ରେଖାକାରୀ ହେଲାମାଟିବ ଶୁଣିଲ
ଏହି ଶୈଖିକ ବାହୁ ହେଲାମାଟିବ ଏହାକିମାନ ମୁଣ୍ଡଳା
ମୁଣ୍ଡଳ ପଥ୍ୟରେଇବ ଘରରେ ଜାହାନ ହେଲା ।

ବିଦ୍ୟାର ପିତା କୁଳର ସଥାର ଦେଶକ କାହା କିମ୍ବାକ
କେ ଦେଖ କିମ୍ବା କହନ୍ତରେ କଲେବେଣ୍ଯା କୁଳର ଗ୍ରୂପର
ପାଇଁ ଦେଇ ଦେଇ ।

କୋଡ଼ି ହେଉ ଏ ଦେବତାର ପାତ୍ର ସୟମାନଙ୍କ ଘାସରେ
ଦେବତାର ପାତ୍ର ଦେବତାର ସ୍ଵର୍ଗରେ କଥାକଥାର ଦେବ
ଦେବତାର ଦେବତାର !

ଶାହୁମୁଖ ଥାର କୁର୍ରିତ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଉଲମା ପାଦଚିନ୍ତା
ମୌଳି ବାଜେବନ ଏବଂବେଳ ସମୟର ବୈଜ୍ଞାନିକ ବିଦ୍ୟା
ପଦକ୍ଷରେ ଅଭିନ୍ଦି ସେମାନଙ୍କ ବେଳେର କଥ ଯାଏ
ପ୍ରତିକ ମୋର ଅନ୍ତରୁ ବେଳାନ୍ତର ଅନ୍ତରୁ କଥିଲାକ
ପ୍ରକ୍ରିୟା କଣକପ୍ରକାର ସରେ ବରଣରେ ଅନୁଷ୍ଠାନ
ଅଭିନ୍ଦିକୁ ପୁଣି ଦିବା ଦ୍ୱାରା ଜୀବନବିନ୍ଧିମାତ୍ରେ ଗୁଡ଼ ଆର
ଶାହୁ କ ଥିଲେ ଏ ପଦକ୍ଷର କମ୍ପ ହେଉ ଥିଲେ । ସେ ଅଭି-
ନ୍ଦି ଦେଇ ଯେ ପାଦଚିନ୍ତା ପାଦାନ୍ତର ସବୁରେହିବୁବ ବାହୁ
ପୋନେନବାଧ ମଧ୍ୟେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ମୌଳି ଯାଏବାହିରେ ଏକ
କଥ ବରେକବଳ ବସୁକ କରି ଯାହ ସୁହା କୋଣ କମ୍ପ
ବରାନବାହ ଦେଇଲାହେ ମହା କୁର୍ରିତରେ ପଢ଼ିଥିଲି
ଏହ ଦେଇ ଅନ୍ତରୁ ପଦମାନରେ କମ ହେବାକୁ ।

ସାହିତ୍ୟବିରାମ ୩୩

ମାନୁତ ଜ୍ଞାନେରମାନକର ଅପର ପ୍ରାଣମେଳ
ସୁଲ ସମଗ୍ରୀଧ ପ୍ରେରଣଗୁଡ଼ରେ କେତେକ
ଲୋକର ଦକ୍ଷମ ଦୟାଖାତ ଲେଖା ଅଛୁ ମାତ୍ର
ଲେଖକଙ୍କର ଶାସକ ଓ ଠେବଣା ଲେଖା ନ
ଥିବାକୁ ଅଧିକତର ଚାଲୁର ଥିବା ପେଣ
ଅଗ୍ରାହ୍ୟ ହେଉ । ପଡ଼ିପ୍ରେରଣମାନଙ୍କର ଜିଲ୍ଲା
ସେ ସମ୍ମାନକ ଭାବିବା ନିମ୍ନେ ପ୍ରେରଣଧି
କଳେ ବଧିବା ଉହଁ ସମେ ଧୂଥିବ କାଗଜରେ
ଆଶା ମୁନାମ ଧାମ ଯାହୁ କର ଲେଖିବେ ।
ଯେଉଁମାନେ ସମ୍ମାନକ ଦୟାଖାତ କାମ ଧାମ
କିମ୍ବା କର ଦେବାକୁ କୁଣ୍ଡଳ ସେମାନଙ୍କର
କାମକାର ସରକ କର ପର ପାଠବା ଦିଅ ।

৬৭১২৩৩।

ପତ୍ରପ୍ରେରବଳ ମହାମତ କିମନ୍ତେ ଥିଲେ-
ପାତେ ଦାଉଁ ଗୋହଁ ।

ଶ୍ରୀ କହିଲାପିଲା ସମ୍ମାନକ ମହାପଦ୍ମ
ବନୀଶ୍ଵର ।

କଟକରେ ପତ୍ରଦେନଗରର ନାମାଳବ ସଜ୍ଜା
ବର୍ତ୍ତମାନ ଲାଗୁଣା ହବ୍ୟା ଅନ୍ୟତଥା କରୁଥିଲୁଛି ।
ଏମାତ୍ରେ ସମେତ୍ରେ ବିଦ୍ୟାହରେ ବନ୍ଧାରିବୁ କି
କିମ୍ବା ଦେଖାଇବେ ବର୍ତ୍ତମାନ କିମ୍ବା ବୋଲିଯାଇ
କି ଶାରେ କିମ୍ବା ଯେତେବେଳେ ସମେତ୍ରେ କାନ୍ତି-
ମତ ଦିବ୍ୟଶିଳ୍ପୀ କରୁଥିଲୁଛି ଏଥିରୁ ଅଶ୍ଵି-
କ୍ରିୟ, ସମାଜେ ଅବଶ୍ୟ ଦିଗ୍ଭୂମି ଡକ୍ଟର ଦେଖାଇ-
ଯାଇବେ । ମୋହର ଅବଦାର ଅନ୍ୟତଥା
ହିନ୍ଦୁ ଜାଗରେର ନାମାଳବ ସଜ୍ଜା ଜୀବନକ
କର୍ମୋଳ ଧାରିବର ବନ୍ଧାରିଲା । ଅନ୍ତର୍ଭାବରୁ
ତଥା ନାମାଳବ ସଜ୍ଜା ଉତ୍ସମତ ବନ୍ଧାରିଲେ
କରୁଥିଲୁଛି ସତ୍ତା, ମାତ୍ର ଆମ୍ବେନିମାତ୍ରେ ବନ୍ଧାରେ
ଯେତେବେଳେ ପର୍ଯ୍ୟାନ୍ତ ତେବେନ୍ଦୁରୁ ମାତ୍ର

ବୁଜାକ ମଥରେ ଭାଲଗେର ସଙ୍ଗ ସବୁ କବ-
ସୂରେ ଉତ୍ତମ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଦେଖଇ ଅନୁଭବୀ ।
ସଙ୍ଗ ମହୋଦୟ ଯେଉଁ କବିତା କବ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନୀ ବେ-
ହିପର ସହିଳଣ୍ଟ ହୃଦୟକାଳ ଓ ଦୟାକ ।
“ ହୁଲବୀ ହୃଦୟ ଧାରେ କିମ୍ବାକ ହୃଦୟ
କ୍ଷେତ୍ରେ ହୃଦୟ ” ସଙ୍ଗ ମହୋଦୟ ବର୍ଣ୍ଣାକ
ଶିଳ, ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ସେ ଯେଉଁ ଦୟା ଓ
ହୃଦୟବସ୍ତ୍ର ଯଦିତ୍ୟ କେତ୍ତିଅଶ୍ରୁ କହିବୁ
ଅନୁମତ ଦେଇଥିଲୁ ଏ ମହୋଦୟ ପ୍ରକାଶକ
ପାତ୍ର ହେବାରେ ଦେଇଥିଲା ଏହାରେ

ତ ଯାଇ ଦୁଇଜ୍ଞା କହୁଛିଲୁ କୁଦୟାଣୀ ଏବଂ ଦେବକୁ ଦେବନୀ ହେବେ । ଜମାନ୍ ଦିଗୋରତମ୍ଭ ବର୍ତ୍ତମାନ
କଲେଜୀସ୍ୱେଚ୍ଛର ଏର୍ ଶ୍ରେଣୀରେ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ
କରୁଥିଲୁ, ଏହାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସହାୟାତ୍ମକ
ଜାଳମଣି ପ୍ରଧାନ ସମ୍ମନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅନ୍ତର୍ମାନ
ଦୋରଜେତରେ ଉପରେ ମାନବଜୀବି
ସମ୍ବନ୍ଧର କଲା । କହିଲୁବେ ମାନମଣିର ପ୍ରାଚୀ
ବାବସ୍ତାରେ ରଜା ମହୋଦୟ ଗାନ୍ ଦେଖିବା
ପାଇଁ ଅନେକଥାର ଅସିଥିଲେ । ପ୍ରଥିତ ଗର୍ବ
ଥିବାରୁ ସହା ତା ଚକ୍ରକୁ ଗୋଟିଏ ପୃଷ୍ଠକ
ମୂଳବାହୁ ହୋଇ ଏବଂ ଗୋଟିଏ ଚମଚ ରହି
ଦେଇଲେ ଧାରୀ ଦେଇଥିଲେ । ସବୁଆ ଖାର
ବାବୁ ଟ କା ଦେଇଥିଲେ ମୁକ୍ତରେ ଦାଢ଼
କମେଟ୍ ମଧ୍ୟ ଏର୍ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲେ । ଏ
ରଜା ପ୍ରତିବ ଦୂରଥର ମାନମଣି ଦିଘର ଅଛୁ
ଦେଖିବା ପାଇଁ ହୃଦ୍ୟ ପଠାଇ ଥିଲେ । ରଜା
ମହୋଦୟ ନଳ ଗର୍ଣ୍ଣ କମେଟ୍ମାନ୍ଡିକ ଟ ଏଠି କା
ଥାର୍ମ ତହିଁ ପ୍ରାୟ ଟ ଏଠିଟି କା ଦାଢ଼ ବା-
ର୍ଧରେ ବ୍ୟୟ କଲାନ୍ତି । ମେଘଦେଵ ସୁନ୍ଦରେ
ଗୋଟି ଦେଇଥିଲୁଟର ଏକଜଣ, ଫାଇନ
ଦୂରର ଏକଜଣ, ଏବୁ ଏ ଉତ୍ତର କମ୍ପିକୁ
ହୃଦ୍ୟ ମାନିବ ଆର୍ଦ୍ର ସାହାଯ୍ୟ କରିଛି । ଏହି
ବ୍ୟକ୍ତିର କୌଣସି ସ୍ମୃତି କହି ପାଇବ ନଳ
ଦେବି । ପାଠକେ ଏକା ବି ହୃଦୟବାହ ବୈ-
ବର କର୍ମ୍ୟ ନୁହେ । ଏପରି ତତ୍ତ୍ଵ ଅଛିଥିବ
କେବଳ ଦେଖାଇ ଆଣି । ଏକା ମହେ ଦୟକର
ଏପରି କର୍ମ୍ୟ କେବଳ ତାଙ୍କ ଅମେମାନେ ଅନୁଭ
ସହିତ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଉଥିଲୁ ଅନ୍ତର୍ମାନ୍ କିମ୍
ଦିବ ଶିଖା ପାଇ ସକା ମହୋଦୟ କ୍ଷେତ୍ର
କେ ଏପରି ସମ୍ମାନ ଦେଖାଇବାରୁ ସମ୍ମନ
ଦୋରକ୍ଷଣ ତାଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଅମେମାନେ ଧନ୍ୟ-
ବାଦ କି ଦେଇ କହି ପାଇବ ତାଙ୍କ । ବ୍ୟୟମ୍ୟ
ପରି ପରମେଶ୍ୱର ରଜାଙ୍କ ପରିଜ୍ଞାପ କରିବ

ବେ ଏହା ସୁଖେରା ପାଇଁ ଦିନିକ ବୋଲ ପ୍ରଜା-
କମ୍ପଳ ସନ୍ଧାରୁଷେ ସୁରଜଙ୍କ ବାସକ କରନ୍ତି
ଦୁଃଖର ଦୁଃଖ କାହାରୁର ପ୍ରାର୍ଥକା ଏକଶ କର
“ବେ ସତା” ଏବାକ ପରତା ଦିଅନ୍ତି ।

ଚିତ୍କ
୨୧୩୯ }

ମନ୍ଦିରପ୍ରାଣୀ

ପାତ୍ର ଉଦ୍‌ବେଗିକଣ ମହାନ୍ତି ଦେଖାଇବ	ଟ ୯୯
» ବିଜୁଳାଙ୍କ ମହାନ୍ତି ବେଶୀ	ଟ ୯୯
» ଶ୍ରୀଚାମଦ ସ୍ଵର୍ଗ ମାତାମା	ଟ ୯୯
ଶ୍ରୀ କର୍ମ କର୍ମି କର୍ମଦେହ	ଟ ୯୯
»	ବିଜୁଳାଙ୍କ
ବାତ୍ ଶୁଦ୍ଧିକଣ ମହାନ୍ତି କର୍ମଦେହ ଲୋକମୁକ୍ତି	ଟ ୧
ଶ୍ରୀମତ୍ କର୍ମଦେହମନ୍ତି କର୍ମଦେହ	ଟ ୯୯
ବାତ୍ କେବଳକଳେ କର୍ମଦେହ କୀମା	ଟ ୯୯
» ହୃଦୟ ଶୀଘ୍ରାତ୍	ଟ ୯୯
» କର୍ମକଲ୍ପ କାର୍ଯ୍ୟ କୁଷ୍ଠ ସ୍ଵର୍ଗ	ଟ ୯୯
» ଶ୍ରୀବିଜୁଳାଙ୍କ	ଟ ୯୯
» କର୍ମକଲ୍ପ କର୍ମଦେହ କେନ୍ଦ୍ରୀୟମା	ଟ ୯୯
» କର୍ମକଲ୍ପ କର୍ମଦେହ ମନୀକଣ	ଟ ୯୯

ବିଜ୍ଞାପନ

“ପାଠକମ୍ବାନଙ୍କ ଲିକଟରେ
ଲିହେଦ୍ଦିଲା !”

ତୌଥୁଳ କପାର ଦିଲ୍ଲିଷିଧାନଶ୍ଵର ହାଟ ମଧ୍ୟ-
ରେ ଉଚ୍ଛବିତ ହେଲା ଅମ୍ବେ ଜାଳ ଘର୍ଜିଲା
କାରବାର କରୁଥିଲୁ ମୋପଥର କାହିଁପାରେ
ଅମ୍ବ ନିକଟ ଯେ ଚାଲିଏ ଯାଇ କରିବ କିନ୍ତୁ
ସକାଳ କରିବ କରନେ ଗାହା ଦିଲ୍ଲି କରିବ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କରିବ କରନେ ପ୍ରସ୍ତରରୁ ଅମ୍ବ
ବାହା ଅବେ ଜାରବାର କରି ଲାଗିଥିଲା କାହିଁବା
ମନେ ପ୍ରକାଶିତାନ୍ତରରୁ ଅନ୍ତରେ ହାତେ ।

କଟକ { ଶ ଅଭୟାଚରଣ ଦୋଷ ।
ପାତେଗ୍ରୀ {

ବିଜ୍ଞାନ ।

କମ୍ବ ଲିଖିବ ପୁସ୍ତକମାଳ ପ୍ରେସଂକଳନାଗଳ
ପୁସ୍ତକ ଦୋଷାନ୍ତରେ ଉତ୍ସବ ଦେଇଅଛି ।

ମାନୁକର ଓ ସହୀତୁଳିବ ଥାଏ, ସବ୍ବାର
କାହିଁରେ କି ପଣ୍ଡିତ ନିମାଲକ୍ଷ୍ମୀର ଦୟାଶୂର୍ପଦ୍ମ
ଦୂର ଗ୍ରେଟ୍ ବାହୁ ମଧ୍ୟଦିନ ବନ୍ଦେହାରୁ
ପରିବର୍ତ୍ତି ଓ ପରିବର୍ତ୍ତି କେ ସମ୍ମରଣ
ମନ୍ଦିର କିମ୍ବା

ରେଶ୍ମା ପଲେକର ବିଜୁନ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ମୋଦେଶଚନ୍ଦ୍ର ପୁସ୍ତକ